428.0071
ท 349ก
ร.2

การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ของ คีธ จอห์นสัน กับวิธีสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

ทันทิวา สุรวัตร

- 8 ส.ค. 2541

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

ตุลาคม 2540

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ของ คีธ จอห์นสัน กับวิธีสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

ทันทิวา สุรวัตร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

ตุลาคม 2540

จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับวิธีสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนโคกกะเทียมวิทยาลัย อ.เมือง จ.ลพบุรี จำนวน 70 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อจัดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 35 คน แบบแผนการวิจัยเป็นแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาในการทดลองเหมือนกันทั้ง 2 กลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test แบบ Different Score.

ผลการทดลองพบว่า

1. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA IV STUDENTS'LISTENING-SPEAKING COMPETENCE AND MOTIVATION IN LEARNING ENGLISH BETWEEN INSTRUCTIONAL ACTIVITIES BASED ON KEITH JOHNSON'S COMMUNICATIVE APPROACH AND THE TEACHER'S MANUAL.

AN ABSTRACT

BY

TANTIWA SURAWAT

Presented in partial fulfillment of the requirements for the

Master of Education degree in Secondary Education

at Srinakharinwirot University

October 1997

The purpose of this study was to compare the Mathayom Suksa IV students'listening-speaking competence and motivation in learning English between instructional activities based on Keith Johnson's Communicative Approach and the Teacher's Manual.

The sample consisted of 70 Mathayom Suksa IV students of Khokkatiam Witthayalai School,Amphur Muang, Lopburi Province,during the first semester of the 1997 academic year. The samples were devided into two groups, the experimental and control groups with 35 students in each.The randomized control group pretest-posttest design was used in this study. Instructional activities based on Keith Johnson's communicative approach were used in the experimental group; whereas the control group was taught by using the teacher's manual. Each group was taught with the same contents for sixteen 50 minutes'periods.

The instruments used in this study were the communicative English listening-speaking test and the questionnaires on motivation in learning English.

The t-test difference score was used to analyze the data.

The results of the study revealed that :

1. The listening-speaking competence between the experimental and control groups was significantly different at the .05 level.

2. The motivation in learning English between the experimental and control groups was significantly different at the .05 level.

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์)

.....กรรมการ

(รศ.ดร.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์)

.....กรรมการ

(รศ.ดร.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ดร.บังอร พานทอง)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ พิศศรี กมลเวชช)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2540

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความอนุเคราะห์จากรองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชชั่ รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ ดร.บังอร พานทอง อาจารย์พิศศรี กมลเวชช และ Dr.Gillian Perrett อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การตรวจแก้ไขเครื่องมือการวิจัย ตลอดจนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนโคกกะเทียมวิทยาลัย ผู้อำนวยการโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย ผู้อำนวยการโรงเรียนวินิตศึกษาในพระราชูปถัมภ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี และคณาจารย์ที่เกี่ยวข้องในการตรวจแก้ไขเครื่องมือ ตลอดจนอำนวยความสะดวกให้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่และน้องๆในวิชาเอกการมัธยมศึกษา ตลอดจนครอบครัวที่มีส่วนช่วยเหลือให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณคณะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัยและโรงเรียนโคกกะเทียมวิทยาลัยทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการทดลองการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณทุกท่านที่ได้กล่าวมา รวมทั้งท่านที่มีส่วนช่วยเหลือ แต่มิได้กล่าวนาม จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงอีกครั้งไว้ ณ โอกาสนี้

ทันทิวา สุรวัตร

สารบัญ

บทที่ หน้า

1 บทนำ

ภูมิหลัง 1

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า 6

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า 6

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า 6

นิยามศัพท์ 8

2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟังภาษาอังกฤษ 11

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษ 20

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 27

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 44

การทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 50

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ 55

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) 59

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ 63

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า 69

3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 70

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง 70

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ 71

บทที่ หน้า

การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล 82
การวิเคราะห์ข้อมูล 83
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 83

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 90
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 90

5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า 93
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า 93
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า 93
การดำเนินการศึกษาค้นคว้า 94
การวิเคราะห์ข้อมูล 95
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า 95
อภิปรายผล 96
ข้อเสนอแนะ 100

บรรณานุกรม 103

ภาคผนวก 117

ประวัติย่อของผู้วิจัย 290

บัญชีตาราง

ตาราง หน้า

1 แสดงค่าระดับคะแนนการพูดตามแบบ FSI.....76

2 แสดงตารางสำหรับให้ค่าระดับคะแนนแบบ FSI.....79

3 แสดงตารางแปลงค่าระดับคะแนนเป็นระดับของการสอบ.....79

4 แผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design.....82

5 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง.....91

6 แสดงการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง.....92

7 แสดงค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ.....119

8 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ.....120

9 แสดงคะแนนการตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้ตรวจ 2 คน.....121

10 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ.....122

11 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง.....123

12 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง.....125

13 แสดงการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง.....127

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในยุคแห่งความเจริญก้าวหน้าที่มีการเปลี่ยนแปลงความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสารและโทรคมนาคม ทำให้โลกสามารถเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารถึงกันได้อย่างรวดเร็วชั่วพริบตา ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุกคนจนมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งที่หลายประเทศใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน อาจกล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษมีบทบาทต่อชีวิตและความเป็นอยู่ประจำวันมากขึ้น ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการศึกษา ดังนั้นผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีจึงมีความได้เปรียบในด้านการสื่อสาร สามารถเข้าใจความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติ และวัฒนธรรมของชนชาติอื่นตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ๆ ทันต่อเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงต่างๆของโลกและสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2537 : 1)/ประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 โดยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้จ้างครูฝรั่งมาถวายการสอนภาษาอังกฤษแก่พระราชโอรสและพระราชธิดาในราชสำนัก และทรงมีพระราชดำริว่า "การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นทางนำไปสู่การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าและนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยดำรงความเป็นเอกราชไว้ได้" ภาษาอังกฤษจึงเริ่มมีบทบาทในวงการศึกษาของไทยยิ่งขึ้น และต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 มีการสอนภาษาอังกฤษเป็นทางการครั้งแรกในโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ นับแต่นั้นมาก็มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนต่อเนื่องมาจนปัจจุบัน ไม่เพียงแต่ระบบการศึกษาของไทยเท่านั้นที่ให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ประชาชนทั่วไปต่างก็มีความตื่นตัวและยอมรับการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น

ประเทศไทยในยุคปัจจุบันมีแนวโน้มค่อนข้างชัดเจนว่า กำลังก้าวเข้าสู่สังคมแห่งข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกับนานาประเทศทั่วโลก ฉะนั้นแนวทางการเรียนการสอนภาษาจึงต้องเน้นการ

สื่อสารเพื่อความเข้าใจระหว่างกันและกันเป็นสำคัญ กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้คนไทยมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับมาตรฐาน สามารถใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสาร ตลอดจนสามารถเลือกสรรและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศที่มีอยู่มหาศาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา จึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาที่สำคัญสองด้านควบคู่กันไป คือความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรมและเพื่อสื่อความหมาย โดยใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสม วิธีการก็คือต้องจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบต่อเนื่องตลอดแนว ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาให้มีมาตรฐานพื้นฐานเดียวกัน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2539 ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัฒนธรรม และใช้ภาษาอังกฤษให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อในระดับสูงหรือการประกอบอาชีพ ให้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตลอดจนมีเจตคติที่ดี เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษมีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2539)

รูปแบบการสอนภาษามีอยู่หลากหลาย สำหรับวิธีสอนที่นิยมใช้ในปัจจุบันได้แก่ วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เพราะวิธีเก่าๆไม่สามารถทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว หรือถ้าสื่อสารได้ก็มักใช้ลักษณะที่เจ้าของภาษาไม่ค่อยใช้กันแม้จะถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ก็ตาม (Johnson and Morrow. 1981 : 1) ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับแนวการสอนแบบใหม่ แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงควรมีการนำเนื้อหาของภาษาที่มีความใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันของผู้เรียน (Authentic text) มาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อฝึกฝนประสบการณ์ทางภาษาในการสื่อสารภายใต้สถานการณ์จริง เพราะมนุษย์จะเรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อได้ใช้ภาษาจริงภายใต้สถานการณ์จริง (Finocchiaro and Brumfit. 1983 : 90) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2531 : 148) ที่กล่าวว่า การสอนภาษาในปัจจุบันเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและคำนึงถึงแนวทฤษฎีการรับรู้ทางธรรมชาติของมนุษย์ ในการรับปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้ทุกครั้งก่อนที่จะ

เริ่มกระบวนการสอน ในลักษณะฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาได้จริงตามสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและการแสดงความคิดเห็นร่วมกันเกี่ยวกับข้อมูลต่างๆ เพื่อให้การสื่อสารเป็นจริงตามความต้องการของผู้เรียน เน้นการใช้ภาษามากกว่าการเข้าใจว่าภาษาคืออะไรและเป็นอย่างไร แนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสารจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การใช้ภาษา เพื่อนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เนื่องจากการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการใช้ภาษาระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสาร ที่มีระบบระเบียบ มีจุดมุ่งหมาย มีองค์ประกอบต่างๆเข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อให้การสื่อสารถูกต้องเหมาะสมเป็นที่ยอมรับในสังคมที่ใช้ภาษานั้น จุดมุ่งหมายก็คือ ความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ของผู้เรียน อาจกล่าวได้ว่าแนวความคิดเกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารนี้พัฒนามาจากความคิดของ ชอมสกี้ (Chomsky, 1965 : 4) ที่ว่า ทุกคนมีความสามารถที่จะเข้าใจภาษา (Competence)และความสามารถในการแสดงออกทางภาษา (Performance)

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซัปโปโล ชี้ให้เห็นว่ามีการใช้ทักษะการฟังมากที่สุดประมาณร้อยละ 45 ซึ่งไม่รวมการชมโทรทัศน์หรือฟังเพลง ขณะที่ทักษะการพูดมีร้อยละ 30 การอ่านร้อยละ 16 และการเขียนมีเพียงร้อยละ 9 (Zappolo. 1981 : 31) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ วิลคินส์ ที่ว่าการสื่อความหมายนั้นทักษะการฟัง-พูดเป็นทักษะที่ใช้มากกว่าทักษะอื่น ในวันหนึ่งคนเราอาจจะอ่านหนังสือพิมพ์ หนังสือ จดหมาย ป้ายประกาศโฆษณา และเขียนบางสิ่งบางอย่างซึ่งแล้วแต่กิจกรรมหรือลักษณะงานที่ทำ แต่สิ่งที่เราใช้อยู่ตลอดเวลาคือการได้ฟัง ได้พูด (Wilkins. 1983 : 139 - 141) และแนวคิดของ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 50) ที่ว่า หากต้องการให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ต้องฝึกให้ผู้เรียนฟังเพื่อให้พูดโต้ตอบได้ จากการศึกษาของ เนาวรัตน์ พงษ์เกษมพรกุล (2531 : 60) และศุลีรัตน์ ภัทรานนท์ (2532 : 61) ที่ศึกษาระดับความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่าระดับความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในขั้นทักษะกลไก (Mechanical skill) เท่านั้น นั่นคือเป็นระดับที่ผู้เรียนได้ยินความแตกต่างและสามารถพูดเลียนแบบเสียงของภาษาต่างประเทศ แต่ไม่จำเป็นต้องรู้ความหมาย เข้าใจคำหรือข้อความที่ได้ยิน ซึ่งเป็นเพียงขั้นแรกของพฤติกรรมการฟัง-พูด ตามที่ แวลเล็ท (Valette. 1972 : 141 - 142)ได้แบ่งพฤติกรรมการฟัง-พูดไว้ 5 ระดับได้แก่ระดับกลไก (Mechanical

skill) ระดับความรู้ (Knowledge) ระดับถ่ายโอน (Transfer) ระดับสื่อสาร (Communicative) และระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism) นอกจากนี้ รังสิต เฮียงราช (2527 : 45 - 48) และ ทมะนียา เลิศลาย (2528 : 84) ได้ศึกษาความสามารถในการฟังของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาพบว่าอยู่ในเกณฑ์อ่อนมาก

เป็นที่น่าสงสัยว่า เหตุใดนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งได้เรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานานจึงไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี ผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา(สุพัฒน์ สุกุมลสันต์. 2532 : 170 ; อ้างอิงมาจาก พรรณีย์ บงโต. 2524; ชูรัตน์ อุ่นพิกุล. 2524; วัลลิยา สุวรรณโชติ. 2524 และสมบูรณ์ เจตจำลอง. 2530.) สรุปได้ว่า ครูภาษาอังกฤษมีภาระในการสอนและหน้าที่อื่นรับผิดชอบมาก ครูไม่แน่ใจในความสามารถของตนเองด้านการพูด จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนมากเกินไป ครูใช้วิธีวัดผลแตกต่างกันและไม่มีการทำข้อทดสอบมาตรฐานไว้ เนื้อหาของหลักสูตรไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ครูพูดภาษาไทยในการสอนมากกว่าพูดภาษาอังกฤษและไม่ให้ความสำคัญต่อทักษะฟัง-พูด ครูมีเวลาในการเตรียมการสอนไม่เพียงพอและสื่อการสอนไม่พร้อม ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ แคร์รอล (Carrol. 1964 : 121 - 122) ที่กล่าวว่า คุณภาพการสอนของครูเป็นตัวแปรที่สำคัญในกระบวนการสอนภาษา ครูผู้สอนจึงต้องมีความรู้ทางด้านเนื้อหาและวิธีสอนด้วย นอกจากนี้ ทองปอนด์ ชินวงศ์ (2530 : ง - จ) ยังพบอีกว่า ในห้องเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ ถ้าครูไทยยังคงใช้ภาษาไทยในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าที่จะใช้ภาษาอังกฤษแล้ว นักเรียนจะขาดโอกาสในการฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เมื่อแนวทางในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในปัจจุบัน มีจุดเน้นที่การส่งเสริมให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ ผู้สอนจึงควรต้องใช้ภาษาอังกฤษในชั้นให้มากที่สุดเพื่อเป็นแบบอย่างแก่นักเรียนในอันที่จะสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน มิฉะนั้นโอกาสที่จะพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการฟัง-พูดคงจะเป็นไปได้ยาก สเวน (Swain. 1984 : 7 - 18) ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า หมายถึงความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และภาษาศาสตร์ (Linguistic or Grammatical Competence) คือการใช้ภาษาครบทุกทักษะโดยมีองค์ประกอบทางภาษา

ได้แก่ เสียง ศัพท์และไวยากรณ์ เป็นแกนในการสื่อสารความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) คือความสามารถที่จะใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติของสังคม ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) คือมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค และความสามารถทางการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic Competence) คือความรู้เกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ตลอดการใช้กริยาท่าทาง สีหน้าและน้ำเสียงประกอบการสื่อสารอย่างถูกต้องเหมาะสม

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารด้านทักษะต่างๆทั้งการฟัง-พูด-อ่านและเขียน ผู้วิจัยมีความสนใจในหลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน เพราะมีแนวคิดหลายๆรูปแบบ มีกลวิธีการสอนหลากหลาย เหมาะที่จะนำมาใช้สอนให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีได้ ดังที่ บราวน์ (Brown. 1981 : 121) กล่าวไว้ว่าแรงจูงใจเป็นตัวการสำคัญต่อการตัดสินว่าผู้เรียนจะประสบผลสำเร็จในการเรียนหรือไม่ และยังได้ชื่อว่า เป็นกุญแจสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ ดังเช่น งานวิจัยของ เบญจมาลย์ ชุนภักดี (2531 : 44) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนโดยเสริมกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหลักของ คีธ จอห์นสัน และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่เรียนโดยเสริมกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหลักการของ คีธ จอห์นสัน มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ และวิมลพันธ์ ไตรภูมิ (2535 : 61) ศึกษาพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนเพื่อการสื่อสารตามหลักของ คีธ จอห์นสัน และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนเพื่อการสื่อสารตามหลักของ คีธ จอห์นสัน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชนา ราศรี (2538 : 89) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มีความสามารถใน

การฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มาใช้กับทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อใช้ทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมุ่งที่จะพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูดให้ดีขึ้นและเพื่อเปรียบเทียบดูว่าวิธีการสอนดังกล่าวกับวิธีการสอนตามคู่มือครู อย่างไหนจะเกิดผลดีกับผู้เรียนมากกว่ากัน และเพื่อเป็นแนวทางให้กับครูผู้สนใจได้ศึกษาค้นคว้านำไปประยุกต์ปฏิบัติในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

<u>ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า</u>

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับวิธีสอนตามคู่มือครู

2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับวิธีสอนตามคู่มือครู

<u>ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า</u>

ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในการปรับปรุงรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูดให้เหมาะสมกับผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการฟัง-พูด มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนเป็นแนวทางในการวิจัยในโอกาสต่อไปตลอดไป

<u>ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า</u>

1. <u>ประชากร</u>

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกกะเทียมวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 11 (อ.017) จำนวน 3 ห้องเรียน นักเรียน 135 คน ซึ่งแต่ละห้องจัดนักเรียนแบบคละกัน

2. <u>กลุ่มตัวอย่าง</u>

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกกะเทียมวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัด

ลพบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจำนวน 2 ห้องเรียน โดยใช้ห้องเรียนทั้งหมดเป็นหน่วยในการสุ่ม แล้วจึงจับสลากอีกครั้งเพื่อให้ได้กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 35 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วยวิธีสอน 2 วิธี คือ

3.1.1 วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน

3.1.2 วิธีสอนตามคู่มือครู

3.2 ตัวแปรตาม ประกอบด้วย

3.2.1 ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.2.2 แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

4. ระยะเวลาในการทดลอง

ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที ทดลองสัปดาห์ละ 4 คาบ รวมเวลาที่ใช้ทดลอง 4 สัปดาห์

5. เนื้อหาที่ใช้ในการสอน

คัดเลือกเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากหนังสือ Trio 4 รายวิชา อ.017 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2539 โดยกลุ่มทดลองจะใช้เนื้อหาเดียวกันกับกลุ่มควบคุม แต่กลุ่มทดลองจะใช้วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มาประยุกต์ใช้ ส่วนกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนตามคู่มือครูเป็นแนวในการสอน เนื้อหาที่จะนำมาทำการทดลองสอนมีดังนี้

1. Countries and Cities
2. People
3. Take - away
4. Numbers
5. Family
6. What have they got ?
7. Looking for flat
8. Whisper. Don't shout

<u>นิยามศัพท์เฉพาะ</u>

1. <u>วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน</u> หมายถึง วิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลาง ให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เพ่งเล็งประสบการณ์การใช้ภาษาของนักเรียนเป็นพื้นฐานของการสอน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับปัจจัยป้อน ที่มีความหมายและเข้าใจได้อย่างชัดเจน แล้วนำมาผสมผสานกับความรู้เดิมของตน จนเกิดเป็นความสามารถในการใช้ทักษะภาษาได้อย่างคล่องแคล่วเหมาะสม โดยยึดหลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ฝึกทักษะฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารตามหลักการของ คีธ จอห์นสัน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 <u>ขั้นการถ่ายโอนข้อมูล</u> (The Information Transfer Principle) เป็นกิจกรรมที่ต้องการให้นักเรียนมีความสามารถนำเอาข้อมูลที่ได้จากการอ่านหรือฟังมาถ่ายทอดให้อยู่ในรูปแบบอื่นๆเช่น อ่านหรือฟังเนื้อเรื่องหรือบทสนทนา แล้วนำข้อมูลที่ได้มากรอกลงในแบบฟอร์ม ตาราง กราฟหรือแผนภูมิ เป็นต้น การที่นักเรียนสามารถถ่ายโอนข้อมูลได้แสดงว่ามีความเข้าใจเนื้อหาที่ได้อ่านได้ฟัง

ขั้นที่ 2 <u>ขั้นการเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ในการสื่อสาร</u> (The Information Gap Principle) เป็นการฝึกความคล่องแคล่วในการสื่อสารโดยให้ผู้เรียนอย่างน้อย 2 คน ที่ได้รับข้อมูลมาคนละอย่าง นำข้อมูลนั้นมาสื่อสารกันในรูปของการพูดหรือการเขียน นักเรียนที่ให้ข้อมูลจะให้ข้อมูลที่อีกฝ่ายไม่ทราบมาก่อน และวัดผลงานของการพูดหรือเขียนจากความสำเร็จในการรับข่าวสาร กิจกรรมข้อนี้ช่วยให้เกิดสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง

ขั้นที่ 3 <u>ขั้นการต่อข้อมูลให้สมบูรณ์</u> (The Jigsaw Principle) เป็นการฝึกความเข้าใจวิธีการสื่อสารและความแม่นยำในการสื่อสารข้อมูล โดยให้ผู้เรียนอย่างน้อย 2 คน สลับข้อมูลและบทบาทเป็นผู้ส่ง-ผู้รับข้อมูลซึ่งกันและกัน

ขั้นที่ 4 <u>ขั้นของงานที่มีความสัมพันธ์กัน</u> (The Task Dependency Principle) เป็นการสัมพันธ์ข้อมูลที่ได้รับมาแล้วกับข้อมูลจริง โดยให้นักเรียนฝึกทำงานด้านการใช้ภาษาเป็นคู่หรือกลุ่ม ให้ศึกษาข้อมูลที่ได้รับและสื่อสารกันมาแล้วเพื่อค้นหาความถูกต้องเกี่ยวกับข้อมูลนั้นร่วมกัน เป็นการตรวจสอบความสามารถในการรับรู้ข้อมูลว่า ถูกต้องและตรงกับความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด

ขั้นที่ 5 ขั้นการแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา (The Correction for Centent Principle) เป็นหลักการที่ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบและแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องด้านเนื้อหาและความหมายในการสื่อสาร

2. วิธีสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามขั้นตอนการเรียนการสอนของคู่มือครูที่กำหนดในแบบเรียน Trio Book 4 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสอนต่างๆดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน ครูกระตุ้นให้นักเรียนสนใจบทเรียนโดยอาจตั้งคำถาม รูปภาพ ใช้อุปกรณ์การสอนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สอน

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์ คือการบอกให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายของบทเรียน เพื่อนักเรียนจะได้ทราบจุดหมายปลายทางของการเรียนการสอน

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต้องนำมาใช้ในบทเรียนใหม่ โดยการถามหรือทบทวนศัพท์ สำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ สอนศัพท์โดยแสดงรูปภาพ อุปกรณ์และสร้างสถานการณ์เพื่อสอนโครงสร้างไวยากรณ์และสำนวนต่างๆที่จำเป็นต้องใช้ในการเรียน

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ ครูให้ตัวอย่างประโยคต่างๆ ที่มีโครงสร้างไวยากรณ์ใกล้เคียงกับเรื่องที่ฝึกฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนฝึกพูดตามตัวอย่างที่ครูให้ หลังจากนั้นให้นักเรียนสร้างประโยคใหม่ตามตัวอย่างที่ครูให้

ขั้นที่ 6 นักเรียนลงมือปฏิบัติในประโยคที่จะสร้างขึ้นใหม่โดยฝึกพูดกับเพื่อนๆ

ขั้นที่ 7 ครูตรวจผลงาน แจ้งการปฏิบัติเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องผิดพลาด ให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนปฏิบัติถูกต้อง คือใช้สำนวน กระสวนคำและไวยากรณ์

ขั้นที่ 8 ประเมินผล ดูจากผลงานที่ครูให้ปฏิบัติ

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน กำหนดหัวข้อให้นักเรียนได้เลือกและนำไปทำการบ้านส่ง

3. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำ และข้อความหรือประโยคที่ได้ยิน สามารถพูดโต้ตอบกับคู่สนทนาในสถานการณ์ต่างๆได้อย่างเหมาะสม ถูกต้องตามกาลเทศะ รู้ระเบียบวิธีปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมและ

การปฏิบัติตนให้ถูกต้องเหมาะสมในการใช้ภาษา ซึ่งวัดได้จากคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้วโดยศึกษาค้นคว้าแนวทางการสร้างข้อสอบของ ชวาล แพรัตกุล (2520 : 118 - 210) อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : 167 - 197) ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 303 - 306) แวลเล็ท และดิสสิค (Valette and Disick. 1972 : 141 - 142) ลักษณะข้อทดสอบวัดความสามารถทักษะการฟังเป็นข้อสอบชนิดมีคำตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ ให้นักเรียนฟังข้อความจากแถบบันทึกเสียง แล้วเลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว ถ้าตอบถูกจะได้คะแนน 1 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบจะได้ 0 คะแนน ส่วนข้อทดสอบวัดความสามารถในการพูดเป็นข้อสอบแบบ Oral-Test ในรูปของการถามตอบประโยค จำนวน 20 ข้อ ผู้วิจัยได้ยึดหลักการให้คะแนนตามแบบ FSI (The Foreign Service Institute Oral Interview) ของ ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 320 - 323) ดังนี้คือ

1. กำหนดความสามารถในการพูดจากพฤติกรรม 5 อย่างคือ พฤติกรรมด้านสำเนียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความเข้าใจ

2. นำระดับคะแนนที่ได้ไปลงตารางน้ำหนักพฤติกรรม ซึ่งจะแปลงเป็นคะแนนผลรวมทั้งหมด มีคะแนนเต็ม 99 คะแนน

3. กำหนดผู้ให้คะแนนจำนวน 3 คน ซึ่งได้รับการแนะนำเกี่ยวกับการประเมินให้เข้าใจตรงกันก่อน โดยจะใช้แถบบันทึกเสียงบันทึกคำพูดของนักเรียนทีละคน แล้วนำมาพิจารณาให้คะแนน แล้วหาค่าเฉลี่ยจากผลรวมคะแนนพฤติกรรม

4. <u>แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ</u> หมายถึง กระบวนการทางจิตใจที่กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมด้านความต้องการ ความรู้สึก ลักษณะนิสัยและความมานะพยายาม อันเกิดจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของ สุดา ชาตรีนันท์ (2528 : 161 - 164) และรัชนี ศิริมาลา (2524 : 80 - 82) ซึ่งผู้วิจัยได้นำไปตรวจสอบคุณภาพก่อนนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องโดยแยกเป็นหัวข้อดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟังภาษาอังกฤษ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
   3.1 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
   3.2 การทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

1. <u>เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟังภาษาอังกฤษ</u>

<u>ความหมายของการฟัง</u>

ชูเกียรติ จารัตน์ (2535 : 11) กล่าวว่าการฟังหมายถึง กระบวนการรับข่าวสาร (Message) ที่มากระทบโสตสัมผัส แล้วสร้างความสำคัญหรือความหมายของข่าวสารที่ได้ยิน ผู้ฟังจะต้องมีความสามารถเข้าใจคำพูดที่ผู้พูดพูดออกมา ซึ่งต้องพิจารณาถึงจุดประสงค์ของผู้พูด ความสัมพันธ์ของประโยคที่ได้ยินกับข่าวสารของผู้พูด ตลอดจนพิจารณาถึงสังคมวัฒนธรรมของผู้พูดด้วย ขณะเดียวกัน ผะอบ โปษะกฤษณะ (2536 : 13) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการฟังว่า การฟังเป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝนเช่นเดียวกับการอ่าน การเขียนและการพูด คนส่วนมากเข้าใจว่าการฟังนั้นไม่ใช่เรื่องยาก แต่ความจริงแล้วการฟังเป็นกระบวนการที่ละเอียดอ่อน มีความสลับซับซ้อน ถ้าผู้ฟังไม่รู้จักฟังก็ไร้ประโยชน์ หรืออาจนำโทษอันยิ่งใหญ่มาสู่ผู้ฟังได้

วาทินี ศรีแป้ะบัว (2538 : 22) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการฟังว่า การฟังหมายถึง การรับข้อมูลที่มีความหมาย ผู้ฟังต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่ฟังให้ชัดเจน จะทำให้เกิดการคิดสร้างสรรค์ และการฟังจะประสบความสำเร็จมากขึ้นถ้าผู้ฟังคุ้นเคยกับภาษาและวัฒนธรรมที่รับรู้มาก่อน

ริเวอร์ส (Rivers. 1980 : 16) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟังเป็นทักษะเชิงสร้างสรรค์ ในการทำความเข้าใจคำพูดต้องมีการตีความหรือรู้จักวิเคราะห์สิ่งที่ได้ฟัง ผู้ฟังจะรับเอาคำพูดที่ผู้พูดได้พูดออกมาอย่างมีความหมาย แล้วนำมาสร้างความหมายขึ้น ซึ่งความหมายที่ผู้ฟังสร้างขึ้นนี้ อาจจะไม่ตรงกับความหมายที่ผู้พูดพูดออกมาก็ได้ ด้วยเหตุนี้เองในบางครั้ง จึงมีความเข้าใจผิดเกิดขึ้นระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ยิ่งถ้าหากว่าผู้ฟังไม่ชินต่อภาษาและวัฒนธรรมของผู้พูดด้วยแล้วก็จะยิ่งไม่เข้าใจในสิ่งที่ฟัง การเข้าใจความหมายได้นั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. ข้อมูลทางภาษาศาสตร์ (Linguistic Information) หมายถึงสิ่งที่ผู้ฟังรับฟังทั้งเสียง คำ และการจัดเรียงคำพูด โดยผู้ฟังไม่จำเป็นต้องฟังสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมาทั้งหมด แต่ผู้ฟังจะสามารถสร้างข้อความที่ตามมาได้หมดจากคำพูดในตอนต้น

2. ปริบททางด้านสถานการณ์ (Situational Context) หมายถึงสถานการณ์ในการพูดที่มีผลต่อการรับฟังของผู้ฟังเช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ผู้ฟังได้ยินกับสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมา และสิ่งที่ผู้ฟังคาดว่าจะได้ยินต่อไป

3. ข่าวสารที่เป็นที่เข้าใจร่วมกัน (Comprehended Message) หมายถึงความสามารถที่จะเข้าใจข่าวสารที่ฟัง ซึ่งขึ้นอยู่กับความตั้งใจของผู้ฟังในการตีความหมายให้เข้ากับสถานการณ์หรือเรื่องราวที่ผู้พูดต้องการให้เข้าใจตรงกัน

วิดโดสัน (Widdowson. 1983 : 59 - 60) กล่าวถึงความหมายของการฟังว่า หมายถึงความสามารถที่จะเข้าใจว่าประโยคใดประโยคหนึ่งนั้นสัมพันธ์กับประโยคอื่นๆที่พูดไปแล้วอย่างไร และเข้าใจว่าประโยคดังกล่าวมีหน้าที่อย่างไรในการสื่อสาร ซึ่งการฟังแบบนี้ ผู้ฟังจะเลือกจำแต่เฉพาะสิ่งที่สัมพันธ์หรือตรงกับจุดประสงค์ในการฟังและไม่สนใจต่อสิ่งที่ไม่ต้องการ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การฟังหมายถึง ความสามารถที่ผู้เรียนเข้าใจว่าประโยคนั้นๆเกี่ยวข้องกับสิ่งที่พูดไปแล้วอย่างไร และมีหน้าที่ในการสื่อสารอย่างไร ในขั้นนี้ผู้ฟังต้องเลือกในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ฟังเองและตัดส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป

อันเดอร์วูด (Underwood. 1989 : 1)กล่าวว่า การฟังเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความสนใจและความพยายามเพื่อที่จะได้ทราบความหมายของสิ่งที่เราได้ยิน การที่เราจะประสบผลสำเร็จในการฟังภาษาพูด เราจะต้องสามารถเข้าใจความหมายที่ผู้พูดต้องการจะสื่อ ซึ่งความหมายของประโยคที่ผู้พูดพูดออกมานั้นอาจมีความหมายหลายอย่าง ในฐานะผู้ฟังจะต้องจดจำคำพูดและวิเคราะห์ปัจจัยอื่นๆที่ใช้เสนอข่าวสารนั้นๆ

แครชเชน (Krashen. 1983 : 79 - 98) ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟังหมายถึง การรับปัจจัยป้อนที่มีความหมาย เมื่อผู้ฟังได้รับปัจจัยป้อนทางภาษาที่เข้าใจได้ย่อมสามารถรับรู้ภาษาได้ดี หรือพัฒนาภาษาได้อย่างถูกกระบวนการ ในการเรียนการสอนไม่ควรบังคับให้นักเรียนพูดภาษาที่สองหรือภาษาเป้าหมาย จนกว่านักเรียนหรือผู้ฟังจะได้มีโอกาสในการรับรู้ภาษาพอสมควร ซึ่งมีวิธีการหลายอย่างที่จะช่วยให้นักเรียนหรือผู้ฟังได้รับปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายเช่น วิธีการของอัชเชอร์ (Asher) ที่เรียกว่า Total Physical Response (T.P.R.) วิธีการนั้นคือ ครูใช้คำสั่งกับนักเรียนให้นักเรียนแสดงหรือปฏิบัติตามในสิ่งที่ครูพูด นักเรียนจะไม่ถูกบังคับให้พูดภาษาจนกว่าจะเข้าใจในสิ่งที่ครูพูดออกมา

นอกจากการใช้คำสั่งแล้ว ครูอาจจะใช้ท่าทางหรืออุปกรณ์ต่างๆ โดยเฉพาะรูปภาพซึ่งสามารถหาได้จากนิตยสารต่างๆ เมื่อมีวิธีการหลายๆอย่างช่วยในการให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายแก่นักเรียนหรือผู้ฟังแล้ว นักเรียนหรือผู้ฟังก็จะสามารถพูดได้ในที่สุด

สรุปได้ว่า การฟังจะมีประสิทธิภาพดีเมื่อผู้ฟังมีความตั้งใจ สนใจและมีประสบการณ์เดิมมาบ้างแล้ว นอกจากนี้การฟังเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเช่น ฟังครูอธิบายในชั้นเรียน ผู้ฟังต้องพยายามเข้าใจความหมายของผู้พูด ที่ต้องการจะสื่ออย่างตั้งใจ สามารถตีความหมายและวิเคราะห์คำพูดได้

<u>กระบวนการในการฟัง</u>

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2529 : 29 - 30) กล่าวว่า กระบวนการในการฟังมีความสลับซับซ้อนพอสมควร คนทั่วไปส่วนมากมักจะคิดว่ากระบวนการฟังนั้นอาจใช้แต่เพียงความตั้งใจอย่างเดียวเท่านั้นก็เพียงพอแล้ว แท้จริงการฟังเป็นกระบวนการที่ละเอียดอ่อน และมีกระบวนการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การได้ยิน ในเบื้องต้นผู้ฟังจะต้องได้ยินเสียงก่อน
2. การพุ่งจุดสนใจ เมื่อได้ยินแล้วก็พุ่งจุดสนใจไปสู่สิ่งที่ได้ยิน

3. การเข้าใจ จากขั้นที่ 1 และ 2 ผ่านมาแล้วก็เข้าสู่ขั้นที่ 3 คือการเข้าใจในสิ่งที่ได้ยิน สมมุติว่าเราได้ยินเสียงคนพูด ถ้าหากผู้พูดพูดด้วยภาษาที่เราคุ้นเคย เช่นพูดภาษาไทย เราก็สามารถเข้าใจได้ ตรงกันข้ามหากผู้พูดพูดด้วยภาษาต่างประเทศที่เราไม่คุ้นเคยเช่น ภาษาเยอรมัน เราก็ไม่เข้าใจ ฉะนั้นในขั้นการเข้าใจนี้ผู้ฟังจะต้องรู้ภาษานั้น หรือคุ้นเคยกับภาษานั้นเสียก่อนจึงจะเข้าใจได้

4. การตีความ เมื่อผ่านจากขั้นการเข้าใจแล้ว ก็ถึงขั้นการตีความ ผู้ฟังจะสามารถตีความข่าวสารของผู้พูดได้ต้องอาศัยประสบการณ์ในตัวผู้ฟังประกอบด้วยจึงจะตีความได้ และถ้าหากเราฟังข่าวสารนั้นอย่างพินิจพิเคราะห์แล้วเราก็สามารถที่จะตีความข่าวสารนั้นได้ถูกต้อง

5. การตอบสนอง เมื่อผู้ฟังตีความข่าวสารนั้นได้แล้วก็สามารถตอบสนองกลับต่อข่าวสารนั้น เช่น ยิ้มรับ หน้านิ่วบอกบุญไม่รับ หรืออาจพูดจาโต้ตอบกลับไปเป็นต้น

บาร์คเคอร์ (Barker. 1978 : 24) กล่าวถึง กระบวนการในการฟังไว้ว่า การฟังมีกระบวนการ 4 ขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย การได้ยิน (Hearing) ความตั้งใจ (Attention) ความเข้าใจ (Understanding) และการจำ (Remembering) ขั้นตอนทั้ง 4 มีความสัมพันธ์กัน โดยเริ่มจากการได้ยิน คือ ขั้นตอนที่คลื่นเสียงไปกระทบอวัยวะรับเสียงและเคลื่อนสู่สมอง ต่อมาความตั้งใจก็จะทำหน้าที่พิจารณาตัดสินว่าจะยอมรับหรือปฏิเสธข่าวสารนั้นๆ (คือการเลือกรับฟังนั่นเอง) ถ้าปฏิเสธข่าวสารกระบวนการก็สิ้นสุดแค่นี้ แต่ถ้ายอมรับ ขั้นความเข้าใจก็จะทำหน้าที่ให้ความหมาย และขั้นสุดท้ายการจำก็ทำหน้าที่เก็บข่าวสารนั้นไว้ในส่วนของความทรงจำเพื่อรอการนำไปใช้ต่อไป

สรุป การฟังที่มีประสิทธิภาพนั้น กระบวนการฟังต้องมีลำดับขั้นตอนที่มีความหมาย ผู้ฟังจะสามารถวิเคราะห์ข้อมูลที่ฟังและตีความได้ถูกต้องโดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้ฟังมาประกอบ และถ้าได้ฟังในสิ่งที่สนใจย่อมทำให้เกิดการจำได้นาน แต่ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่น่าสนใจกระบวนการฟังก็อาจจะสิ้นสุดลงได้

<u>องค์ประกอบของความเข้าใจในการฟังภาษาต่างประเทศ</u>

จอห์นสัน และมอร์โร (Johnson and Morrow. 1981 : 81) ได้ให้ความเห็นว่า โดยปกติมนุษย์จะฟังอย่างมีจุดประสงค์ และจุดประสงค์ในการฟังส่งผลต่อการฟังของเราคือ เราจะเลือกฟังเฉพาะข้อความที่ตรงกับจุดประสงค์ของเราเท่านั้น นอกจากนี้เขายังให้ข้อคิดต่อไปอีกว่า ทักษะการฟังภาษาต่างประเทศจะพัฒนาได้ต้องใช้เวลานาน และได้รับการฝึกฝนอย่างถูกต้องตามขั้นตอนและฝึกซ้ำในสิ่งเดียวกันเหมือนกับที่ฝึกฟังภาษาที่หนึ่ง นอกจากนี้ในการฝึกการฟังความเร็ว

ในการพูดควรเป็นความเร็วปกติเพื่อผู้ฟังจะได้เคยชิน เพราะถ้าให้นักเรียนฝึกฟังด้วยภาษาที่ช้าเกินไป นักเรียนจะฟังไม่เข้าใจคำพูดในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันด้วย

แวลเล็ท (Valette. 1977 : 49) กล่าวว่า ความสามารถในด้านความเข้าใจในการฟังภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่างๆของผู้ฟัง ดังนี้

1. ความสามารถในการจำแนกเสียงที่ได้ยินของผู้ฟัง

2. ความสามารถในการเข้าใจความหมายของเสียงเน้นหนักในคำและระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค

3. ความสามารถในการจำข้อความที่ได้ยิน

4. ความสามารถในการฟังระดับสูง เช่น ความเข้าใจบทสนทนานั้นต้องการความรู้ในด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ประกอบด้วย

คานวิสเชอร์ (Kannwischer. 1969 : 3801 - A) มีความเห็นว่า ความสามารถในการฟังภาษาต่างประเทศประกอบด้วย ความพร้อมทางร่างกายและจิตใจที่จะแบ่งแยกหรือผสมผสานสิ่งที่ได้ฟังเข้าด้วยกัน

ฟินอกเชียโร และโบโนโม (Finocchiaro and Bonomo. 1973 : 107) กล่าวถึงองค์ประกอบในการฟังภาษาต่างประเทศเพื่อความเข้าใจว่า ขึ้นอยู่กับความคุ้นเคยกับคำพูดแต่ละคำพูดของผู้ฟัง ความคาดหวัง (Expectation) ในคำพูดที่จะได้ยินในสถานการณ์นั้น และความสามารถที่จะใช้ตัวแนะที่ซ้ำซ้อน (Redundant Clues) ทางภาษามาเป็นตัวประกอบ ช่วยให้เกิดความเข้าใจ และองค์ประกอบที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจองค์ประกอบสุดท้ายคือ ความสามารถในการจำข้อความที่ได้ฟังมาได้ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น

<u>ระดับความสามารถในการฟังภาษาต่างประเทศ</u>

แวลเล็ท และดิสิค (Valette and Disick. 1972 : 141 - 142) แบ่งระดับความสามารถในการฟังภาษาต่างประเทศออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ระดับทักษะกลไก (Mechanical Skill) เป็นพฤติกรรมภายในอยู่ในระดับการรับรู้ เป็นระดับที่ผู้ฟังสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาต่างประเทศจากเสียงที่ได้ยินโดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจความหมาย

2. ระดับความรู้ (Knowledge) เป็นระดับที่ผู้ฟังเข้าใจความหมายของคำหรือประโยค

ที่เคยได้ยินมาแล้ว สามารถปฏิบัติตามคำสั่งที่คุ้นเคยและสามารถจับคู่ประโยคหรือคำพูดที่ได้ยินกับรูปภาพได้ สามารถเลือกประโยคในภาษาที่หนึ่งที่มีความหมายเหมือนประโยคในภาษาต่างประเทศได้

3. ระดับถ่ายโอน (Transfer) เป็นระดับที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจประโยคที่แต่งขึ้นใหม่โดยใช้ศัพท์และไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้ว สามารถตอบคำถามได้ว่าถูกหรือผิด สามารถเลือกคำหรือข้อความที่เหมาะสมเพื่อตอบคำถามหรือข้อความในประโยคได้ และสามารถฟังข้อความยาวๆหลายๆประโยคได้เข้าใจ

4. ระดับสื่อสาร (Communication) ในระดับนี้ผู้ฟังสามารถเข้าใจคำสั่ง คำแนะนำและคำอธิบายที่เป็นภาษาต่างประเทศได้ และเข้าใจความหมายโดยทั่วไปของข้อความที่มีคำศัพท์ใหม่โดยการคาดหมายจากความรู้เดิม นอกจากนี้ยังสามารถที่จะสื่อความหมายกับเจ้าของภาษาได้ด้วยพฤติกรรมขั้นสูงสุดในระดับนี้ คือ ผู้ฟังสามารถเข้าใจคำพูดของเจ้าของภาษาในบทละคร บทภาพยนตร์ รายการวิทยุ หรือโทรทัศน์ได้

5. ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism) การฟังในระดับนี้ผู้ฟังสามารถวิเคราะห์ภาษาที่ได้ยินได้ว่าเป็นภาษาของชนชั้นใด ภาษานั้นใช้ในถิ่นใด สามารถเข้าใจความหมายตรงและความหมายแฝง (Explicit and implicit meaning) สามารถเข้าใจความแตกต่างของความหมายของคำพูดได้จากระดับเสียงสูง-ต่ำ เสียงเน้นหนักของคำพูดที่ได้ยินและสามารถเข้าใจอารมณ์และน้ำเสียงของผู้พูดได้

แม็คคีย์ (Mackey. 1965 : 261) ได้แบ่งพฤติกรรมการฟังภาษาต่างประเทศออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้คือ

1. ระดับการรับรู้ (Recognition Level) เป็นระดับที่ผู้ฟังสามารถแยกแยะเสียงเน้นหนักในคำและระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยคได้

2. ระดับความเข้าใจ (Comprehension Level) เป็นระดับที่ผู้ฟังสามารถฟังเสียงต่างๆได้เข้าใจ รวมทั้งการฟังข้อความที่ได้ยินได้เข้าใจด้วย

ฟินอกเชียโร และโบโนโม (Finocchiaro and Bonomo. 1973 : 9) ได้แบ่งพฤติกรรมการฟังภาษาต่างประเทศไว้ 7 ระดับ ดังนี้

1. ระดับที่ผู้ฟังไม่สามารถแยกความแตกต่างของเสียงที่ได้ยินได้

2. ระดับที่ผู้ฟังสามารถแยกองค์ประกอบของระบบเสียงที่ได้ยินได้

3. ระดับที่ผู้ฟังสามารถแยกองค์ประกอบพื้นฐานทางกฎเกณฑ์ภาษาได้

4. ระดับที่ผู้ฟังสามารถแยกความแตกต่างของความหมายของคำ ที่ได้ยินได้

5. ระดับที่ผู้ฟังสามารถรับรู้องค์ประกอบทางภาษาที่ซ้ำซ้อนจากตัวชี้แนะที่ปรากฏเพื่อชี้แนะความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ของภาษา เช่น The two boys are going. เป็นต้น

6. ระดับที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจความหมายของภาษาที่ได้ยินเป็นกลุ่มคำ

7. ระดับที่ผู้ฟังใช้ความเข้าใจที่ได้รับจากการฟังไปสัมพันธ์กับกฎเกณฑ์ของภาษา ความซ้ำซ้อนของภาษาที่ได้ยิน และองค์ประกอบอื่นๆของภาษาในขั้นต้นมาประกอบกัน เพื่อตีความข้อความที่ได้ยินให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ไฮกินส์ (เยาวลักษณ์ บุญศิริ. 2522 : 16; อ้างอิงมาจาก Higgins. 1978) ได้แบ่งพฤติกรรมการฟังเป็นระดับต่างๆได้ดังนี้

1. ขั้นรับรู้ ผู้ฟังจะบอกได้ว่ากำลังได้ยินเสียงในภาษาใด

2. ขั้นบันทึกความจำระยะสั้น ผู้ฟังจะจดจำเสียงที่ได้ยินเหล่านั้นไว้ โดยยังไม่ทราบความหมายใดๆ

3. ขั้นเข้าใจความหมายของคำ ผู้ฟังจะจำแนกหน่วยเสียงที่ได้ยินและทราบความหมายของคำแต่ละคำที่ได้ยิน

4. ขั้นเข้าใจความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ ผู้ฟังจะวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษาของหน่วยเสียงที่ได้ยิน และเข้าใจความสัมพันธ์ของหน่วยต่างๆทางภาษาของโครงสร้างนั้นๆ คำใดทำหน้าที่อย่างไรในประโยค การเน้นเสียง การยกระดับเสียงในประโยค เป็นต้น

5. ขั้นอ้างอิง ผู้ฟังจะนำโครงสร้างทางภาษาของเสียงที่ได้ยินมาสัมพันธ์กับความรู้และประสบการณ์เดิม ตลอดจนสภาพแวดล้อมขณะที่ฟัง

6. ขั้นสรุปความหมาย ผู้ฟังจะวินิจฉัยความหมาย และทำความเข้าใจข้อความที่ได้ยินทั้งหมดแล้วจดจำความหมายนั้นๆไว้เพื่อการฟังในลำดับต่อไป

จึงพอสรุปได้ว่าพฤติกรรมการฟังแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ขั้นการรับรู้ ผู้ฟังจะรับข่าวสาร (Message) แล้วบอกได้ว่าเป็นเสียงอะไร เป็นภาษาใด แต่ยังไม่ทราบความหมายของเสียงที่ได้ยิน

2. ขั้นเข้าใจความหมาย เมื่อผู้ฟังรับข่าวสารนั้นมาแล้ว จะทำความเข้าใจเสียงที่ได้ยิน

โดยการวิเคราะห์ความหมายของคำ โครงสร้างของประโยคตลอดจนนำข่าวสารนั้นๆมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับความรู้และประสบการณ์เดิมของตน

3. ขั้นสรุปความหมาย เมื่อผู้ฟังทำความเข้าใจเสียงที่ได้ยินแล้วจะทำการสรุปความหมายของข่าวสารนั้นเพื่อจดจำเป็นความรู้ถาวร

<u>กิจกรรมในการสอนทักษะการฟัง</u>

การสอนทักษะฟังเป็นทักษะที่สำคัญก่อนการเรียนรู้ทักษะอื่น จึงควรได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอและต้องได้รับการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 160) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอนทักษะการฟังไว้ ดังนี้

1. ให้ฟังคำสั่งที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น การถามคำถาม และกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนองอย่างเหมาะสม ฟังการบอกแนวทางในการปฏิบัติ การอธิบายภาพ การเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และการบอกแนวทางในการทำกิจกรรมของครูเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2. ให้ฟังเพื่อนคนอื่นถามคำถาม สรุปเรื่อง หรือเล่าเรื่องต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ

3. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมุติ แสดงละคร หรือการสนทนาต่างๆ

4. ให้ฟังคำบรรยายของบุคคลภายนอกหรือฟังบทเรียนจากเทป ฟังเพลงหรือปาฐกถาต่าง ๆ

5. ให้ดูภาพยนตร์ โดยเฉพาะที่จัดทำขึ้นเพื่อสอนภาษาอังกฤษ และจากโปรแกรมภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

6. ให้สัมภาษณ์ชาวต่างชาติที่อยู่ในชุมชน

7. ให้เข้าร่วมการบรรยาย การประชุมปฏิบัติการ ชมรมภาษาหรือการประชุมต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ

8. ให้เล่นเกมภาษาอังกฤษ

ชูเกียรติ จารัตน์ (2535 : 24) ได้กล่าวถึงการสอนทักษะการฟังให้ได้ผลดี ควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆดังนี้

1. ผู้สอนจะต้องมีจุดประสงค์ที่ชัดเจน ทั้งจุดประสงค์ปลายทางซึ่งเป็นข้อกำหนดที่ผู้เรียนจะต้องบรรลุเป้าหมายที่วางไว้คือ สื่อสารได้ และจุดประสงค์นำทางซึ่งเป็นทักษะย่อยที่ผู้เรียนต้องฝึกก่อนจะบรรลุจุดประสงค์ปลายทาง

2. ดำเนินการสอนโดยใช้สื่อการสอนประเภทต่างๆเข้าช่วย มีการถามตอบเพื่อซักซ้อมความเข้าใจในเรื่องที่สอนเป็นลำดับ

3. ฝึกให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถทางการสื่อสาร อาจเป็นการฝึกเป็นกลุ่ม เป็นคู่หรือรายบุคคล เมื่อผ่านการฝึกพอสมควรแล้วก็สร้างสถานการณ์ให้เหมือนจริงให้นักเรียนได้พยายามปรับภาษาหรือความรู้ที่เคยเรียนมาแล้วมาใช้ในสถาณการณ์ที่กำหนดให้

4. นักเรียนจะพูดเสนอข้อคิดเห็นอะไรได้บ้างหลังจากฟังจบแล้ว ทั้งนี้นักเรียนจะต้องอาศัยความรู้และความเข้าใจจากการฟังก่อน จึงจะสามารถพูดโต้ตอบได้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (ม.ป.ป. : 24) ได้เสนอแนวทางในการสอนทักษะการฟังว่า การสอนทักษะการฟังควรปฏิบัติไปตามลำดับจากง่ายไปหายากต่อไปนี้

1. การฟังคำเดี่ยว ฟังวลีและฟังประโยค ซึ่งอาจทำได้โดยให้แสดงออกในลักษณะต่างๆกัน เช่น ปฏิบัติตามคำสั่ง วาดรูป เล่นเกม บอกทิศทางตามแผนที่ ทั้งนี้อาจให้สังเกตการเน้นเสียงหนักเบาในคำ และระดับเสียงสูงต่ำในประโยค เป็นต้น

2. การฟังโดยพยายามเชื่อมโยงคำต่างๆที่ได้ยิน เป็นกลุ่มที่มีความหมายเพื่อให้จำง่าย เช่น พยายามสร้างจินตนาการจากคำเป็นภาพ ซึ่งจะเป็นภาพที่สวยงามหรือเป็นภาพตลกก็ได้ เพื่อให้จำสิ่งที่ฟังได้นานขึ้นและเกิดความสนใจที่จะฟังต่อไป

3. การฟังเนื้อเรื่องสั้นๆ ซึ่งอาจมีคำศัพท์และโครงสร้างที่รู้จักแล้ว โดยที่ผู้สอนให้สรุปเหตุการณ์ว่าใครทำอะไร ทำแล้วหรือยังไม่ได้ทำ หรือกำลังทำอยู่ หรือสรุปได้ว่าบุคคลในเรื่องมีอาชีพอะไรเป็นต้น

4. การฟังบทสนทนาหรือข้อความต่างๆควรเป็นบทสนทนาหรือข้อความที่อยู่ในชีวิตประจำวันและเป็นธรรมชาติ คือมีความเร็วปกติ ผู้พูดมีทั้งหญิงและชายที่ต่างวัยต่างอาชีพ สถานภาพทางสังคมและสำเนียงต่างกันเพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษาที่ใช้อยู่จริง

พอลสตัน และบรูเดอร์ (Paulston and Bruder. 1976 : 131 - 132) ได้เสนอรูปแบบของการฝึกความเข้าใจในการฟังในชั้นเรียนว่าควรมี 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 เลือกหัวข้อที่จะสอน (Selection of the Teaching Point) เพื่อกำหนดขอบเขตของสิ่งที่ผู้เรียนควรจะได้เรียนรู้ กำหนดโครงสร้างของประโยคและคำศัพท์ที่นักเรียนจะได้ฟังเพื่อให้เหมาะกับระดับความสามารถของผู้เรียน

ขั้นที่ 2 เน้นความสนใจของผู้เรียน (Focusing of Student Point) ผู้เรียนควรได้รับการกระตุ้นให้สนใจในสิ่งที่จะได้รับฟังเพื่อเป็นการเตรียมตัวก่อนรับฟังสิ่งที่จะสอน หรือมีแบบฝึกหัดก่อนการฟัง อาทิ การตอบคำถามหรือการวาดภาพ เป็นต้น

ขั้นที่ 3 การฟังและการทำแบบฝึกหัดประกอบ (Listening and Completion of exercise) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้รับฟังบทเรียนการฟังในระดับความเร็วปกติ และทำแบบฝึกหัดประกอบ ผู้เรียนจะฟังกี่ครั้งก็ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถที่จะตอบคำถามได้

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ (Feedback on Performance) ได้แก่การตรวจคำตอบของแบบฝึกหัด เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ความสามารถของตนและแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดจากการฟัง

สรุปได้ว่าการพัฒนาทักษะการฟัง ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการเลือกเฟ้นกิจกรรมต่างๆและมีจุดประสงค์ที่ชัดเจน มีสื่อประกอบกิจกรรมเพื่อสร้างให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน โดยเฉพาะเนื้อหาที่นำมาสอนควรเป็นที่สนใจของนักเรียน เหมาะสมกับวัยความสนใจ ความรู้ความสามารถของนักเรียนด้วย เมื่อผู้เรียนมีการพัฒนาในทักษะการฟังดีแล้วย่อมส่งผลไปถึงการพัฒนาด้านอื่นๆต่อไปด้วย

2. <u>เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษ</u>

<u>ความหมายของการพูด</u>

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 167) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจต่างๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดจึงนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจ และจะช่วยให้การอ่านและเขียนง่ายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม ทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่เกิดจากการเข้าใจและจดจำ

ชูเกียรติ จารัตน์ (2535 : 26) ได้ให้ความหมายของการพูดว่า การพูดหมายถึง กระบวนการการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เสียง ความหมาย และอากัปกิริยาที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา เป็นสื่อเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกหรือ

จุดประสงค์ของผู้พูดสู่ผู้ฟังนั่นเอง

อัญชนา ราศรี (2538 : 13) กล่าวว่า การพูดหมายถึง การแลกเปลี่ยนข่าวสารต่างๆ ซึ่งแต่ละครั้งจะต้องประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป การพูดจะมีประสิทธิภาพได้นั้น ผู้พูดจะต้องสามารถใช้สำเนียงและถ้อยคำที่มีความถูกต้อง อีกทั้งสามารถใช้พฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดให้สอดคล้องและเหมาะสมด้วย

สก๊อต (Scott. 1981 : 70) กล่าวว่า การพูดเป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งรวมเป็นผู้พูดและผู้ฟังและมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่ได้ยิน ผู้ร่วมสนทนาแต่ละคนต้องสามารถตีความในสิ่งที่ได้ฟัง ซึ่งไม่สามารถทำนายได้ล่วงหน้าว่ามีรูปแบบภาษาใด (Form)และมีความหมายแบบใด รวมถึงการโต้ตอบด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์และสะท้อนความตั้งใจในการปฏิสัมพันธ์

แวลเล็ท (Valette. 1972 : 120) การพูดมิได้เป็นเพียงการออกเสียงคำพูดและการออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้น แต่การพูดเป็นการทำให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด และถ้าจะให้ดีขึ้น การพูดต้องมีการเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย นอกจากนี้การพูดสื่อสารที่ดีนั้นลักษณะท่าทางประกอบมีความสำคัญพอๆกับความรู้เกี่ยวกับภาษา

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การพูดหมายถึงกระบวนการที่ทำให้ผู้ฟังได้เข้าใจในสิ่งที่พูด ผู้พูดจะต้องใช้กลวิธีในการพูดที่คิดว่าจะทำให้การฟังมีประสิทธิภาพในการสื่อสารได้ ถ้าผู้ฟังยังไม่เข้าใจย่อมหมายถึงผู้พูดยังไม่สามารถใช้ความสามารถในการสื่อสารทางการพูดได้ดี จึงต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆมาประกอบ เช่น วัฒนธรรม วัย ความสามารถ ความตั้งใจผู้ฟัง เป็นต้น

<u>องค์ประกอบของการพูด</u>

จินดา งามสุทธิ (2516 : 2) ให้ความเห็นว่าการพูดที่มีประสิทธิภาพนั้น มีองค์ประกอบ 5 อย่างคือ

1. ผู้พูด คือผู้ที่มีเรื่องราวพร้อมที่จะพูดออกไป
2. เนื้อเรื่อง คือเรื่องราวที่ผู้พูดเตรียมไว้ที่จะพูดตามจุดประสงค์ที่ต้องการ
3. ผู้ฟัง คือผู้ที่รับฟังเรื่องราวต่างๆที่ผู้พูดพูดให้ฟังและนำมาวิเคราะห์หรือตีความหมาย
4. เครื่องมือสื่อความหมาย คือการใช้เครื่องมือช่วยในการพูดให้น่าสนใจและเข้าใจง่ายยิ่งขึ้น เครื่องมือที่ช่วยสื่อความหมายนี้อาจได้แก่ ลักษณะท่าทางของผู้พูดหรืออาจเป็นอุปกรณ์ต่างๆก็ได้

5. สถานการณ์ในการพูด คือสิ่งที่ผู้พูดจะเป็นผู้ตัดสินใจพูดให้เหมาะสมถูกต้องตามกาลเทศะ เช่น โอกาสในการพูด เวลา สถานที่หรือสภาวะแวดล้อม

เซิร์ล (Searle. 1981 : 39 - 53) กล่าวว่า ถ้อยคำ (Utterance) ที่ผู้พูดพูดออกมานั้นมีความหมาย 2 ประการคือ

1. ความหมายของข้อความที่พูด (Propositional Meaning) เป็นความหมายโดยตรงตามตัวอักษร เช่น ผู้พูดกล่าวว่า I am thirsty. ความหมายของข้อความที่พูดคือ ฉันกระหายน้ำ ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้โดยตรง หรือ I don't want to go to the cinema. ข้อความที่ผู้พูดกล่าวปฏิเสธการไปดูหนังในสถานการณ์ที่สนทนากัน ซึ่งสามารถเข้าใจได้โดยตรงเช่นกัน

2. ความหมายที่แสดงเจตนาของผู้พูด (Illocutionary Meaning) จะมีความหมายที่ลึกกว่าความหมายแรก ซึ่งผู้พูดต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้ฟัง เช่นกล่าวว่า I am thirsty. ผู้พูดมีเจตนาสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจความต้องการ ซึ่งอาจจะเป็นความหมายในลักษณะของการบ่นว่ากระหายน้ำ หรืออาจเป็นการขอร้องให้ผู้ฟังเข้าใจว่ากำลังต้องการจะดื่มน้ำ การตีความหมายในข้อนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในขณะนั้น และขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ฟังในการตีความหมาย

บางครั้งการกล่าวถ้อยคำโดยทางอ้อม ทำให้การใช้ภาษามีความสุภาพมากขึ้น เช่น การกล่าวขอร้องหรือการกล่าวปฏิเสธอย่างสุภาพ เป็นต้น

การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ความสามารถในการพูดของผู้พูดนั้น แฮริส (Harris. 1969 : 81 - 82) กล่าวว่า หมายถึงความสามารถในการนำองค์ประกอบ 5 ประการต่อไปนี้มาใช้ในกระบวนการพูด

1. เสียง
2. ไวยากรณ์
3. คำศัพท์
4. ความคล่องแคล่ว
5. ความเข้าใจ

บาร์ทซ (Bartz. 1979 : 18 -22) ยังให้ความเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการพูดว่าประกอบด้วยสิ่งต่างๆดังต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่ว หมายถึงความราบรื่นและความต่อเนื่อง ตลอดจนความเป็นธรรมชาติ

ในการพูด

2. ความเข้าใจ หมายถึงความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด

3. ปริมาณข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ หมายถึงปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ

4. คุณภาพในการสื่อสาร หมายถึงความถูกต้องทางภาษาของข้อความที่พูด

5. ความพยายามในการสื่อสาร หมายถึงความพยายามที่จะทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดโดยใช้คำพูดหรือท่าทางเพื่อสื่อสาร

สรุปว่า บุคคลที่มีความสามารถในการพูดนั้น หมายถึงบุคคลที่มีความสามารถในการเสนอข่าวสาร ความรู้สึกไปยังผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งทั้งนี้ผู้พูดต้องมีความรู้ในเรื่องเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ตลอดจนความคล่องแคล่วในการพูด เพื่อทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจได้อย่างถูกต้อง ในการพูดแต่ละครั้งจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการสื่อความหมายให้เป็นที่เข้าใจได้ และควรตระหนักถึงความเหมาะสมในการใช้ภาษา ตลอดจนลักษณะท่าทางที่แสดงออกในการพูดอย่างถูกต้องตามกาลเทศะและสภาวะแวดล้อมในขณะนั้นด้วย

<u>ระดับความสามารถในการพูด</u>

แคร์รอล (Carroll. 1983 : 135) ได้จัดระดับความสามารถในการพูดเป็น 9 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ระดับผู้ใช้ภาษาไม่ได้ (Non-user) ผู้พูดไม่สามารถเข้าใจหรือพูดภาษาได้เลย

ระดับที่ 2 ระดับผู้ใช้ภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent) ผู้พูดสามารถพูดได้เพียงคำสองคำ

ระดับที่ 3 ระดับผู้ใช้ภาษาได้จำกัดมาก (Extremely limited) ผู้พูดพูดตะกุกตะกัก เข้าใจผิดบ่อยๆ เข้าใจบทสนทนาในระดับปกติเพียงเล็กน้อยบางส่วน จึงไม่อาจจะคุยต่อเนื่องได้ด้วยเรื่องราวที่ถูกต้อง จับได้แต่ใจความที่สำคัญ จับรายละเอียดไม่ได้

ระดับที่ 4 ระดับผู้ใช้ภาษาเกือบจะพอเพียง (Marginal) ผู้พูดสามารถสนทนาโต้ตอบได้ แต่ค่อนข้างเป็นคู่สนทนาที่เงียบ ไม่สามารถนำการสนทนา พูดเสนอแนะหรืออภิปรายได้ มีความยากลำบากในการสนทนาด้วยความเร็วปกติ ขาดความคล่องแคล่วและความถูกต้อง การสนทนาดำเนินไปด้วยความยากลำบากและไม่ต่อเนื่อง แต่ยังแสดงให้เห็นว่าเข้าใจเรื่องที่สนทนาได้ตรงกัน มีสำเนียงในภาษาเดิมปนอยู่ ซึ่งมีความแตกต่างจากระดับที่ 3 ตรงที่ว่าคู่สนทนามีความเข้าใจผิด

น้อยกว่าคู่สนทนาในระดับที่ 3

ระดับที่ 5 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ปานกลาง (Modest) ผู้พูดสามารถสื่อใจความสำคัญในบทสนทนาได้ ยังขาดลีลาของภาษาและไวยากรณ์ยังมีผิดพลาด ต้องถามหรือถูกถามเป็นครั้งคราว เพื่อให้ได้ใจความชัดเจน ขาดความคล่องแคล่ว และสามารถในการนำการสนทนา ผู้พูดต้องพูดชัดถ้อยชัดคำ ดำเนินการสนทนาได้แต่ไม่ค่อยน่าสนใจหรือมีลีลาทางภาษา

ระดับที่ 6 ระดับผู้ที่สามารถใช้ภาษาได้ (Competent) ผู้พูดสามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการได้ ติดตามเรื่อง เปลี่ยนเรื่องพูดได้ หยุดหรือพูดตะกุกตะกักเป็นครั้งคราว มีความสามารถในการริเริ่มเรื่องการสนทนาได้

ระดับที่ 7 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดี (Good) ผู้พูดสามารถเล่าเรื่องได้ชัดเจนและมีเหตุผล สามารถสนทนาได้อย่างต่อเนื่องเป็นเรื่องราว แต่ไม่คล่องแคล่วมากนัก สามารถติดตามการสนทนาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงน้ำเสียง มีการพูดติดตะกุกตะกักหรือพูดซ้ำคำ แต่โต้ตอบอย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับที่ 8 ระดับผู้ใช้ภาษาดีมาก (Very Good) ผู้พูดสามารถอภิปรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำการสนทนา ดำเนินเรื่องต่อไปและขยายความได้ตามความจำเป็น แสดงอารมณ์ขัน และโต้ตอบด้วยน้ำเสียงและท่าทางที่เหมาะสม

ระดับที่ 9 ระดับผู้เชี่ยวชาญในการใช้ภาษา (Expert) ผู้พูดสามารถพูดได้เหมือนเจ้าของภาษาในหัวข้อต่างๆ สามารถนำการสนทนา ขยายความ และพูดได้ใจความสำคัญ

สถาบันบริการการสอนสัมภาษณ์ด้านต่างประเทศ (The Foreign Institute Oral Interview) ได้จัดระดับความสามารถในการพูดไว้ 5 ระดับ ออลเลอร์ (รตาภรณ์ มานพพงศ์. 2529 : 36; อ้างอิงมาจาก Oller. 1979 : 320 - 321) คือ

ระดับที่ 1 ความสามารถในการพูดระดับต้น (Elementary Proficiency) ผู้พูดสามารถเข้าใจคำถามและประโยคบอกเล่าง่ายๆ โดยถามและตอบได้ด้วยความรู้ทางภาษาที่จำกัด

ระดับที่ 2 ความสามารถในการพูดระดับใช้งานได้ในวงจำกัด (Limited Working Proficiency) ผู้พูดสามารถพูดในสถานการณ์พื้นฐานของสังคมได้เช่น การแนะนำตัวและสนทนาในเรื่องง่ายๆที่มิได้เตรียมตัวมาก่อนเช่น เรื่องราวต่างๆที่เกี่ยวกับครอบครัวและตนเอง

ระดับที่ 3 ความสามารถในการพูดระดับมืออาชีพขั้นต้น (Minimum Professional Proficiency) ผู้พูดสามารถสนทนาเกี่ยวกับเรื่องต่างๆด้านอาชีพและสังคมได้ รวมทั้งเรื่องที่

ต้องใช้ความรู้เฉพาะบางเรื่อง

ระดับที่ 4 ความสามารถในการพูดขั้นระดับมืออาชีพ (Full Professional Proficiency) ผู้พูดสามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องในการสนทนาทุกระดับ มีข้อบกพร่องด้านการออกเสียงและไวยากรณ์น้อยมาก และสามารถโต้ตอบอย่างเหมาะสมในทุกเรื่องแม้แต่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย

ระดับที่ 5 ความสามารถในการพูดระดับเจ้าของภาษา (Native or Bilingual Proficiency) ผู้พูดสามารถพูดได้เท่าเทียมกับเจ้าของภาษาผู้ได้รับการศึกษาดี รวมทั้งสามารถใช้คำศัพท์ สำนวนคำพูด และการอ้างอิงทางวัฒนธรรมได้

แวลเล็ท และดิสิค (Valette and Disick. 1972 : 153 - 158) ได้จัดระดับความสามารถในการพูดเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ระดับทักษะกลไก (Mechanical Skill) นักเรียนสามารถพูดเลียนแบบเสียง ระดับเสียง เสียงเน้นหนัก จังหวะ การหยุด และการออกเสียงเชื่อมระหว่างคำตามแบบเจ้าของภาษาได้และสามารถท่องจำคำ ประโยคหรือข้อความ บทสนทนาต่างๆ ตลอดจนสามารถออกเสียงข้อความที่เรียนมาแล้วได้ โดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจคำหรือข้อความเหล่านั้น

2. ระดับความรู้ (Knowledge) นักเรียนสามารถพูดเกี่ยวกับสิ่งที่เคยเรียนมา โดยใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วอย่างเข้าใจความหมาย

3. ระดับถ่ายโอน (Transfer) นักเรียนสามารถนำกฎไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วสร้างรูปประโยคใหม่ๆได้ตามที่ต้องการ และสามารถพูดได้ถูกต้องและเหมาะสมตามกาลเทศะ

4. ระดับสื่อสาร (Communication) นักเรียนสามารถแสดงความคิด ความต้องการให้ผู้อื่นรู้ได้ โดยเน้นความคล่องแคล่ว ความเข้าใจ ความสามารถในการสื่อความมากกว่าความถูกต้องทางไวยากรณ์

5. ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism) นักเรียนสามารถวิเคราะห์เหตุการณ์ หรือสถานการณ์ต่างๆ แล้วเลือกใช้คำพูด สำนวน น้ำเสียง ตลอดจนลีลาการพูดที่เหมาะสม

จากการจัดระดับความสามารถในการพูดในลักษณะต่างๆดังกล่าว จะเห็นว่าบางครั้งก็ยากที่จะตรวจสอบวัดพฤติกรรมการพูดของผู้พูดให้ถูกต้องตามขั้นตอนที่วางไว้ เพราะพฤติกรรมของผู้พูดที่ระบุในแต่ละขั้นอาจคลุมเครือไม่ชัดเจน อย่างไรก็ตามระดับความสามารถในการพูดที่เหมาะสำหรับนำไปใช้ในการเรียนการสอนมาก ควรจะเป็นระดับความสามารถในการพูดของ แวลเล็ท และดิสิค

เพราะได้ระบุพฤติกรรมของผู้พูดไว้ชัดเจนในแต่ละระดับ และมีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ซึ่งทำให้ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการพูดให้กับนักเรียนได้ถูกต้องตามขั้นตอนและสะดวกต่อการวัดผล ประเมินผลอีกด้วย

สรุปได้ว่า การพูดที่มีประสิทธิภาพ ผู้พูดต้องมีความสามารถในการใช้ภาษา สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เหมาะสมตามกาลเทศะ ทักษะการพูดเกิดจากการได้ฝึกฝนจนคล่องแคล่วซึ่งต้องใช้เวลา มิได้เกิดจากความเข้าใจและจดจำ ต้องใช้ประสบการณ์

<u>กิจกรรมการสอนทักษะการพูด</u>

สกอตต์ (Scott. 1981 : 70) ได้เสนอขั้นตอนการสอนและกิจกรรมไว้ดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนควรจะบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน

2. ขั้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรจะอยู่ในรูปปริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นกับปริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่พูด สถานที่พูด และเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง

3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อมกันหรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยินได้ฟังสำนวนภาษาหลายๆแบบและเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

ฟินอกเชียโร และบรัมฟิต (Finocchiaro and Brumfit. 1983 : 141) ได้เสนอกิจกรรมต่างๆในการสอนทักษะการพูด ซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้เหมาะกับผู้เรียนแต่ละระดับดังนี้

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม

2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง

3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้น เกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่างๆนอกชั้นเรียน

4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่างๆจากภาพ

5. ให้เล่าประสบการณ์ต่างๆของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่างๆ

6. ให้รายงานเรื่องราวต่างๆตามที่กำหนดหัวข้อให้

7. จัดสถานการณ์ต่างๆในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่างๆกันไปเช่น ร้านขายของ

ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น

8. ให้เล่นเกมต่างๆทางภาษา

9. ให้โต้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ

10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์

11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทย แล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ

12. ให้แสดงบทบาทสมมุติ

สรุปได้ว่า การเลือกใช้กิจกรรมใดๆก็ตามย่อมขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมาย ความจำเป็นและความสามารถของผู้เรียน กิจกรรมบางอย่างอาจจะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาทักษะบางอย่าง การเลือกใช้กิจกรรมจึงต้องขึ้นอยู่กับจุดประสงค์และเนื้อหาของบทเรียนเป็นสำคัญ กิจกรรมการสอนทักษะพูดช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างมีความหมาย ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี ถ้าผู้สอนมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้

3. <u>เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร</u>

<u>ความหมายของการสื่อสาร</u>

การสื่อสารนับว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อชีวิตมนุษย์เป็นอย่างมาก ช่วยให้มนุษย์รู้จักตนเอง รู้จักสภาพแวดล้อม ทำให้มนุษย์มีการพัฒนาเพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพยิ่งๆขึ้นไป

กาลวิน และบุค (Galvin and Book. 1987 : 7 - 17) มีความเห็นว่า การสื่อสารหมายถึงกระบวนการในการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่มีความต่อเนื่องและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญได้แก่ ผู้ส่งสาร สารผู้รับสาร และปฏิกิริยาตอบสนอง

ในกระบวนการสื่อสาร ผู้ส่งสาร (Sender) และผู้รับสาร (Receiver) จะพยายามทำความเข้าใจสารของฝ่ายตรงข้าม โดยสารนั้นอาจสื่อได้ด้วยการใช้คำพูดหรือไม่ใช้คำพูด ผู้ส่งสารสามารถตรวจสอบว่าการสื่อสารของตนมีประสิทธิภาพเพียงใดได้จากปฏิกิริยาตอบสนอง (Feedback) ของผู้ส่งสาร ปฏิกิริยาตอบสนองนี้ยังเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้ส่งสารตัดสินใจได้ว่า สารที่จะสื่อในครั้งต่อไปควรมีลักษณะเช่นไร นอกจากนี้การสื่อสารจะสมบูรณ์มิได้ถ้าหากขาดการเข้ารหัสสารและถอดรหัสสาร การเข้ารหัสสาร (Encoding) เป็นการเลือกสรรเนื้อหาของสารก่อนการสื่อสารเพื่อให้เหมาะสมกับผู้รับสาร ได้แก่ระดับเสียง การเคลื่อนไหวของมือและระดับความเร็วในการพูดเป็นต้น ส่วนการ

ถอดรหัสสาร (Decoding) เป็นการตีความสารที่ได้รับ

อรุณี วิริยะจิตรา (2532; 18 - 23) มีความเห็นว่า การสื่อสารของมนุษย์จะบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องมีองค์ประกอบดังนี้

1. ผู้ส่งสารและผู้รับสาร

2. สาร

3. พาหะของสารหรือสื่อ

4. ผลที่เกิด

<u>ผู้ส่งสารและผู้รับสาร</u> ได้แก่บุคคลอย่างน้อย 2 คน ที่มีบทบาทร่วมกันอยู่ในกระบวนการสื่อสาร บุคคลทั้งสองจะมีบทบาทเป็นทั้งผู้รับและผู้ส่งสารเกือบจะในเวลาเดียวกัน

<u>สาร</u> หมายถึงเรื่องราวอันมีความหมายและแสดงออกมาโดยอาศัยภาษาหรือสิ่งใดก็ตามที่สามารถทำให้เกิดการรับรู้ร่วมกันได้ เรื่องราวนี้ได้แก่ ความรู้ ความคิด เหตุการณ์ สถานการณ์ที่ผู้ส่งสารต้องการให้ผู้รับสารได้รับทราบ สารจะประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วนคือเนื้อหาและภาษา

<u>พาหะของสารหรือสื่อ</u> หมายถึง ตัวกลางที่ช่วยถ่ายทอดเรื่องราวที่ผู้ส่งสารต้องการส่งไปยังผู้รับสาร เช่น กิริยาท่าทาง อาการต่างๆ เอกสาร กระดานดำ ระบบเครื่องขยายเสียงเป็นต้น โดยปกติแล้วมนุษย์เราจะไม่ใช้สื่อชนิดเดียวในการสื่อสาร การสื่อสารจะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นถ้าสื่อที่ใช้มีความเหมาะสมและเอื้อต่อการสื่อสารในรูปแบบนั้นๆ

<u>ผลที่เกิด</u> องค์ประกอบทางการสื่อสารจะสมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อมีการตอบสนองเกิดขึ้นในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง การตอบสนอง หมายถึงการเปลี่ยนแปลงท่าทีและพฤติกรรมของผู้รับสารอันเป็นผลโดยตรงจากสารที่ได้รับ ซึ่งจะเกิดขึ้นในรูปใดก็ได้ เช่น พอใจ ไม่พอใจ เข้าใจ ไม่เข้าใจ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ยอมรับหรือปฏิเสธ เป็นต้น ผลที่เกิดย่อมขึ้นอยู่ที่ความสามารถของผู้รับและผู้ส่งสาร

ไพฑูรย์ สินลารัตน์และคนอื่น ๆ (2533 : 6 - 13) ได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับการสื่อสารไว้ว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการที่มนุษย์แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ นันทวิทย์ พรพิบูลย์ (2537 : 15) ได้ให้ความหมายการสื่อสารไว้ว่าการสื่อสารหมายถึงการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกและประสบการณ์ของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร และได้รับปฏิกิริยาตอบสนองจากผู้รับสาร สารที่สื่อกันนั้นสื่อโดยใช้คำพูดและท่าทาง ส่วน

กระบวนการในการสื่อสารนั้นแบ่งออกเป็น 2 อย่างคือ กระบวนการส่งสารและกระบวนการรับสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เป้าหมายหลักของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน มุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในสถานการณ์ที่มีการติดต่อสื่อสารจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งทางด้านทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ดังนั้นในการให้ผู้เรียนบรรลุถึงเป้าหมายดังกล่าว ผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจ ถึงแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วย (Communicative Competence or Communicative Language Ability) เป็นอย่างดี เพื่อที่จะสามารถเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมไปใช้ในการสอนให้มีประสิทธิภาพ วิธีสอนที่มุ่งสนองวัตถุประสงค์ดังกล่าวก็คือ แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีลักษณะเด่นคือ เน้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ทางภาษา เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆในแต่ละสังคมได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ เป็นวิธีสอนที่มีพื้นฐานมาจากแนวความคิดของนักวิชาการทางด้านการเรียนการสอนภาษา ซึ่งพิจารณาว่า ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร วัตถุประสงค์หลักก็คือ มุ่งสอนภาษาตามแบบอย่างของนักภาษาศาสตร์กลุ่มที่มุ่งเฉพาะตัวภาษา โดยไม่คำนึงถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาของผู้เรียนดังเช่นในอดีตไม่อาจช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาได้มากนัก จึงมุ่งสอนภาษาให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในแต่ละสภาพสังคม สำหรับลักษณะสำคัญของวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นได้มีนักวิชาการให้ความเห็นไว้ดังต่อไปนี้

มอร์โรว์ (Morrow. 1981 : 59 - 66) กล่าวถึงวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า ผู้สอนควรตระหนักถึงหลักการสำคัญดังนี้

1. ควรมีการวางแผนการสอน โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนในแต่ละคาบเรียนว่าเมื่อผู้เรียนผ่านการเรียนในแต่ละคาบแล้วจะสามารถทำกิจกรรมในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอะไรได้บ้าง การเลือกเนื้อหาให้ผู้เรียนควรคำนึงถึงวัยของผู้เรียนด้วย เมื่อสิ้นสุดการสอนผู้เรียนสามารถทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่แต่เดิมทำไม่ได้ ดังนั้นการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์จะมีประโยชน์ก็ต่อเมื่อผู้เรียนสามารถนำความรู้นี้ไปเชื่อมโยงกับกิจกรรมในการสื่อสารได้ด้วยเช่น การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play)จะมีลักษณะเป็นการสื่อสารก็ต่อเมื่อมีการแสดงออกทางภาษา ไม่ควร

เป็นเพียงการท่องจำเท่านั้น

2. ผู้สอนควรตระหนักว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการที่ไม่หยุดนิ่งหรือแยกเป็นส่วนๆได้ แนวการสอนภาษาจึงเกี่ยวข้องกับภาษาในระดับที่สูงกว่าระดับประโยค และเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ขั้นตอนการสอนแนวนี้จึงเป็นการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ขั้นตอนการวิเคราะห์ได้แก่ การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบภาษาไปทีละแบบ หลังจากนั้นจึงนำรูปแบบเหล่านั้นมารวมกัน ส่วนขั้นตอนการสังเคราะห์นั้นเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ที่สมบูรณ์แบบ

3. กระบวนการในการสื่อสารมีความสำคัญทัดเทียมกับรูปแบบภาษา วิธีการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน จึงเป็นความพยายามที่จะจำลองกระบวนการของการสื่อสารให้มากที่สุด เพื่อว่าการเรียนการสอนรูปแบบภาษาจะอยู่ในปริบทของการสื่อสาร กิจกรรมการฝึกฝนทางภาษาจะมีลักษณะเพื่อการสื่อสารมากขึ้นหากมีปัจจัย 3 ประการต่อไปนี้

3.1 ช่องว่างของข้อมูล (Information Gap) เป็นการเติมช่องว่างของข้อมูลเพื่อให้เกิดการสื่อสาร ในสถานการณ์การใช้ภาษาที่แท้จริงนั้น การสื่อสารจะเกิดขึ้นระหว่างคนสองคนขึ้นไป โดยคนหนึ่งจะเป็นผู้ที่ทราบเรื่องราวอย่างใดอย่างหนึ่ง ขณะที่อีกคนหนึ่งไม่ทราบจุดประสงค์ของการสื่อสารจึงเป็นการเติมช่องว่างของข้อมูลนี้ กิจกรรมซึ่งมีลักษณะดังกล่าวอาจเป็นการที่ผู้เรียนคนหนึ่งมีภาพภาพหนึ่งและเพื่อนมีภาพอีกภาพหนึ่งที่คล้ายกัน แต่มีบางสิ่งที่ขาดหายไปซึ่งสามารถถามหาได้จากฝ่ายตรงข้าม กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและทั้งสองฝ่ายจะประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมได้ด้วยการใช้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

3.2 การเลือกสิ่งที่ต้องการจะพูด (Choice) ผู้มีส่วนร่วมในการสนทนาควรมีโอกาสเลือกที่จะพูดและวิธีการพูดด้วยตนเอง โดยผู้พูดจะเลือกทั้งความคิดที่ต้องการสื่อสารและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม คู่สนทนาจึงไม่มีโอกาสทราบล่วงหน้าว่าผู้พูดจะพูดอะไร ในขณะที่กิจกรรมที่มีการควบคุมการแสดงออกทางภาษาของผู้พูดและผู้ฟัง จะเป็นกิจกรรมที่ไม่เป็นการสื่อสารที่แท้จริง

3.3 การได้รับข้อมูลป้อนกลับจากผู้ฟัง (Feedback) ตามปกติผู้สื่อความหมายควรได้ข้อมูลป้อนกลับจากอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งจะทำให้ผู้ส่งสารรู้ว่าการสื่อความหมายของตนได้ผลหรือไม่ เช่น ถ้าอีกฝ่ายแสดงท่าไม่เข้าใจ ผู้ส่งสารจะทราบได้ทันทีว่าการสื่อความหมายของตนยังไม่ดีเท่าที่ควร จึงต้องหาวิธีการอื่นมาสื่อความหมาย เช่น อาจพูดซ้ำ หรือพูดโดยเปลี่ยนรูปแบบของภาษา อธิบายเพิ่มเติมหรือใช้ท่าทางประกอบ ถ้าได้ข้อมูลป้อนกลับว่าเรื่องที่ตนพูดเป็นที่เข้าใจด้วยดีก็อาจจะหยุดพูด

หรือเปลี่ยนเรื่องพูด เป็นต้น การที่ผู้ส่งสารได้ข้อมูลป้อนกลับนี้ ทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างต่อเนื่องจนประสบผลสำเร็จได้ในที่สุด

4. ผู้เรียนควรเรียนด้วยการกระทำ กล่าวคือ ผู้สอนควรมีบทบาทเป็นผู้คอยช่วยเหลือแนะนำและจัดสภาพแวดล้อม ตลอดจนกิจกรรมที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้มีการกระทำกิจกรรม กิจกรรมที่จัดขึ้นควรมีลักษณะเป็นการสื่อสารที่แท้จริง

5. แม้ว่าแนวการสอนเพื่อการสื่อสารได้รับคำวิพากษ์วิจารณ์ว่าละเลยต่อข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของผู้เรียน แต่กระนั้นข้อผิดพลาดดังกล่าวก็ไม่ถือว่าเป็นความผิดเสมอไป ทั้งนี้เพราะข้อผิดพลาดดังกล่าวอาจเกิดจากการที่ผู้เรียนมิได้เตรียมตัวมามากเท่าที่ควร ในขณะที่การสอนแบบเดิมพยายามหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดเหล่านี้ด้วยการควบคุมสิ่งที่นักเรียนพูด ซึ่งเป็นวิธีที่ไม่ให้โอกาสให้ผู้เรียนทดลองใช้ความรู้ทางภาษาที่เรียน ฉะนั้นจึงเป็นธรรมดาอยู่เองที่ผู้เรียนที่ได้รับอิสระในการใช้ความรู้ทางภาษา จึงเป็นไปตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จะมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นได้บ้าง จึงถือว่าวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมองข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในลักษณะที่มีความยืดหยุ่นมากกว่า

* แนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแนวการสอนที่อิงหลักเกณฑ์ของ ฟังชั่นนอล - โนชั่นนอล (Functional - Notional Syllabus) ซึ่งเกิดขึ้นในราว ค.ศ.1970 โดยนักภาษาศาสตร์และผู้สอนภาษาต่างประเทศในทวีปยุโรปกลุ่มหนึ่งที่ร่วมประชุมกันในสภายุโรป (Council of Europe) ลงความเห็นว่า ความมุ่งหมายในการเรียนการสอนภาษาในปัจจุบันควรเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ตามความต้องการให้ได้ประโยชน์ในด้านการสื่อสาร โดยสรุปว่า ปกติมนุษย์ใช้ภาษาเพื่อแสดงออกซึ่งความรู้สึกหรือความต้องการต่างๆด้วยการพูดหรือการเขียน ดังนั้นในการจัดประมวลการสอนจึงควรจะกำหนดว่า จะให้ผู้เรียนเรียนภาษาเพื่อใช้ในหน้าที่อันใดของภาษา (Performance of Language Function) เช่น แสดงความข้องใจ ออกคำสั่ง ขอร้อง ชักชวน ขอโทษ แสดงความคิดเห็น โต้แย้ง เห็นด้วย ฯลฯ และในหน้าที่ของภาษาเช่นนี้จะต้องใช้เนื้อหาทางภาษา (Expression of Notions) อันได้แก่ คำ วลี ประโยคและน้ำเสียงเช่นใดจึงจะใช้ภาษาให้สอดคล้องกับความคิดของผู้เรียนในสถานการณ์นั้นๆ ดังนั้นในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น การจัดเนื้อหาในแต่ละบทเรียนจึงมิได้จัดโดยใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์เป็นหลัก แต่จำแนกเป็นเนื้อหา (Notions) ของสถานการณ์ในบทเรียนต่างๆแทน และจะต้องคำนึงถึง

ความเหมาะสมของสำนวนภาษาที่ใช้ เพื่อให้สอดคล้องกับความสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคลผู้ส่งสารและผู้รับสารด้วย (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2526 : 40 - 41) ดังนั้นแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงเป็นแนวการสอนที่เป็นความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนดังที่ จอห์นสัน (Johnson. 1981 : 19) ได้กล่าวว่า การที่คนใดคนหนึ่งสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายได้ถูกต้องนั้นจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ในเรื่องต่อไปนี้คือ รู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์และกฎของภาษาที่ใช้อยู่จริง กล่าวคือผู้เรียนสามารถที่จะนำหลักไวยากรณ์ไปใช้ในการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและสามารถเลือกใช้กฎเกณฑ์ของภาษาได้ถูกต้องกับบุคคลในสังคมและในแต่ละสถานการณ์ด้วย เนื่องจากภาษาที่ใช้ในการสื่อความหมายด้านต่างๆนั้น มิได้หมายความเฉพาะถึงภาษาพูดหรือภาษาเขียนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงอากัปกริยาต่างๆที่แสดงออกในระหว่างการสื่อสารด้วย ดังที่ ลออ หุตางกูร (2524 : 3 - 5) ได้แบ่งประเภทของการสื่อภาษาออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. การสื่อภาษาประเภทใช้ถ้อยคำ (Verbal Communication) เป็นการสื่อสารโดยใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียน ไม่ว่าจะเป็นโดยทางใด เช่น การพูดโดยตรง การโทรศัพท์ โทรเลข ชวเลข หรืออื่นๆเป็นต้น

2. การสื่อภาษาประเภทไม่ใช้ถ้อยคำ (Non - Verbal Communication) เป็นการสื่อสารโดยใช้ท่าทาง (Gestures) สัญญาณ (Signal)และพฤติกรรมที่เป็นสัญลักษณ์ (Symbolic Behavior) อื่น ๆ ที่นอกเหนือจากภาษาพูดหรือเขียน เช่น การสื่อสารของคนใบ้ การแสดงสีหน้าท่าทางในภาพยนตร์เงียบ เป็นต้น

ฟินอคเชียโร (Finocciaro. 1982 : 10) กล่าวว่า ปัจจุบันจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาต่างประเทศนั้นเน้นหนักด้านพัฒนาการทางสมรรถภาพในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น และกฎที่สำคัญของสมรรถภาพเพื่อการสื่อสารก็คือ ความเหมาะสมและการเป็นที่ยอมรับในสถานการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีการใช้ภาษานั้น นอกจากนี้ยังกล่าวเสริมว่าผู้เรียนที่มีสมรรถภาพในการสื่อสารแล้วนั้น จะต้องรู้และระวังอยู่เสมอว่า สถานการณ์การมีปฏิสัมพันธ์ติดต่อสื่อสารนั้นเกี่ยวข้องกับใคร หมายถึงจำนวนของผู้ร่วมสนทนา อายุ เพศ บทบาท บุคลิกภาพและสถานภาพทางสังคม เป็นต้น เกิดขึ้นที่ไหน เกิดขึ้นเวลาใด หัวข้อเรื่องอะไร เพื่อจะตัดสินใจเลือกได้ว่าควรจะต้องใช้ลีลาภาษาชนิดใดเช่น ภาษาพูดพื้นบ้านทั่วไป หรือภาษาพูดอย่างเป็นกันเองไม่มีพิธีรีตรอง หรือภาษาราชการที่เป็นทางการ มีพิธีรีตรองในการพูดกับผู้ร่วมสนทนา การสอนที่ตระหนักถึงจุดมุ่งหมายในการใช้

ภาษาของผู้เรียน คือเน้นจุดมุ่งหมายและการใช้ภาษามากกว่าการเน้นด้านความรู้เกี่ยวกับภาษา การเน้นการใช้ภาษาอย่างแท้จริงนี้ ทำให้มีการใช้สื่อการสอนประเภทของจริงและที่สมมุติว่าเป็นของจริงจำนวนมาก การเสาะแสวงหาสื่อการสอนประเภทของจริงจึงเป็นลักษณะหนึ่งของแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Johnson. 1983 : 160) ดังนั้นแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร วิธีสอนจะเน้นกิจกรรมเพื่อการสื่อสารมาก (Wilkins. 1976 : 77) การเรียนภาษาใดๆก็ตามมีจุดมุ่งหมายประการสำคัญอยู่ที่การนำภาษาไปใช้ประโยชน์ในการสื่อความหมาย หรือการเรียนภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสาร ระบบการสอนภาษาแบบใหม่จำนวนมากเริ่มกำเนิดขึ้นมาโดยมีปฏิกิริยาคัดค้านกับระบบการสอนภาษาแบบเก่าๆ จุดเริ่มต้นของระบบการสอนภาษาแบบใหม่ที่มักปรากฏเห็นบ่อยก็คือ ความเชื่อที่ว่า วิธีสอนแบบเก่าซึ่งประสบความล้มเหลวนั้นไม่ควรจะนำมาใช้ในการสอนภาษาอีกต่อไป และเมื่อยุคสมัยได้เปลี่ยนแปลงไประยะหนึ่งแล้ว ระบบการสอนภาษาแบบใหม่ก็สามารถพัฒนาประสิทธิภาพในการสอนภาษาให้ดียิ่งขึ้นได้จริง โดยเริ่มจากการพัฒนาแนวความคิดเกี่ยวกับหน้าที่ในการสอนภาษาว่าควรประกอบด้วยองค์ประกอบใดบ้าง ซึ่งปัจจัยสำคัญแนวทางหนึ่งที่เราควรจะนำมาเริ่มต้นวิเคราะห์พิจารณากันอย่างจริงจังคือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) (Johnson. 1982 : 5) การสอนให้ผู้เรียนมีความรอบรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์โครงสร้างนั้นไม่เพียงพอ การสอนจะต้องเน้นความสำคัญในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้มีการสื่อสารได้ คือ ความสามารถในการเลือกใช้รูปแบบ กฎเกณฑ์โครงสร้างและคำศัพท์เพื่อทำหน้าที่ในการสื่อสารในสถานการณ์ได้ถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้การสอนภาษานั้นจะต้องสอนให้ผู้เรียนรู้จักการใช้ภาษาในแต่ละสังคมและวัฒนธรรม (Wilkins. 1976 : 13)

* กาญจนา ปราบพาล (2527 : อ้างอิงมาจาก Dulay, Burt and Krashen. 1982) ได้เสนอแนวทางและเทคนิคการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ให้โอกาสผู้เรียนพบภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งอาจทำได้โดยถามคำถามที่ผู้เรียนจะพบจริงๆ ไม่ใช่คำถามเกี่ยวกับภาษา เวลาสอนให้เน้นที่ความหมายหรือเนื้อเรื่องที่อ่านหรือฟัง ในกรณีที่ผู้เรียนยังไม่พร้อมที่จะใช้ภาษาที่สอง อนุญาตให้ผู้เรียนใช้ท่าทางได้และผู้สอนต้องไม่คาดหวังว่าผู้เรียนจะต้องทำอะไรได้เกินความสามารถของเขา

2. ถ้าสอนในระยะเริ่มต้นต้องให้โอกาสผู้เรียนปรับตัวก่อน เทคนิคในการสอนอาจทำ

โดยไม่ต้องให้ผู้เรียนตอบเป็นภาษาที่สอง ให้ใช้ภาษาแรกได้และถ้าผู้เรียนไม่ยอมตอบ ผู้สอนไม่ควรโกรธ

3. ถ้าภาษาที่สอนยากเกินระดับของผู้เรียน ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้โดยใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างอื่น หรือกิจกรรมทางภาษาเช่น ถ้าเป็นเด็ก ผู้สอนอาจใช้อุปกรณ์ช่วยสอน เช่น หุ่นหรือของเล่น ถ้าเป็นผู้ใหญ่กิจกรรมควรออกมาในรูปของการทดลองหรือการสาธิตอย่างอื่น

4. ผู้สอนควรมีวิธีการทำให้ผู้เรียนไม่เครียดในระหว่างที่เรียน และไม่ทำให้ผู้เรียนเสียหน้า เทคนิคที่ผู้สอนใช้กัน ได้แก่ เปลี่ยนชื่อหรือสมมติให้เป็นคนอื่นและเวลาที่ผู้เรียนตอบผิด ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่ามุ่งที่จะแก้ความผิดทางไวยากรณ์ทุกตัว แต่ในกรณีที่ความผิดทำให้ความหมายเปลี่ยน ผู้สอนควรจะแก้ แต่เทคนิคในการแก้ควรเน้นการพูดประโยคที่ถูกให้ฟัง ไม่ใช่เน้นว่าผู้เรียนตอบผิด สำหรับการทำให้ผู้เรียนไม่เครียดผู้สอนอาจใช้ดนตรีและเพลงช่วย

5. สำหรับการสอนผู้ใหญ่ ควรมีกิจกรรมเน้นไวยากรณ์บ้าง เทคนิคในการสอนไวยากรณ์ควรสอนเฉพาะกฎที่ค่อนข้างจะตายตัวและเวลาที่ให้ไม่ควรมากเกินไป

6. ผู้สอนควรเรียนรู้ความสนใจของผู้เรียนเพื่อแทรกความสนใจของผู้เรียนไว้ในบทเรียน ซึ่งสามารถทำได้โดยสังเกตกลุ่มของผู้เรียน หรือให้ผู้เรียนเขียนบันทึกประจำวันส่งเพื่อให้รู้ความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน

7. สร้างบรรยากาศความเป็นกันเองในห้องเรียน เพื่อนักเรียนจะได้ไม่อายเมื่อตอบผิด ผู้สอนอาจทำได้โดยให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ และเมื่อเวลานักเรียนตอบผิด ไม่ควรแสดงความรำคาญให้นักเรียนเห็น

8. ในการสอนการสนทนา ควรให้ผู้เรียนเรียนบทสนทนาที่เขาจะพบจริงๆ ไม่ใช่ท่องบทสนทนาในห้องเรียน และเมื่อออกนอกห้องเรียนแล้วก็ใช้ไม่ได้เพราะเจ้าของภาษาจะพูดอีกแบบหนึ่ง เทคนิคการสอนทำได้โดยการสนทนาที่เป็นจริง (Common Social Interactions)

9. การวิจัยเกี่ยวกับการจัดลำดับตามธรรมชาติ ให้ข้อคิดว่า มีบางโครงสร้างที่ผู้เรียนจะเรียนได้เร็วกว่าโครงสร้างอื่น เพราะฉะนั้นผู้สอนไม่ควรหวังว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ทุกอย่างได้หมดในเวลาเดียวกัน แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าจะไม่ให้ผู้เรียนเห็นโครงสร้างอื่น ๆ และควรแทรกไว้ในบทเรียน

10. เวลาสอนภาษาที่สองไม่ควรย้ำให้เห็นความแตกต่างกับภาษาแรกตาม เพราะอาจทำให้

ผู้เรียนใช้ผิดได้ และไม่ควรใช้การแปลเป็นเทคนิคในการสอน ควรใช้การแปลอธิบายความหมายให้ชัดเจนเท่านั้น

สรุปได้ว่า แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เน้นการเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุด รูปแบบภาษาเป็นไปในลักษณะทักษะสัมพันธ์ ผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้เกิดปฏิสัมพันธ์เพราะมีจุดมุ่งหมายหลักที่จะให้เด็กมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ ตามสภาพแวดล้อมของสังคมและวัฒนธรรม

<u>หลักการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร</u>

การสอนภาษาเพื่อให้เกิดการสื่อสารได้อย่างแท้จริงนั้นมีขั้นตอนและกลวิธีมากมาย แต่ใน "สภาพการณ์ของห้องเรียน" (Classroom Setting) นั้น ส่วนใหญ่เราทำได้เพียงในรูปของ "กิจกรรมเชิงสื่อสาร" (Communicative Activities) เท่านั้น นอกจากว่านักเรียนจะมีโอกาสนำเอาภาษาออกมาใช้ "ในโลกแห่งความเป็นจริง " (In the Real World) เมื่อสถานการณ์เอื้ออำนวยให้เท่านั้น (ประพาศน์ พฤทธิประภา. 2528 : 67)

ในการเรียนการสอนในห้องเรียน โดยทั่วไปครูผู้สอนมีความรู้สึกว่าการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นเรื่องยุ่งยากลำบาก ด้วยเหตุที่ว่า สภาพในชีวิตประจำวันของนักเรียนไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเลยแม้แต่การพูดคุยกับครูภาษาอังกฤษ จึงต้องถือว่าเป็นภาระที่ต้องจัดกิจกรรมให้หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการพูดของนักเรียน ซึ่งกิจกรรมที่ครูจัดนั้นควรเป็นลักษณะการจำลองสถานการณ์ให้เหมือนจริงที่สุด ผู้สอนจะใช้กิจกรรมเป็นสื่อเพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยมีการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับผู้สอนและเพื่อนๆในชั้น กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนมีจุดประสงค์และมีความต้องการที่จะสื่อสาร ซึ่งเกิดจากตัวผู้เรียนเองโดยแสดงออกทางเนื้อหามากกว่ารูปแบบทางภาษา และสามารถเลือกใช้ภาษาแต่ละรูปแบบได้ถูกต้อง ในขณะที่ผู้เรียนกำลังแสดงออกทางภาษาเพื่อสื่อความหมายอยู่นั้น ผู้สอนจะไม่ขัดจังหวะและจะปล่อยให้แสดงออกอย่างเสรี คือไม่กำหนดขอบเขตของข้อมูลที่จะนำมาใช้สื่อสาร (Harmer. 1982 : 166 - 167) กิจกรรมการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนั้น ต้องมีวิธีแตกต่างกัน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียนและจุดมุ่งหมายของกิจกรรม การสอนทักษะทั้งสี่คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน มักจะไม่แยกสอนออกจากกันโดยสิ้นเชิง แต่มีกิจกรรมภาษาในลักษณะของการผสมผสานกัน (Integration) เช่น " ฟังเรื่องต่อไปนี้แล้วเล่าเรื่องย่อ " หรือ " อ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วเขียน

เรื่องเฉพาะที่สำคัญๆ "เป็นต้น โดยเน้นการใช้เนื้อหาที่เป็นจริง (Authentic Materials) ด้วย และจะเริ่มสอนด้วยเนื้อหาดังกล่าวตั้งแต่ชั้นเริ่มเรียนภาษา ฉะนั้นภาษาที่ใช้ฝึกจะเป็นภาษาที่มีความหมาย และใช้ในการสื่อสารจริงได้ การฝึกจะต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนซึ่งกำหนดหน้าที่ภาษาและหัวข้อความคิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนภาษาระดับสูงขึ้นไป สถานการณ์ที่นำมาให้ผู้เรียนนั้นเป็นสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ในการดำรงชีพในอนาคตได้ เช่น อาชีพเลขานุการ นักวิทยาศาสตร์ นักสังคมศาสตร์ ครูสอนภาษา เป็นต้น เมื่อผู้เรียนเรียนโดยมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน ทำให้เกิดแรงจูงใจสูงในการเรียน (Alexander. 1981 : 261)

ลิทเทิลวูด (Littlewood. 1981 : 22) ได้แบ่งกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามจุดประสงค์ในการใช้ออกเป็น 2 ชนิดคือ

1. กิจกรรมที่จัดตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสาร (Functional Communicative Activities) กิจกรรมนี้จะเน้นที่จุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในบางครั้ง อาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทางไวยากรณ์มากนัก แต่จะดูว่าสามารถสื่อสารได้ทันทีเมื่อจำเป็นได้ดีเพียงใด

2. กิจกรรมที่จัดเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) คือ กิจกรรมที่จัดเพื่อให้ใช้จริงกับบุคคลอื่นๆในสังคม นอกจากผู้เรียนจะเลือกใช้ภาษาตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสารแล้ว ผู้เรียนจะต้องคำนึงถึงการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันด้วย จากสภาพที่จัดในห้องเรียน ผู้สอนควรใช้บทบาทสมมติหรือสถานการณ์จำลอง เพื่อสร้างสถานการณ์ต่างๆในสังคมให้ฝึกใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติที่สุด

นอกจากนี้ ลิทเทิลวูด (Littlewood. 1985 : 17 - 18) ยังได้กล่าวถึงความมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมตามแนวหน้าที่ของภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการฝึกใช้ภาษาในลักษณะที่ครบวงจร นักเรียนไม่เพียงแต่ได้รับการฝึกเฉพาะส่วนย่อยของแต่ละทักษะเท่านั้น แต่ยังได้รับการฝึกทักษะรวมด้วย ซึ่งกระทำได้โดยจัดกิจกรรมการฝึกภาษาแบบครบวงจรหลากหลายวิธี ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน

2. เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน เป้าหมายที่สูงสุดของผู้เรียนคือ การที่สามารถสื่อความหมายกับบุคคลอื่นๆได้ การที่ผู้เรียนจะเกิดแรงจูงใจในการเรียน ก็ต่อเมื่อสภาพการเรียนการสอนในห้องเรียนสอดคล้องกับความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียน คือ ผู้เรียนสามารถนำ

ภาษาไปใช้เพื่อติดต่อสื่อสารได้มากกว่าที่จะใช้ภาษาได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางโครงสร้างไวยากรณ์

3. เพื่อให้การเรียนรู้ภาษาเป็นไปตามธรรมชาติ กระบวนการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากภายในตัวผู้เรียนและเป็นไปโดยธรรมชาติ การเรียนรู้ในลักษณะธรรมชาติผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนโดยใช้กิจกรรมที่ช่วยฝึกฝนภาษาได้อย่างแท้จริงและเป็นไปอย่างธรรมชาติ

4. เพื่อสร้างปริบทการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆและครูผู้สอน ซึ่งจะเป็นการสร้างมนุษย์สัมพันธ์ในห้องเรียนและช่วยให้ผู้เรียน กล้าคิด กล้าพูด เพื่อจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ตามความสามารถและความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน

สำหรับกิจกรรมที่นำไปใช้ในการเรียนการสอนภาษานั้นอาจมีรูปแบบได้ 3 รูปแบบ คือ อาจเป็นกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่มหรืออาจนำไปใช้ในบทเรียนโดยใช้เป็นกิจกรรมหลักหรือกิจกรรมประกอบก็ได้ (สรณี วงศ์เบี้ยสัจจ์ และวารีวรรณ เบญจพร. 2527 : 1 - 8)

* กิจกรรมตามแนวหน้าที่ของภาษาเพื่อการสื่อสาร มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนใช้ภาษาที่พูดกันเพื่อสื่อสารให้คนอื่นทราบอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยเน้นหน้าที่ของภาษาที่มีไว้เพื่อสื่อความหมายซึ่งกันและกัน ความสำเร็จของผู้เรียนขึ้นอยู่กับความสามารถในการสื่อความหมายในปัจจุบัน เช่นใช้ภาษาเพื่อแก้ปัญหาบางอย่างหรือใช้ภาษาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าข้อมูลนั้นนำมาใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น นักเรียนจะได้รับการจูงใจจากกิจกรรมและเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการสื่อความหมายมากยิ่งขึ้น การจัดกิจกรรมอาจจัดกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ หรือกิจกรรมคู่ ส่วนลักษณะของกิจกรรมอาจใช้ลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้ (Littlewood.1985 : 22 - 28)

* 1. การหาข้อมูลที่ขาดหายไปโดยใช้ข้อความที่กำหนดให้ (Sharing Information with Restricted Co-operation) มีวิธีการดังนี้

1.1 การหาข้อมูลที่หายไปจากรูปภาพ (Identifying Pictures)

1.2 การหาข้อมูลจากภาพของเพื่อนในกลุ่มที่ตรงกับภาพของตน (Discovering Identical Pairs)

1.3 การจัดลำดับภาพตามเนื้อเรื่อง หรือการบอกสถานที่และตำแหน่งของบุคคล

สิ่งของในภาพ (Discovering Sequence or Location)

1.4 การค้นหาข้อมูลที่ขาดหาย (Discovering Missing Information)

1.5 การค้นหาความลับ (Discovering Secret) โดยการสอบถามหรือสัมภาษณ์

2. การแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือข่าวสารระหว่างกัน โดยไม่กำหนดข้อความให้ (Sharing Information with Unrestricted Co-operation) มีวิธีการจัดดังนี้

2.1 บอกทิศทาง (Following Directions)

2.2 หาความแตกต่างจากภาพ (Discovering Differences)

2.3 การสื่อความหมายโดยใช้กระสวนประโยคบรรยายรูปทรงต่างมิติและภาพ (Communication Patterns and Pictures)

3. การแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างกันในกลุ่ม (Sharing and Processing Information)

3.1 การเรียงลำดับเนื้อเรื่องใหม่ (Reconstructing Story Sequence)

3.2 การรวบรวมข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา (Pooling Information to Solve a Problem)

4. การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลและวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้จินตนาการ (Processing Information) การจัดกิจกรรมแนวนี้เป็นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันภายในกลุ่ม มีวิธีจัดดังนี้

4.1 กิจกรรมร่วมกันแก้ปัญหา (Problem Solving Activity)

4.2 กิจกรรมทำนายเหตุการณ์ (Prediction Activity)

มอโรว์ (Morrow. 1981 : 59 - 66) กล่าวถึงสิ่งที่ควรคำนึงถึง ในการที่จะให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารไว้ 5 ประการคือ

1. นักเรียนต้องรู้ว่าตนกำลังทำอะไร (Knowing what you are doing) ในตอนต้นของบทเรียน นักเรียนจะรู้จุดมุ่งหมายในการเรียนว่า เมื่อจบบทเรียนแล้วจะสามารถทำอะไรได้บ้าง เรียนแล้วใช้ประโยชน์อย่างไรในการสื่อสาร

2. การรวมส่วนทั้งหมดได้ผลดีกว่าแยกส่วน (The whole is more than the sum of the parts) เพราะการสอนแบบแยกส่วนผู้เรียนไม่สามารถสื่อความหมายได้ การสอนให้สื่อ

ความหมายได้ คือ การใช้ข้อความต่อเนื่อง ใช้ภาษาที่อยู่ในสถานการณ์ที่เป็นจริง

③ กระบวนการในการสื่อความหมายมีความสำคัญเท่ากับการฝึกรูปประโยค (The Processes are as Important as the Forms) การฝึกรูปประโยคเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อความหมายเป็นภาษาต่างประเทศได้นั้น ใช้กระบวนการต่อไปนี้

3.1 ช่องว่างของข้อมูล (Information Gap) ในชีวิตจริงนั้น การสื่อสารเกิดขึ้นระหว่างคนสองคนหรือมากกว่า คนหนึ่งรู้ในสิ่งที่คนอื่นไม่รู้ แบบฝึกหัดที่มีสถานการณ์ที่เป็นช่องว่างด้านข้อมูล และให้นักเรียนเติมช่องว่างนั้น จะทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้

3.2 การเลือก (Choice) ลักษณะอย่างหนึ่งของการสื่อสารคือผู้ร่วมสนทนามีข้อเลือกว่าจะพูดอะไร พูดอย่างไร ส่วนผู้ฟังจะคิดอยู่ในใจว่าผู้พูดจะกล่าวอะไรออกมา

3.3 ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) จุดมุ่งหมายของการสนทนาคือ จะได้อะไรจากคู่สนทนาซึ่งทำให้สามารถสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

④ การฝึกปฏิบัติจริงทำให้เกิดการเรียนรู้ (To learn it, Do it) การที่นักเรียนอยู่ภายใต้การควบคุมของครูอยู่ตลอดเวลา ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการสื่อสารได้ ครูจะต้องจัดเตรียมกิจกรรมต่างๆไว้อย่างเหมาะสม

⑤ ไม่เคร่งครัดในข้อผิดพลาดจนกว่าจะสื่อสารกันรู้เรื่อง (Mistakes are not Always a Mistake) การสื่อความหมายผิดไม่ได้เป็นอุปสรรคในการสื่อสาร ครูควรอนุโลมและไม่ควรยับยั้งนักเรียนในระหว่างการทำกิจกรรมเพราะจะทำให้นักเรียนวิตกกังวลเกิดความไม่เชื่อมั่นในการใช้ภาษาในคราวต่อไป

นอกจากนี้ จอห์นสัน (Johnson. 1982 : 163 - 175) ได้กล่าวถึงแนวการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้ 5 ประการดังนี้

1. หลักการถ่ายโอนข้อมูล (The Information Transfer Principle) เป็นกิจกรรมที่ต้องการให้นักเรียนมีความสามารถนำเอาข้อมูลที่ได้จากการอ่านหรือฟังมาถ่ายทอดให้อยู่ในรูปแบบอื่นๆเช่น อ่านหรือฟังเนื้อเรื่องหรือบทสนทนา แล้วนำข้อมูลที่ได้มากรอกลงในแบบฟอร์ม ตาราง หรือแผนภูมิ เป็นต้น การที่นักเรียนสามารถถ่ายโอนข้อมูลได้แสดงว่ามีความเข้าใจเนื้อหาที่ได้อ่านได้ฟัง

2. หลักการเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ในการสื่อสาร (The Information Gap Principle) เป็นการฝึกความคล่องแคล่วในการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนอย่างน้อย 2 คน ที่ได้รับข้อมูลมาคนละอย่าง นำข้อมูลนั้นมาสื่อสารกันในรูปของการพูดหรือการเขียน นักเรียนที่ให้ข้อมูลจะให้ข้อมูลที่อีกฝ่ายไม่ทราบมาก่อน และวัดผลงานของการพูดหรือเขียนจากความสำเร็จในการรับข่าวสาร กิจกรรมข้อนี้ช่วยให้เกิดสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง

3. หลักการต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ (The Jigsaw Principle) เป็นการฝึกความเข้าใจวิธีการสื่อสารและความแม่นยำในการสื่อสารข้อมูล โดยให้ผู้เรียนอย่างน้อย 2 คน สลับข้อมูลและบทบาท เป็นผู้ส่ง-ผู้รับข้อมูลซึ่งกันและกัน เช่น สมมติให้นักเรียน ก.รับโทรศัพท์สมัครงาน แล้วนำข้อมูลที่ได้รับฟังจากโทรศัพท์มากรอกลงในแบบฟอร์มสมัครงาน ส่วนนักเรียน ข.ก็อ่านแบบฟอร์มสมัครงานแล้วนำข้อมูลจากแบบฟอร์มไปพูดทางโทรศัพท์เพื่อสมัครงาน ทำสลับกันไป แต่ทุกคนต้องได้ทำกิจกรรมที่เหมือนกันหมด

4. หลักการของงานที่มีความสัมพันธ์กัน (The Task Dependency Principle) เป็นการสัมพันธ์ข้อมูลที่ได้รับมาแล้วกับข้อมูลจริง โดยให้นักเรียนฝึกทำงานด้านการใช้ภาษาเป็นคู่หรือกลุ่ม ให้ศึกษาข้อมูลที่ได้รับและสื่อกันมาแล้ว เพื่อค้นหาความถูกต้องเกี่ยวกับข้อมูลนั้นร่วมกัน เป็นการตรวจสอบความสามารถในการรับรู้ข้อมูลว่า ถูกต้องและตรงกับความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด เช่น นักเรียน ก.เป็นคนรับข้อมูลทางโทรศัพท์สมัครงาน แล้วนำไปกรอกลงในแบบฟอร์มสมัครงาน นักเรียน ข.จะต้องพยายามโทรศัพท์ให้ได้รายละเอียดสมบูรณ์ที่สุด เพื่อนักเรียน ก. จะได้เอาข้อมูลจากการโทรศัพท์ของนักเรียน ข.ไปกรอกลงในแบบฟอร์มสมัครงาน จนได้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วน

5. หลักการแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา (The Correction for Content Principle) เป็นหลักการที่ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบและแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องด้านเนื้อหาและความหมายในการสื่อสาร

กล่าวโดยสรุปแนวการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มีที่มาจากแนวคิดที่ว่าจุดประสงค์ที่สำคัญอันหนึ่งของการสื่อสารจริงๆ คือ การปิดช่องว่างของข้อมูล (To Bridge an Information Gap) ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีข้อมูลแบบเดียวกัน การสื่อสารก็จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นการสอนเพื่อการสื่อสารจำเป็นที่จะต้องสร้างสถานการณ์ซึ่งนักเรียนจะได้รับหรือมีส่วนร่วมของข้อมูลที่

ไม่เหมือนกัน นักเรียนจะไม่รู้ข้อมูลของเพื่อน จะรู้ได้ก็ต้องมีการสื่อสารกัน ซึ่งสิ่งนี้จะเป็นตัวบังคับให้ผู้เรียนเกิดความคล่องตัวในการใช้ภาษา ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการสื่อสาร นอกจากนี้การฝึกภาษาโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารจะช่วยให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึก สนองความต้องการของนักเรียน และจะก่อให้เกิดการสื่อสารอย่างคล่องตัวในห้องเรียน ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเรียนภาษาของนักเรียนต่อไป

(ซาวินยอง (Savignon. 1978 : 85) ได้เสนอแนะกิจกรรมและวิธีการที่มีประโยชน์ต่อการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้หลายประการคือ

1. การให้แสดงบทบาทสมมติ การให้หัวข้ออภิปรายและการให้เล่นเกมส์ต่างๆ ในตอนแรกๆของการทำกิจกรรมเหล่านี้ นักเรียนอาจจะอายซึ่งครูช่วยได้โดยไม่ตำหนิหรือวิจารณ์ความพยายามของนักเรียน ช่วยให้เกิดความเป็นกันเอง ครูต้องไม่สนใจไวยากรณ์หรือประโยคที่สมบูรณ์มากนัก ถ้าครูฟังนักเรียนไม่เข้าใจให้ถามนักเรียนคนอื่นให้อธิบายหรือครูอาจทำเป็นเข้าใจเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ ครูต้องให้ความช่วยเหลืออย่างจริงใจไม่ทำร้ายความรู้สึกของผู้เรียน เมื่อนักเรียนอยากพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ยังไม่ได้เรียน ครูควรส่งเสริมให้กำลังใจให้นักเรียนถามเกี่ยวกับคำที่เขาต้องการใช้ เพราะการเรียนคำใหม่ที่ได้ผลดีที่สุดคือ เรียนตอนที่อยากรู้ ช่วยกันรักษาหน้าและความรู้สึกของนักเรียนเวลาที่เขานึกคำที่ต้องการไม่ได้ ครูอาจจะสอนกระสวนคำพูดที่ใช้ประวิงเวลาในการคิด เช่น What you call it? หรือ Will you please repeat? เป็นต้น นอกจากนี้อาจจะฝึกนักเรียนให้ใช้ท่าทางประกอบ เพราะทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น เช่น การโบกมือทำสัญญาณต่างๆ ซึ่งนักเรียนจะเรียนอย่างสนุกสนาน

2. การให้โอกาสนักเรียนได้พบปะผู้ที่ใช้ภาษานั้นๆ และให้นักเรียนที่มีความรู้ทางภาษาอยู่ในระดับที่แตกต่างกันมาร่วมกันทำกิจกรรม เช่น เล่นเกม นักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่าจะช่วยให้เขาภูมิใจในการที่ได้อธิบายให้คนอื่นฟัง ในขณะเดียวกันเขาได้ช่วยผ่อนแรงครูด้วย

3. การใช้สื่อมวลชน เช่น รายการวิทยุและโทรทัศน์ที่ใช้ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียน ครูควรใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ ในการสอนไม่ควรให้นักเรียนกังวลข้อผิดพลาดในการใช้ภาษามากจนเกินไป ควรคำนึงถึงความคล่องและความไม่ขาดช่วงในการพูดมากกว่า ครูควรใช้เวลาในตอนต้นชั่วโมงอย่างน้อย 5 นาที เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนสนใจโดยใช้ภาษาต่างประเทศ

4. การรู้จักนักเรียนแต่ละคนให้ดี นอกเหนือไปจากที่ครูรู้จักในห้องเรียน ครูต้องรู้ว่า

นักเรียนสนใจอะไรบ้าง อาจจะเป็นเรื่องดนตรีหรือสิ่งอื่นๆที่เขาถนัดเพื่อการจัดกิจกรรม จะได้มีความหมายต่อนักเรียนทุกคน

* แคร์รอล (Carrol. 1980 : 53) ได้เสนอแนะกิจกรรมที่จะนำไปสู่ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารดังนี้

1. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสังคม เช่น การเข้าร่วมสนทนาในขณะรับประทานอาหารหรือการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วๆไป

2. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่น่าสนใจ เช่น การถามทิศทางและที่ตั้งของสถานที่หรือการจอง และการซื้อบัตรผ่านประตูสำหรับเข้าชมสถานที่ต่างๆ

3. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง เช่น การอ่านแผนที่และแผนภูมิหรือการติดต่อเพื่อเข้าพักในโรงแรม

4. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรักษาเยียวยา เช่น การนัดหมายกับแพทย์เพื่อรับการรักษาหรือเข้าใจคำแนะนำในการรักษาเยียวยา

5. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชน เช่น การอ่านตารางและฟังประกาศของวิทยุและโทรทัศน์หรือการติดตามรายการภาพยนตร์ และละครทางโทรทัศน์

6. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตามความสนใจ เช่น การเข้าร่วมในบทเรียนภาษาต่างประเทศหรือการอภิปรายถึงประสบการณ์และความสนใจเกี่ยวกับอาชีพของตน

*ประพาศน์ พฤทธิประภา (2528 : 68 - 71) ได้เสนอแนะกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งอาจนำมาใช้ในห้องเรียนได้ผลดีดังนี้

1. พฤติกรรมในห้องเรียน เช่น การทักทายครูและเพื่อน การขออนุญาต การปฏิบัติตามคำสั่ง ฯลฯ กิจกรรมเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นการสื่อสารอย่างแท้จริง (Real communication) ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน รวมทั้งการแสดงออกโดยทั่วไป

2. งานที่มอบหมายให้ทำนอกห้องเรียน ครูอาจมอบหมายให้นักเรียนทำกิจกรรมการสื่อสารนอกห้องเรียนเช่น การพูดคุยกับเจ้าของภาษาหรือผู้ที่มีความสามารถใกล้เคียง โดยการพูดทางโทรศัพท์ การเขียนจดหมาย ฯลฯ กิจกรรมนี้ครูต้องช่วยวางแผนและจัดการเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้กับนักเรียนด้วย เพราะเพียงแต่มอบงานให้ไปทำเท่านั้น อาจมีอุปสรรคในด้านการติดต่อขอความร่วมมือ

3. การสื่อสารกับแขกที่เชิญมา กิจกรรมนี้อาจจะสะดวกกว่ากิจกรรมที่ 2 เพราะผู้ที่จะพูดด้วย ได้รับเชิญมาที่ห้องเรียนเลยและนักเรียนทุกคนก็มีโอกาสที่จะพูดคุยสอบถามได้ อย่างไรก็ตาม ครูควรที่จะตระเตรียมนักเรียนไว้ล่วงหน้า และชี้แจงให้แขกทราบด้วยว่าจะสนทนาอะไรกันบ้าง

4. การสื่อสารเกี่ยวกับชีวิตนอกห้องเรียนของนักเรียน กิจกรรมนี้อาจทำให้รูปแบบถาม - ตอบ (ฟัง - พูด) หลังจากฟัง - พูดแล้ว ครูอาจให้นักเรียน "เขียนโน้ต" "เขียนจดหมาย" ฯลฯ ซึ่งจะเป็นการฝึกทักษะเขียน - อ่าน ตามที่ได้ถามตอบกันมาแล้ว

5. การสื่อสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันและหัวข้อที่สนใจร่วมกัน กิจกรรมนี้แตกต่างจากกิจกรรมทั้ง 4 แบบที่พูดถึงมาแล้วคือ มีลักษณะเป็นนามธรรมมากขึ้น แต่ก็ยังเกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนและสภาพการณ์ใกล้ตัวอยู่ กิจกรรมนี้อาจทำได้โดยให้นักเรียน "อภิปราย" "แสดงความคิดเห็น" หรือ "แลกเปลี่ยนข้อมูล" กันก็ได้

6. โลกสมมุติ (Translocation) กิจกรรมนี้จะต้องสมมติว่าตัวเองอยู่ที่อื่นและกำลังติดต่อสื่อสารกับผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ตามเงื่อนไขที่กำหนดขึ้น

7. บทบาทสมมติ (Role - playing) กิจกรรมนี้จะต้องสมมติตัวเองว่า เป็นคนอื่นแสดงบทบาทที่สมมติขึ้น การแสดงบทบาทสมมตินี้ทำได้สมจริงก็จะช่วยให้การสื่อสารได้เป็นอย่างดีและเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานอีกด้วย

8. การเสแสร้ง (Make - Believe) กิจกรรมนี้คือการแสดงบทบาทสมมติที่เป็นไปไม่ได้ เช่น ครูให้นักเรียนแสดงเป็นเต่าวิ่งแข่งกับกระต่ายและวางแผนว่าทำอย่างไรจึงจะวิ่งชนะ กิจกรรมนี้อาจจะสนุกและเร้าความสนใจได้มากทีเดียว ผู้เสแสร้งมีจินตนาการสูง

9. เกม (Games) การเล่นเกมเป็นกิจกรรมที่อาจแทรกอยู่ในกิจกรรมอื่น ๆ ได้ทุกประเภท ถ้าเรากำหนดรางวัลให้ด้วยกิจกรรมอื่นๆก็จะมีลักษณะเป็นเกมขึ้นมา การแข่งขันและการท้าทายนับว่าเป็นการจูงใจอย่างดีในกิจกรรมแบบนี้ ข้อสำคัญครูจะต้องชี้แจงเกี่ยวกับ "กฎ" การเล่นเกมให้นักเรียนเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งก่อนการเล่นเกมด้วย

จากทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดข้างต้น อาจสรุปได้ว่า วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารยึดหลัก 3 ประการคือ

1. การเรียนการสอนยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

2. เน้นการสอนด้วยการเรียบเรียงความคิดให้เป็นหน่วยของภาษาในการสื่อสารซึ่งเป็น

ที่ยอมรับ

3. วิธีสอนเน้นกิจกรรมเพื่อการสื่อความหมายและการใช้ภาษาในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามแนวของ คีธ จอห์นสัน ด้วยเหตุที่แนวทางดังกล่าวนี้เป็นแนวทางที่น่าสนใจ และยังมีตัวอย่างอ้างอิงประกอบอย่างชัดเจนอีกด้วย ซึ่งเมื่อพิจารณาดูแล้ว การจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามแนวของ คีธ จอห์นสัน น่าจะเป็นแนวทางที่จะส่งผลดีต่อการเรียนภาษาของนักเรียน และน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทักษะฟัง - พูด ได้เป็นอย่างดี

3.1 **ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**

แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารนี้อาจกล่าวได้ว่า มีแนวคิดมาจากสิ่งที่ ชอมสกี้ (Chomsky. 1965 : 14 - 15) ได้เคยอธิบายไว้เกี่ยวกับความสามารถทางภาษา (Linguistic Competence)และการแสดงออกทางภาษา (Linguistic Performance) ชอมสกี้ ได้กล่าวถึงความสามารถทางภาษาของมนุษย์ว่ามี 2 ระดับ คือ

1. ความสามารถทางภาษา (Linguistic Competence) หมายถึง ความสามารถภายในที่เกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติของทุกคนในฐานะเป็นเจ้าของภาษา ความสามารถนี้ประกอบด้วยความสามารถที่จะสร้างและเข้าใจประโยคต่างๆในภาษาได้อย่างไม่มีขอบเขตจำกัด เป็นความสามารถที่จะบอกได้ว่า ประโยคใดมีความหมายกำกวมหรือไม่ ประโยคคู่ใดมีความหมายเหมือนกัน ประโยคใดถูกไวยากรณ์ หรือประโยคใดผิดไวยากรณ์ ตลอดจนความรู้ความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างภายในของประโยคได้อย่างถูกต้องชัดเจน

2. การแสดงออกทางภาษา (Linguistic Performance) หมายถึง ความสามารถที่จะนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ในการแสดงออกจริง โดยใช้ความรู้ทางภาษาที่มีอยู่

แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของ ชอมสกี้ นี้ได้มีผู้แสดงความคิดเห็นไว้เป็นจำนวนมาก เช่น ไฮมส์ (Brumfit and Johnson. 1981; Hymes. n.d. : 7 - 15) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถทางภาษา (Linguistic Competence) และการแสดงออกทางภาษา (Linguistic Performance) ของ ชอมสกี้ ว่า ไม่ใช่เป็นความสามารถในการนำภาษาไปใช้ (Language Use) ทั้งนี้เพราะ ชอมสกี้ ไม่ได้กล่าวถึง

ความสำคัญทางด้านวัฒนธรรมเลย คงกล่าวถึงเฉพาะบทบาททางจิตวิทยา เช่น ความจำ การรับรู้ เป็นต้นเท่านั้น ไฮมส์ ได้ชี้ให้เห็นว่าความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น มิใช่เป็นเพียงความรู้ด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ เพื่อที่จะสามารถเข้าใจและพูดออกมาอย่างมีความหมายได้เท่านั้น ยังต้องประกอบด้วยความรู้ด้านกฎเกณฑ์ทางสังคมของภาษาด้วยคือ ต้องมีกฎเกณฑ์การใช้ภาษาจริง (Rules of Use) ซึ่งถ้าปราศจากกฎเกณฑ์ดังกล่าวนี้แล้ว กฎเกณฑ์ด้านไวยากรณ์ (Rules of Grammar) ก็ไม่มีประโยชน์ นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นเรื่องของภาษาศาสตร์สังคมด้วย

ชูลซ์ และบาร์ทซ์ (Schulz and Bartz. 1975 : 49) ได้กล่าวถึง ความสามารถในการสื่อสารว่า เป็นความสามารถที่จะมีปฏิสัมพันธ์ (Interact)อย่างมีความหมายกับผู้อื่นซึ่งต่างวัฒนธรรมกัน ความสามารถนี้มิใช่ลักษณะที่ นอม ชอมสกี้ ได้กล่าวว่าเป็นความรู้ด้านกฎเกณฑ์ของภาษาและความสามารถที่จะแยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างคำพูดที่ถูก และคำพูดที่ผิดเท่านั้น

มัลบี จอห์น (Munby, John. 1978 : 16)ได้แสดงทรรศนะที่คล้ายคลึงกับ เดล ไฮมส์ โดยกล่าวว่า "การที่จะสื่อสารให้มีประสิทธิผลนั้น ผู้พูดมิใช่จะรู้แค่เพียงวิธีการที่จะพูดภาษาอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เท่านั้น ยังต้องรู้วิธีการใช้คำพูดเหล่านั้นให้เหมาะสมด้วย นั่นคือผู้พูดจะต้องรู้ว่าตนกำลังจะพูดอะไร กับใคร ที่ไหน เมื่อไรและอย่างไร"

ไวแมนน์ และแบ็คลันด์ (Weimann and Backlund. 1978 : 186) กล่าวถึงความสามารถในการสื่อสารว่า เป็นความสามารถของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ (Interact) ในการเลือกพฤติกรรมการสื่อสารเพื่อให้ตนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

<u>องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร</u>

การที่ผู้เรียนจะมีความสามารถในการเรียนภาษาจนถึงขั้นสื่อสารได้นั้น ย่อมต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆหลายประการ ได้มีนักภาษาศาสร์หลายท่านเสนอองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้หลายรูปแบบ ดังต่อไปนี้

วิลเลี่ยมส์ (Williams. 1979 : 18 - 19) กล่าวถึง องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารว่ามี 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. กฎเกณฑ์ในด้านกลไกทางภาษา (Mechanical Rules of Language) กฎเกณฑ์นี้

ทำให้สามารถตัดสินได้ว่าคำพูดนั้นๆถูกหรือผิดไวยากรณ์ เช่น "standing on is the she pavement." เป็นประโยคผิด ประโยคที่ถูกต้องคือ "She is standing on the pavement. กฎเกณฑ์นี้สามารถตอบคำถามได้ว่า "คำพูดนั้นอยู่ในรูปแบบที่ดีหรือไม่"

2. กฎเกณฑ์ในด้านความหมายของภาษา (Meaningful Rules of Language) กฎเกณฑ์นี้ จะเชื่อมโยงคำพูดกับโลกภายนอก ฉะนั้นการเลือกใช้คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญ มิฉะนั้นจะทำให้เกิดการสื่อความหมายที่ผิดๆได้ กฎเกณฑ์นี้จะสามารถตอบคำถามได้ว่า "ผู้พูดได้พูดในสิ่งที่ตั้งใจไว้หรือไม่"

3. ความเหมาะสมของกาลเทศะและความสัมพันธ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง (Appropriacy in Setting and the Relationship between the People Involved) กฎเกณฑ์นี้จะตอบคำถามได้ว่า "ผู้พูดใช้คำพูดและส่งสารด้วยวิธีการที่เหมาะสมหรือไม่" ความรู้เรื่องนี้เพิ่งจะได้รับความสนใจเมื่อไม่นานมานี้ เกณฑ์วัดความเหมาะสมดูจากการยอมรับของคนในสังคมว่าเป็นภาษาที่เป็นแบบแผนหรือเป็นแบบกันเอง ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างด้วย

4. ระเบียบแบบแผนที่มิใช่ภาษา (Non-Linguistic Conventions) เช่น ตำแหน่งท่าทาง การเคลื่อนสายตา การแสดงสีหน้าและอื่นๆ ลักษณะต่างๆเหล่านี้จะตอบคำถามได้ว่า "ผู้พูดมีการเคลื่อนไหวและวางตนเหมาะสมหรือไม่"

ไฮมส์ (Hymes. 1981 : 15 - 17) มีความเห็นว่า ความสามารถในการสื่อสารจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถที่จะรู้ว่าประโยคที่พบมีความเป็นไปได้ว่าจะถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หรือไม่ (Possibility)

2. ความสามารถที่จะรู้ว่าประโยคใดเป็นลักษณะของภาษา ที่ใช้ได้จริงในสังคม (Feasibility) ทั้งนี้เนื่องจากประโยคบางประโยคอาจถูกต้องตามหลักไวยากรณ์แต่ไม่สามารถนำมาใช้สื่อสารได้ เนื่องจากข้อจำกัดต่างๆซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาจริงในชีวิตประจำวัน

3. ความสามารถที่จะรู้ว่าประโยคใดใช้ได้เหมาะสมกับสังคมหรือสถานการณ์ขณะนั้น (Appropriateness)

4. ความสามารถที่จะรู้ว่าประโยคใดเป็นที่ยอมรับ (Accepted Usage) หรือนิยมใช้กันในสังคม

บาคแมน และปาล์มเมอร์ (Bachman and Palmer. 1982 : 449 - 463) ได้กล่าวถึง ความสามารถในการสื่อสารว่าจะต้องมีองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ (Linguistic Competence)ได้แก่การรู้เรื่องโครงสร้าง การออกเสียง ความหมายของคำศัพท์เป็นต้น

2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคมหรือความสามารถในการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์และสังคม (Sociolinguistic Competence) ได้แก่ความรู้ความเข้าใจระเบียบปฏิบัติทางสังคมของผู้ใช้ภาษาร่วมกันทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร สามารถใช้รูปแบบของภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในสังคม เช่น รู้ว่าควรใช้ภาษาลักษณะใดจึงจะเหมาะสมกับกาลเทศะ

3. ความสามารถในการใช้ภาษาเชิงปฏิบัตินิยม (Pragmatic Competence) ได้แก่ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติตนขณะใช้ภาษา เช่น สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ การใช้กริยาท่าทาง สีหน้า การประสานสายตา และน้ำเสียงประกอบในการสื่อความหมาย

คาเนล และสเวน (Canale and Swain. 1980 : 15 - 16) และซาวิญอง (Savignon. 1983 : 35 - 36) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้อย่างสอดคล้องกันว่า ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์หรือไวยากรณ์ (Linguistic or Grammar Competence) หมายถึง ความสามารถในการใช้ทักษะทั้ง 4 คือ ทักษะทางด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยมีองค์ประกอบทางภาษาคือ เสียง ศัพท์ โครงสร้าง เป็นแกนในการสื่อความหมาย

2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึงความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบปฏิบัติของสังคม โดยสามารถเลือกภาษาได้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ต่างๆ เช่น รู้ว่าจะต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เป็นต้น

3. ความสามารถด้านการสัมพันธ์ข้อความ (Discourse Competence) หมายถึงความสามารถในการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยคโดยใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้ากันได้อย่างถูกต้อง มีความเข้าใจ และทำนายความข้างหน้าเกี่ยวกับรูปลักษณะของภาษาที่จะเกิดขึ้นในปริบท

(Context)ได้ถูกต้อง

4. ความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสาร (Strategic Competence) หมายถึง ความสามารถในการใช้กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดแสดงออกมาทั้งโดยการใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูด เพื่อแก้ไขสภาวะที่จำกัดด้านภาษา และ/หรือเพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการสื่อสาร

นอกจากนี้ บาคแมน (Bachman. 1990 : 82 - 107) ได้แบ่งองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารออกเป็น 3 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถทางภาษา (Language Competence)เป็นความสามารถที่ประกอบขึ้นด้วยความรู้ ซึ่งสื่อสารโดยผ่านทางภาษาทั้งด้านไวยากรณ์ การรู้จักกาลเทศะทางสังคม และการสัมพันธ์ความระหว่างประโยค

2. ความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสาร (Strategic Competence) เป็นความสามารถในการใช้กลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาให้ได้ใช้ภาษาตามปริบท ทั้งทางการปฏิสัมพันธ์และทางจิตวิทยา

3. ความสามารถด้านกลไกทางสรีรจิตวิทยา (Psychophysiological Competence) เป็นกระบวนการทางจิตวิทยาและประสาทวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอันเกิดจากการได้ยินและการมองเห็น

จากความคิดเห็นดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่า ความสามารถในการสื่อสารนั้นประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจในกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ความสามารถในการที่จะใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะและสถานการณ์ กฎเกณฑ์ทางสังคม ความเข้าใจในด้านกฎเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและความสามารถที่จะใช้กลวิธีการสื่อสาร ทั้งด้านที่เกี่ยวกับท่าทาง การเคลื่อนไหว และสีหน้าประกอบกัน

<u>ความหมายของความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสาร</u>

จากองค์ประกอบต่างๆของความสามารถในการสื่อสาร แสดงให้เห็นว่า การมีความรู้ในด้านภาษาศาสตร์ ด้านภาษาศาสตร์สังคม และด้านความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ย่อมก่อให้เกิดความสามารถในการสื่อสารที่ดี แต่ถ้าเมื่อใดที่ผู้พูดหรือผู้ส่งสารมีความบกพร่องในองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นความบกพร่องด้านความสามารถทางไวยากรณ์ หรือความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม หรือความสามารถด้านความสัมพันธ์ระหว่างประโยค เมื่อนั้นความสามารถ

ด้านกลวิธีการสื่อสาร (Strategic Competence) จะเข้ามามีบทบาทสำคัญที่จะช่วยให้การสื่อสารระหว่างกันประสบความสำเร็จได้ดีขึ้น (Tarone Elaine. 1981 : 62) ได้มีผู้เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์หลายท่าน ที่เห็นความสำคัญของความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารนี้ ได้ให้ความหมายและคำจำกัดความความสามารถด้านนี้ไว้คล้ายคลึงกัน ดังนี้

คาเนล และสเวน (Canale and Swain. 1980 : 30 - 31) กล่าวถึง ความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารว่า เป็นความสามารถในการใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูด เพื่อชดเชยความบกพร่องในการสื่อสารอันเนื่องมาจากความสามารถทางภาษาที่ไม่เพียงพอ กลวิธีนี้จะเกี่ยวข้องกับความสามารถด้านไวยากรณ์และความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม เช่น จะใช้วิธีการถอดความ (Paraphrase)คำศัพท์ที่ตนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือนึกไม่ออก หรืออาจใช้กลวิธีแสดงบทบาทกับคนแปลกหน้าที่ตนเองไม่ทราบหรือไม่แน่ใจในสถานภาพของเขา

ลิตเติลวูด (Littlewood. 1981 : 84) ได้กล่าวถึง ความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารว่า เป็นการยอมให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความไม่แน่ใจในการใช้ภาษา ยอมให้มีการบรรยายความคิดหรือคำศัพท์ที่ไม่ทราบ หรือการสร้างคำ การแสดงการขอร้องทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อม

ซาวิญอง (Savignon. 1983 : 40) กล่าวถึง ความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารว่า เป็นวิธีการในการเอาตัวรอด เมื่อเวลาที่ผู้พูดคิดคำหรือข้อความไม่ได้ หรือกำลังพยายามคิดหาช่องทางในการสนทนา หรือหยุดเพื่อรวบรวมข้อมูล หรือพยายามให้คู่สนทนาทราบว่า ตนยังไม่เข้าใจคำพูดหรือข้อความที่เขาพูดหรือเขาพูดเร็วไปหรือเขากำลังเข้าใจผู้พูดผิด เป็นต้น

นูแนน (Nunan. 1987 : 136) กล่าวว่า "ความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารเกี่ยวข้องกับความสามารถที่จะแสดงตนเองในการเผชิญกับความยากลำบาก หรือข้อจำกัดด้านความรู้ทางภาษาที่ทำให้เกิดการขาดความคล่องแคล่ว หรือทักษะทางการสนทนา เนื่องจากขาดการพัฒนาความสามารถทางภาษา"

จากความคิดเห็นทั้งหมดที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า ความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารหมายถึง ความสามารถในการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้งที่เป็นคำพูดและไม่ใช้คำพูดเพื่อแก้ไขความล้มเหลวในการสื่อสาร อันเนื่องมาจากสภาวะที่จำกัดด้านภาษา หรือเพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการสื่อสาร

3.2 การทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 202 - 204) ได้กล่าวถึงการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า การสอนและการทดสอบเป็นสิ่งที่ควบคู่กันในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ จนถือได้ว่าการทดสอบเป็นทักษะอย่างหนึ่งของการสอน ดังนั้นรูปแบบของการทดสอบจึงต้องสอดคล้องกับรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การทดสอบจึงควรทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนด้วย แต่โดยทั่วไปการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนนั้น อาจจะใช้การทดสอบความสามารถของผู้เรียนทางด้านองค์ประกอบของภาษาอันได้แก่ เสียง ศัพท์ ไวยากรณ์และอาจจะเป็นการทดสอบทักษะต่างๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียนและจุดมุ่งหมายของการทดสอบนั้น ๆ ถ้าผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษเพียงระยะเวลาสั้น การทดสอบมักจะเกี่ยวข้องกับการทดสอบองค์ประกอบของภาษา อย่างไรก็ตาม ในการทดสอบทุกระดับ ยกเว้นระดับเริ่มต้นจริงๆ ควรจะมีการทดสอบความสามารถที่จะสื่อสารในภาษาที่เรียน เพราะการเน้นในด้านการทดสอบองค์ประกอบของภาษามากเกินไปจะเป็นผลเสียต่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะในปัจจุบันนักภาษาศาสตร์ยังไม่สามารถที่จะตัดสินใจได้ว่าองค์ประกอบภาษาส่วนใดสำคัญกว่ากันที่จะให้ผู้เรียนเรียนรู้ในแต่ละระดับของการเรียนรู้ การทดสอบความชำนาญทางภาษาที่ดีที่สุดคือการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่คล้ายชีวิตจริง ในเรื่องนี้วาเล็ทท์ (Valette. 1977 : 12) มีความเห็นว่า การทดสอบความสามารถในการสื่อสารควรเน้นที่ความสามารถของผู้เรียนที่จะสื่อสารในสถานการณ์เฉพาะ การจะวัดความสามารถมิใช่ดูแต่ความถูกต้องเกี่ยวกับภาษา แต่ควรวัดความสามารถของผู้เรียนที่จะพูดหรือเขียน หรือเข้าใจข้อความได้ ทั้งนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ออลเลอร์ (Oller. 1976 : 151) ที่ว่าความสามารถทางภาษานั้นเป็นการรวมความสามารถของการปะทะสังสรรค์เข้าไว้ด้วยกัน และไม่สามารถทดสอบโดยแยกเป็นส่วน ๆ ได้

กล่าวโดยสรุป ความสามารถในการสื่อสารเป็นความสามารถโดยส่วนรวม (Global) และต้องการการบูรณาการเข้าไว้ด้วยกัน (Integration) เพื่อนำไปปฏิบัติได้ในชีวิตจริง และไม่สามารถทดสอบด้วยแบบสอบไวยากรณ์ การอ่าน หรือศัพท์ และการทดสอบส่วนย่อยอื่นๆ การทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจึงไม่ควรจะทดสอบเพียงในด้านความรู้เกี่ยวกับภาษา แบบสอบที่มีประสิทธิภาพ ต้องแสดงให้เห็นว่า ผู้ทดสอบต้องการที่จะใช้ภาษาอย่างไร

เกณฑ์ตัดสินความสำเร็จมิใช่ความถูกต้องตามแบบแผน แต่เป็นประสิทธิผลในการสื่อสาร การนำภาษาไปใช้จริง (Use) การปฏิบัติตนในสถานการณ์การสื่อสารเป็นสิ่งที่ตัดสินประสิทธิผลของผู้เรียน มิใช่การมีความรู้ในทางไวยากรณ์ (Usage) แบบสอบจึงต้องมีความสัมพันธ์กันระหว่างการใช้ภาษาตามหน้าที่ทักษะและความรู้เกี่ยวกับภาษา แบบสอบรวม (Global Test)และแบบสอบแบบบูรณาการ (Integrative Test) จึงมักนิยมใช้เป็นแบบสอบที่ทดสอบการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Use of Language) ขณะที่คำว่า แบบทดสอบจุดย่อยๆ (Discrete - Point Test) จะใช้อธิบายถึงแบบสอบที่ทดสอบลักษณะทางโครงสร้างของภาษาที่แยกออกจากกันหรือทักษะเฉพาะอย่าง

อย่างไรก็ตาม วาเล็ทท์ (Valette. 1977 : 169 - 173)ได้กล่าวถึงแนวโน้มการทดสอบความสามารถในการสื่อสารในปัจจุบันว่า แบ่งเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1. การทดสอบความสามารถทางภาษาแบบรวม (Integrative or Global tests)

การทดสอบแบบนี้มักจะมีการแสดงออกมากกว่าหนึ่งทักษะและผู้เรียนต้องใช้ความสามารถทางภาษาภายในเวลาจำกัด แบบสอบชนิดนี้ที่ใช้กันแพร่หลายคือ การเขียนตามคำบอก (Dictation) การทดสอบแบบโคลซ (Cloze Test) และการสอบสัมภาษณ์ (Oral Interview)

2. การทดสอบความสามารถทางภาษาจุดย่อยๆ (Discrete Point)

การทดสอบชนิดนี้จะวัดองค์ประกอบย่อยของภาษา เช่น เสียง ศัพท์ โครงสร้าง หรือทักษะต่างๆ ซึ่งแยกออกเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยแยกทดสอบเป็นส่วนๆ ตามองค์ประกอบของภาษา หรือตามทักษะที่ต้องการวัด

<u>หลักการสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการสื่อสาร</u>

จากแนวคิดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้รูปแบบของการทดสอบทางภาษาเปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังที่ กาญจนา ปราบพาล (2530 : 139 - 140) ได้กำหนดลักษณะของแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถในการสื่อสาร สรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะของภาษาที่นำมาใช้ทดสอบควรเป็นภาษาที่ใช้ในสภาพความเป็นจริง ที่ใช้ในการสื่อสารคือ เป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ มีความเป็นธรรมชาติ สมเหตุสมผล อยู่ในปริบทและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร

2. วัตถุประสงค์ในการวัด ควรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน และตรงกับ

ความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาของข้อสอบอาจนำมาจากด้านการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันในการศึกษาและการประกอบอาชีพ ซึ่งรายละเอียดในแต่ละด้านขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เรียนแต่ละระดับ

3. การออกข้อสอบ ควรคำนึงถึงความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียน ด้วยการตัดสินความสามารถของผู้เข้าสอบควรพิจารณาจากเกณฑ์ที่กำหนดว่าบรรลุวัตถุประสงค์ในเรื่องใด เพราะฉะนั้น การตัดสินแบบอิงกลุ่มจึงไม่เหมาะกับการทดสอบความสามารถในการสื่อสาร

4. รูปแบบการสื่อสารมีได้หลายลักษณะ ทั้งแบบมีการโต้ตอบและไม่มีการโต้ตอบ ข้อสอบนั้นควรสอดคล้องกับรูปแบบของการสื่อสารด้วย บางครั้งอาจทำให้การทดสอบแบบเขียนตอบ ต้องสังเกตจากพฤติกรรมในชั้นเรียน และบางครั้งอาจต้องให้ผู้เรียนประเมินความสามารถของตนเอง

5. การสื่อสารไม่สามารถแยกองค์ประกอบของภาษาออกจากองค์ประกอบอื่นๆได้ เพราะฉะนั้น การทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายจริงๆ จึงไม่ควรแยกการใช้ภาษาออกจากสถานการณ์ แต่ในกรณีที่จัดสอบไม่ได้ ควรใช้สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงที่สุด ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบของการจำลองสถานการณ์

6. องค์ประกอบของการใช้ภาษา ประกอบด้วยความรู้เรื่องเสียง ศัพท์ โครงสร้าง การใช้ภาษาในสถานการณ์และกลวิธีในการสื่อสาร การทดสอบวัดความสามารถในด้านเหล่านี้ไม่ควรแยกวัดแต่ละองค์ประกอบ เพราะในการใช้ภาษาจริงๆต้องใช้ทุกองค์ประกอบไปพร้อมๆกัน ผู้ออกข้อสอบควรศึกษาว่าในแต่ละจุดประสงค์ของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร องค์ประกอบใดมีบทบาทสำคัญมากกว่าที่ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสารและอาจให้น้ำหนักกับองค์ประกอบนั้นๆ มากกว่าองค์ประกอบอื่น

7. ความสามารถในการสื่อสารเป็นพฤติกรรมที่ต่อเนื่อง การทดสอบเป็นเพียงการวัดความสามารถในช่วงเวลาหนึ่ง และอาจมีองค์ประกอบอื่นๆที่ทำให้ขาดความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ในการวัด จึงควรมีการประเมินผลแบบต่อเนื่อง ซึ่งอาจใช้วิธีการอื่นที่นอกเหนือจากการทดสอบมาพิจารณาด้วย นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้ยังเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนด้วย

อัจฉรา วงศ์โสธร (2529 : 71 - 144) ได้กล่าวถึงวิธีทดสอบภาษาเพื่อการสื่อสารตามทฤษฎีสภาวะแวดล้อมสัมพันธ์ (United - environmental) สรุปได้ดังนี้

1. เป็นการทดสอบสมรรถวิสัยของการสื่อความหมายทางภาษา โดยมีตัวแปรทางสังคม

และวัฒนธรรมมาประกอบ (Macro Test)

2. เป็นการทดสอบทักษะสัมพันธ์ (Integrative)

3. เป็นการทดสอบทักษะรวม (Global Tests) ซึ่งแบบทดสอบอาจมีลักษณะ ดังนี้

3.1 แบบทดสอบ Cloze ซึ่งนำเอาเนื้อความที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง (Self Contained Passage) มา และละคำที่ 5,7 หรือ 10 ไว้อย่างมีระบบ เพื่อให้ผู้สอบเติมคำด้วยตนเอง ในการสอบแบบ cloze นี้ ผู้สอบต้องใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ปริบททางภาษาและปริบททางสังคม ตลอดจนสามารถสะกดตัว และเขียนได้อย่างถูกต้อง

3.2 แบบทดสอบเขียนตามคำบอก ทดสอบทักษะการฟัง และการเขียนให้ถูกต้องตามคำบอก ซึ่งต้องอาศัยความรู้ในเนื้อหาภาษา ไวยากรณ์และการสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน แบบทดสอบเขียนมี 2 ลักษณะ ได้แก่ การเขียนแบบเติมเต็ม หมายถึง การที่ผู้สอบต้องเขียนตามคำบอกทั้งเนื้อความ หรือการเขียนตามคำบอกบางส่วน (Partial Dictation) คือ มีการให้ข้อความส่วนใหญ่ไว้ เว้นไว้เฉพาะประโยค วลี หรือข้อความที่จะให้เติมคำบอก

3.3 แบบทดสอบหน้าที่ของภาษา (Function Tests) การถามเกี่ยวกับทำเนียบภาษา (Register) ซึ่งเป็นการวัดความรู้ทางสังคมวิทยาของการใช้ภาษาตามหน้าที่ของภาษา เช่น ข้อความนั้นๆเป็นคำถาม คำทักทาย คำขอร้อง คำสั่ง หรือเนื้อหาภาษาที่สอบเป็นรายงาน บทวิเคราะห์วิจารณ์เป็นต้น

3.4 แบบทดสอบภาษาเชิงปฏิบัตินิยม (Pragmatic Tests) เป็นแบบทดสอบในด้านการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันโดยกำหนดสถานการณ์และสถานภาพของผู้ส่ง-ผู้รับสาร เช่น การพูดทักทาย การกล่าวคำอำลา การเขียนจดหมาย การกรอกแบบฟอร์ม เป็นต้น

3.5 สอบการแปล การบรรยาย การเป็นล่าม การเขียนเรียงความ ซึ่งเน้นด้านการสื่อสารภาษา โดยมีการรับสาร คือ ความเข้าใจเนื้อความเป็นรากฐาน

สรุปได้ว่า แนวคิดในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีผลทำให้รูปแบบของการทดสอบทางภาษาเปลี่ยนไป นั่นคือ มีการนำเอาปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมเข้ามาเป็นตัวกำหนดในการสร้างแบบทดสอบมากขึ้น ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบทดสอบทักษะสัมพันธ์ แบบทดสอบทักษะรวม แบบทดสอบภาษาเชิงปฏิบัตินิยม การแปล และการพูด หรือเขียนเพื่อบรรยายสิ่งต่าง ๆ

<u>การวัดและประเมินผลความสามารถในการสื่อสาร</u>

การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จะยึดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเป็นหลัก ดังที่ ประภา งานไพโรจน์ (2526 : 30) ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า การประเมินผลจะประเมินเมื่อสอนจบจุดประสงค์หนึ่ง ๆ ไม่ใช่รอประเมินเมื่อสอนจนจบทั้งเรื่องอย่างที่เคยทำกันในอดีต ลักษณะการประเมินแบบใหม่จึงเป็นลักษณะที่สอนไปประเมินไป ในขณะเดียวกันการประเมินผลก็จะเน้นในเรื่องการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ เครื่องมือที่ใช้ประเมินผลมีหลายรูปแบบ เช่น การถามตอบ การสัมภาษณ์ การอภิปราย การเล่นเกม การสังเกต แบบฝึกหัดที่เร้าความสนใจด้วยรูปภาพที่ท้าทายความคิดให้อยากสื่อความหมาย

กาญจนา ปราบพาล (2530 : 142 - 155) ได้กล่าวเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้วัด และประเมินผลความสามารถในการสื่อสาร ดังนี้

1. แบบใช้ข้อสอบประเภทเขียนตอบ วัดความสามารถทางด้านภาษาเขียน หรือภาษาพูด หรือทักษะรวม แล้วแต่จุดประสงค์ของการทดสอบ อาจเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันในการศึกษา หรือในงานอาชีพ

2. แบบสังเกตกิจกรรมในชั้นเรียน เป็นวิธีการวัดผลอย่างหนึ่งซึ่งครูผู้สอนใช้ประกอบในการประเมินผลจากการปฏิบัติกิจกรรมการใช้ภาษาของนักเรียนในชั้นเรียน การวัดผลนั้นอาจจะได้จากการสังเกตการทำกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่มของนักเรียนก็ได้โดยเน้นวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติ การวัดผลโดยวิธีการสังเกตนี้มักจะใช้กับชั้นเรียนที่มีนักเรียนไม่มากนัก

3. แบบให้ผู้เรียนประเมินความสามารถของตนเอง เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับความต้องการใช้ภาษาของผู้เรียน เพราะฉะนั้นผู้เรียนควรมีส่วนในการประเมินผลการเรียนของตนเองด้วย การประเมินผลโดยผู้เรียนเอง เป็นรูปแบบการวัดผลที่ทำให้ผู้เรียนไม่ตื่นตกใจและเครียดเหมือนกับการวัดผลโดยการทดสอบ แต่นักวัดผลควรระวังในเรื่องความเชื่อถือได้ของคำตอบ เพราะผู้ตอบบางคนมักจะไม่ตอบตามความจริง ดังนั้น ผลของการทดสอบอาจคลาดเคลื่อน คือ คะแนนที่ได้มักจะสูงกว่าที่เป็นจริง

จากข้อคิดเห็นและแนวการวัดและประเมินผลความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารดังกล่าว พอสรุปได้ดังนี้ การวัดและประเมินผลเป็นขั้นสุดท้ายของการจัดการเรียนการสอน และเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ผู้สอนจะได้ตรวจสอบคุณภาพการจัดการสอนของตนว่าเป็นอย่างไร มีอะไร

ที่ควรปรับปรุงบ้าง อย่างไรก็ตามการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับการสอนด้วยการวัดและประเมินผลความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร จึงมักออกมาในรูปการปฏิบัติ การปฏิบัติย่อมต้องมีพื้นฐานมาจากเนื้อหาทางทฤษฎี ผู้สอนควรเลือกใช้กลวิธีการสอนให้สอดคล้องกันด้วย

4. <u>งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ</u>

เนาวรัตน์ พงษ์เกษมพรกุล (2531 : 44 - 60) ได้ศึกษาเรื่องระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้น 1 ฉบับ จำนวน 150 ข้อ โดยคำนึงถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์ปลายทางการเรียนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เนื้อหาที่ปรากฏในแบบเรียน และการจัดระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ 5 ระดับๆละ 30 ข้อ ได้แก่ระดับกลไก ระดับความรู้ ระดับถ่ายโอน ระดับสื่อสาร ระดับวิพากษ์วิจารณ์ ผู้วิจัยได้นำไปทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 1,380 คน ซึ่งเป็นนักเรียนจากโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาจาก 12 เขตการศึกษา จำนวน 23 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสามารถในด้านการฟังภาษาอังกฤษไม่ผ่านเกณฑ์ 15 คะแนน ของทุกระดับการฟัง แสดงว่านักเรียนมีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำและมีปัญหาในการฟังภาษาอังกฤษในทุกระดับการฟัง

นิตยา เจริญสิทธิ์ (2531 : 94 - 97) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดและการสอนตามคู่มือครู" ผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนทักษะการฟัง-พูด โดยใช้โครงสร้างระดับยอดจำนวน 7 แผน แล้วนำไปใช้สอบกับกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคงทองวิทยา อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม ส่วนกลุ่มควบคุมมีจำนวน 30 คน มาจากโรงเรียนเดียวกันใช้วิธีสอนตามคู่มือครูของกระทรวงศึกษาธิการ ระยะเวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งหมด 14 คาบแล้วสร้างแบบทดสอบเพื่อทำการทดสอบนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเพื่อนำผลมาเปรียบเทียบกับผลการทำวิจัย พบว่านักเรียนที่ครูใช้วิธีการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดกับนักเรียนที่ใช้วิธีสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการฟัง-พูด

ภาษาอังกฤษต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 นักเรียนที่ครูสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดมีความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ครูใช้วิธีสอนตามคู่มือครู

ศุลีรัตน์ ภัทรานนท์ (2532 : 41 - 58) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษจำนวน 1 ฉบับ จำนวน 66 ข้อ โดยคำนึงถึงการจัดระดับความสามารถด้านการพูด 5 ขั้น ของแวลเล็ทท์ และดิสิค (Valette and Disick. 1972 : 153 - 158) และจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านการพูดในวิชาภาษาอังกฤษ 1 (อ.411) ถึงภาษาอังกฤษ 6 (อ.616) ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ผู้วิจัยได้ทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจาก 12 เขตการศึกษาและท้องที่ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 330 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ 1 คือ ระดับทักษะกลไกซึ่งเป็นเพียงระดับเริ่มต้นของพฤติกรรมการพูด แสดงว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับต่ำมาก

จุฑารัตน์ ธานี (2534 : 88) ได้ศึกษาเรื่องความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรารมย์ อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้วยวิธีสอนด้วยเทคนิคบทบาทสมมุติกับการสอนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบ Oral - Test จำนวน 10 ข้อ พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่สอนด้วยเทคนิคบทบาทสมมุติ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดแตกต่างกับกลุ่มควบคุมที่สอนด้วยคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชูเกียรติ จารัตน์ (2535 : 66) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารกับการสอนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ พบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุชาติ หล่อนกลาง (2536 : 89) ศึกษาถึงความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติโดยใช้การ์ตูนและวิธีสอน

ตามคู่มือครู ปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติโดยใช้การ์ตูน มีความสามารถด้านการฟัง-พูดสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วาทินี ศรีแป๊ะปัว (2538 : 108) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวินิตศึกษา ในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพฯ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ที่ได้รับการสอนโดยใช้อรรถลักษณะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู เครื่องมือในการทดลอง คือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้อรรถลักษณะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีความสามารถในการฟัง-พูดสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อัญชนา ราศรี (2538 : 89) ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธาตุพนม อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และวิธีสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01โดยนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมของ คีธ จอห์นสัน มีความสามารถทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยวสูงกว่านักเรียนที่สอนตามคู่มือครู

ฟอว์เซ็ทท์ (Fawcette. 1965 : 7108 - A)ศึกษาเรื่องการฝึกฟังที่มีผลต่อทักษะการฟังนักเรียนระดับชั้นกลาง คือระดับเกรด 4 เกรด 5 และเกรด 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกฟัง จะมีพัฒนาการทางด้านการฟังดีขึ้นกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกการฟัง เป็นทักษะที่ครูสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นด้วยการสอนนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่มีความแตกต่างในด้านความสามารถในการฟัง นอกจากนี้ยังพบว่า การอ่านเอาเรื่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เดอโบร์ (Deboer. 1983 : 2828 - A) ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการฟังของการสื่อสารระหว่างบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาวิธีการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการฟังให้ดีขึ้น โดยใช้ตารา

ที่เรียนในวิชาการฟัง จิตวิทยา การติดต่อสื่อสารและธุรกิจ ตลอดจนบทความจากนิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ และจดหมายข่าวเป็นแนวทางในการสร้างข้อทดสอบ ผลการวิจัยปรากฏว่าความสามารถในการฟังของผู้เรียนสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ และยังพบว่ามีความจำเป็นอย่างรีบด่วนในการพัฒนาการฟังอย่างมีประสิทธิภาพในด้านธุรกิจ การศึกษาและวงสังคมต่างๆ ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารระหว่างบุคคลถูกละเลย ในขณะที่ทักษะการอ่าน การเขียน และการพูด ได้รับความสนใจมากกว่าทั้งๆที่เมื่อจบการศึกษาผู้เรียนจะต้องอยู่ในระดับสังคมที่มีการฟังมากเกือบตลอดทั้งวัน

เอสโคลา (Escola. 1980 : 1985 - A - 1986 - A) ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่มีต่อพัฒนาการของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบ Modern Language Association - Co - operative Foreign Language Test) โดยเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวเยอรมันระดับ 2 และระดับ 4 ซึ่งกำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษาในมลรัฐแมรี่แลนด์ จำนวน 2 กลุ่มๆละ 30 คน และ 31 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการฝึกทักษะการฟัง-พูดจากกิจกรรมเพื่อการสื่อสารและกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบเดิม โดยทั้ง 2 กลุ่มมีครูคนเดียวกัน แบบเรียนและหลักสูตรอย่างเดียวกัน ใช้เวลาทดลอง 4 ภาคเรียน ผลปรากฏว่า ความสามารถของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งทางด้านการฟังและการพูด แสดงให้เห็นว่าการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารจะช่วยให้ผู้เรียนระดับอุดมศึกษามีพัฒนาการด้านทักษะการฟังและการพูดมากขึ้น

กายช แกรดแมน และสปอลสกาย (Gaies, Gradman and Spolsky. 1977 : 51) ศึกษาการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง ซึ่งมีการปรับปรุงข้อทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่จะเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย โดยใช้แบบทดสอบแบบ noise test ซึ่งเป็นข้อทดสอบการฟังที่ใช้ภาษาที่ใช้จริง มีปริบทและและเสียงประกอบ ข้อทดสอบประกอบด้วยบทสนทนาสั้นๆ การฟังคำบรรยายมีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ประวัติศาสตร์ ดนตรี เป็นต้น เลือกใช้สถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นกับตัวนักเรียนมากที่สุด เช่นในร้านค้า ที่ทำงาน ธนาคาร เป็นต้น ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบนักเรียน 2 กลุ่ม คือกลุ่มนักเรียนเจ้าของภาษาและนักเรียนที่เรียนภาษาที่สอง ซึ่งมีระดับความสามารถสูงกับกลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการใช้ภาษาที่สองอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบกลุ่มทดลอง 2 ครั้ง โดยใช้ noise test และข้อทดสอบที่ไม่มีเสียงประกอบ ผล

ปรากฏว่าการใช้เสียงประกอบไม่มีผลต่อความสามารถในการฟังของผู้เรียน แต่สามารถจำแนกความสามารถระหว่างนักเรียนเจ้าของภาษาและนักเรียนที่เรียนภาษาที่สองได้ ผู้วิจัยเสนอแนะว่าวิธีที่ดีที่สุดในการสร้างแบบสอบ คือใช้ภาษาที่เป็นปริบท

ฮาเลย์ (Haley. 1978 : 295 - A) ได้ศึกษาถึงผลการโต้ตอบในทันทีและการใช้ท่าทางในการตอบ ที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ทัศนคติ แรงจูงใจและความสนใจของนักเรียนระดับที่ 1 ของประเทศสเปน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจากโรงเรียนมัธยมศึกษาในบัลติมอร์ 3 โรงเรียน จำนวน 178 คน ซึ่งศึกษาโดยการให้พูด วัดทัศนคติ แรงจูงใจ และตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาดูว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศจะประสบความสำเร็จในทักษะการพูดหรือไม่เมื่อได้รับการสอนแบบใช้ท่าทางในการตอบ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถสูงขึ้น แสดงให้เห็นว่าการเรียนโดยให้นักเรียนได้ลงมือกระทำเป็นวิธีการที่ได้ผลในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

มิตเชลล์ (Mitchell. 1978 : 3427 - A) ได้ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีบุคลิกภาพชอบแสดงออกกับผู้เรียนที่มีบุคลิกภาพชอบเก็บตัว โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาว่า ความสามารถในการพูดของผู้เรียนเป็นผลมาจากลักษณะบุคลิกภาพอันได้แก่ การเป็นคนชอบแสดงออกหรือชอบเก็บตัวหรือไม่ และศึกษาว่า การใช้เทปบันทึกเสียงในการทดสอบความสามารถในการพูดสูงขึ้นหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 5,6,8 และระดับ 2 เอของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยฟลอริด้า จำนวน 94 คน ผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพชอบแสดงออกหรือชอบเก็บตัวของผู้เรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพูดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการใช้เทปในการทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ไม่มีผลต่อพัฒนาการหรือการปรับปรุงความสามารถในการพูดของกลุ่มตัวอย่าง แต่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการฝึก จะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดขึ้น

5. <u>เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson)</u>

เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการที่ผู้เรียนสามารถสื่อสารและรับสารได้ด้วยวิธีการต่างๆ โดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์ของผู้เรียน

ทั้งด้านภาษา และสังคม ดังนั้นการจัดกิจกรรมตลอดจนทักษะต่างๆที่จะฝึกผู้เรียนนั้น ควรเลือกเรื่องที่ผู้เรียนจะต้องพบ และจะต้องใช้จริงๆ ซึ่ง จอห์นสัน (Johnson. 1982 : 163 - 175) ได้กล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนมีสมรรถวิสัยในการสื่อสารทางภาษา (Communicative language competence) ไว้ 5 หลักการ ได้แก่

1. หลักการถ่ายโอนข้อมูล (The Information Transfer Principle) เป็นหลักการฝึกความเข้าใจข้อมูลที่ได้รับ และสามารถถ่ายโอนข้อมูลนั้นไว้ในรูปแบบอื่น เช่น รายการ กราฟ ตาราง รูปภาพเป็นต้น โดยไม่ให้ผู้เรียนกังวลเกี่ยวกับความถูกต้องในโครงสร้างทางภาษา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ฟัง - พูด	:	ฟังแล้วพูดแปล ฟังแล้วพูดสรุป
ฟัง - เขียน	:	ฟังแล้วเขียนแปล ฟังแล้วจดคำบรรยาย ฟังแล้วทำสังเขปการบรรยาย ฟังแล้วสรุปการบรรยาย
อ่าน - พูด	:	อ่านแล้วพูดสรุป อ่านแล้วพูดตีความ
อ่าน - เขียน	:	อ่านแล้วเขียนตอบ อ่านแล้วเขียนสรุป อ่านแล้วเขียนตีความ
ฟัง - อ่าน - เขียน	:	ฟังข้อความอ่านประกอบแล้วเขียนบรรยายอธิบาย ตีความ
พูด - เขียน	:	พูดแล้วเขียนสรุปใจความสำคัญ
ฟัง - อ่าน - เขียน	:	ฟังข้อความอ่านประกอบแล้วพูดสรุป อธิบาย ตีความ
ฟัง - อ่าน - เขียน	:	พูดข้อความที่ฟังแล้วเขียนสรุปเป็นรายงานซึ่งนำมาพูดเสนอต่อชั้นเรียน

นอกจากสารที่เป็นตัวอักษรแล้ว กิจกรรมการถ่ายโอนสารอาจใช้สารเป็นภาพก็ได้ เช่น

ดูภาพ - พูด	:	บรรยายภาพ
ดูภาพ - เขียน	:	บรรยายภาพ
ฟัง - ดูภาพ	:	เลือกภาพ เรียงลำดับภาพ
อ่าน - ดูภาพ	:	เลือกภาพ เรียงลำดับภาพ

2. หลักการเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ในการสื่อสาร (The Information Gap Principle) เป็นการฝึกความคล่องแคล่วในการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนอย่างน้อย 2 คน ที่ได้รับ

ข้อมูลมาคนละอย่าง นำข้อมูลนั้นมาสื่อสารกันในรูปของการพูด หรือการเขียน

3. หลักการต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ (The Jigsaw Principle) เป็นหลักการฝึกความเข้าใจวิธีการสื่อสารและความแม่นยำในการสื่อสารข้อมูล โดยให้ผู้เรียนอย่างน้อย 2 คน สลับข้อมูลและบทบาทเป็นผู้ส่ง-ผู้รับข้อมูลซึ่งกันและกัน

4. หลักการของงานที่มีความสัมพันธ์กัน (The Task Dependency Principle) เป็นการสัมพันธ์ข้อมูลที่ได้รับมาแล้วกับข้อมูลจริง เป็นการให้นักเรียนฝึกทำงานด้านการใช้ภาษาแบบเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มศึกษาข้อมูลที่ได้รับและสื่อสารกันมาแล้ว เพื่อค้นหาความถูกต้องเกี่ยวกับข้อมูลนั้นร่วมกัน เป็นการตรวจสอบความสามารถในการรับรู้ข้อมูลว่าถูกต้องตรงกับความสมจริงมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ กิจกรรมการฝึกภาษาเพื่อการสื่อสารอื่นๆ ผู้สอนสามารถเลือกให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสถานการณ์การใช้ภาษาซึ่งมีหลายวิธี ดังต่อไปนี้ (รุ่งนภา ยาหลง. 2534 : 18 - 24)

4.1 การเล่นบทบาทสมมุติ (Role Play and Simulations) เป็นการให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆที่มักพบในชีวิตประจำวัน เช่น การสนทนาระหว่างผู้ซื้อกับพนักงานขายของในห้างสรรพสินค้า ผู้เรียนสามารถเลือกบทบาทและถ้อยคำในการสนทนาตามวัตถุประสงค์ ซึ่ง สเตอร์ทริดจ์ (Sturtridge. 1986 : 127) เน้นว่า การเล่นบทบาทสมมุตินั้นไม่ควรให้ผู้เรียนท่องจำมาจากแบบเรียน เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความกังวล และไม่สามารถแสดงบทบาทรวมทั้งการใช้ภาษาได้อย่างอิสระ

4.2 การแสดงละคร (Drama) หมายถึง การแสดงบทบาทในสถานการณ์สมมุติ (Play an Imaginary Person in an Imaginary Situation)เพื่อเลียนแบบวิธีการพูด สีหน้า ท่าทาง ตลอดจนการแต่งกายของบุคคลในสังคมในสถานการณ์หรือในยุคสมัยหนึ่งๆ ทักษะที่จำเป็นมากสำหรับกิจกรรมนี้ คือ การพูดและการฟัง (Holden. 1986 : 31)

4.3 เกมและการแก้ปัญหา (Games and Problem Solving) เป็นวิธีการที่ฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักวิธีการคิดอย่างมีเหตุผล โดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง ซึ่ง เมย์เลย์ (Maley. 1986 : 137) กล่าวว่า กิจกรรมที่เป็นเกมและการแก้ปัญหานั้น นอกจากจะทำให้ผู้เรียนได้มีการผ่อนคลายความตึงเครียดแล้ว ยังเป็นการพัฒนาความสามารถในด้านการสื่อสาร การคิดอย่างมีเหตุผล และมีความเชื่อมั่นในตนเอง

4.4 การสอนภาษาด้วยเพลง (Songs) เกี่ยวกับเรื่องนี้ เพ็ญพรรณ ทิพย์คง (2539 : 15) กล่าวว่า ผู้สอนควรรู้จักเลือกเพลงที่จะนำมาสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และระดับความรู้ของนักเรียน ซึ่งการสอนด้วยวิธีนี้จะทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนมากขึ้น

5. หลักการแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา (The Correction for Content Principle) เป็นหลักการที่ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบและแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องด้านเนื้อหาและความหมายในการสื่อสาร

อัญชนา ราศรี (2538 : 51) ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการจัดกิจกรรมการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ว่า จุดประสงค์สำคัญอันหนึ่งของการสื่อสารจริง ๆ คือการเชื่อมช่องว่างของข้อมูล (To Bridge an Information Gap) ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีข้อมูลแบบเดียวกัน การสื่อสารก็จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นในการสอนเพื่อการสื่อสาร จำเป็นที่จะต้องสร้างสถานการณ์ซึ่งนักเรียนจะได้รับหรือมีส่วนร่วมของข้อมูลที่ไม่เหมือนกัน นักเรียนจะไม่รู้ข้อมูลของกันและกัน จนกว่าจะมีการสื่อสารกันเกิดขึ้นเท่านั้น สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวบังคับให้ผู้เรียนเกิดความคล่องตัวในการใช้ภาษา ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการสื่อสาร นอกจากนี้ การฝึกภาษาโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร จะช่วยให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกสนองความต้องการของนักเรียน และจะก่อให้เกิดการสื่อสารอย่างคล่องตัวในห้องเรียน ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเรียนภาษาของนักเรียนต่อไป

จากหลักการดังกล่าวอาจสรุปได้ว่า หลักการจัดกิจกรรมการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ยึดหลัก 3 ประการ คือ

1. การเรียนการสอนยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

2. เน้นการสอนด้วยการเรียบเรียงความคิดให้เป็นหน่วยของภาษาในการสื่อสารซึ่งเป็นที่ยอมรับ

3. วิธีสอนเน้นกิจกรรมเพื่อการสื่อความหมาย และการใช้ภาษาในชีวิตจริงอย่างมีประสิทธิภาพ

<u>งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน</u>

เบญจมาลย์ ขุนภักดี (2531 : 44) ทำการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการสอนเสริม

การสอนทักษะฟัง-พูดวิชาหลัก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ผลการวิจัยพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยเสริมกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหลักการของ คีธ จอห์นสัน กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนโดยเสริมกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหลักการของ คีธ จอห์นสัน สูงกว่าค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ

วิมลพันธ์ ไตรภูมิ (2535 : 61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการสอนเพื่อการสื่อสารตามแนวของ คีธ จอห์นสัน และคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการสอนเพื่อการสื่อสารตามแนวของ คีธ จอห์นสัน และคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่เรียนการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการสอนเพื่อการสื่อสารตามแนวของ คีธ จอห์นสัน มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามแนวของคู่มือครู

อัญชนา ราศรี (2538 : 89) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษกับการท่องเที่ยวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนของ คีธ จอห์นสัน กับนักเรียนที่เรียนด้วยคู่มือครู มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

6. <u>เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ</u>

<u>ความหมายและทฤษฎีของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ</u>

แรงจูงใจ (Motivation) มาจากภาษาลาตินว่า Movere แปลว่าเงื่อนไข หรือสภาวะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม 3 ทิศทางคือ เงื่อนไขหรือสภาวะที่ทำให้เกิดพฤติกรรมชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือที่ไปยับยั้งพฤติกรรมหรือที่ไปกำหนดแนวทางให้พฤติกรรมที่จะแสดงออก (อารีย์ แววชาญ. 2529 : 46;

อ้างอิงจาก อรทัย ชื่นมนุษย์. 2525 : 184)

พฤติกรรมของบุคคลนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเอง หากแต่มีต้นเหตุ หรือ "สิ่งเร้า" มากระตุ้นให้เกิดขึ้น โดยมีความต้องการหรือความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นให้สำเร็จ ความต้องการหรือความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นเรียกว่า "แรงจูงใจ"

ปราณี รามสูต (2528 : 116) ให้ทรรศนะว่า แรงจูงใจคือ องค์ประกอบต่างๆที่ช่วยเพิ่มพลัง เพิ่มความกระฉับกระเฉงให้กับพฤติกรรมที่นอกเหนือไปจากสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นธรรมดา ทำให้พฤติกรรมที่แสดงออกไปมีทิศทางหรือมีจุดมุ่งหมายปลายทางและภาวะที่บุคคลถูกผลักดันให้แสดงพฤติกรรมบางอย่าง หรือหลายอย่างเพื่อให้บรรลุจุดหมายปลายทางที่ต้องการก็คือ การจูงใจให้เกิดพฤติกรรมนั่นเอง

พยอม วงศ์สารศรี (2526 : 118) กล่าวว่า นักจิตวิทยาแบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความต้องการที่จะทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยจิตใจของตนเองที่รักการแสวงหาการจูงใจประเภทนี้ได้แก่ ความสนใจ เจตคติ ความต้องการ ซึ่งมีคุณค่าต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง เพราะครูจะไม่ต้องหากลวิธีมาชักจูงให้เด็กเกิดแรงจูงใจในการเรียนวิชานั้นๆ แม้สิ่งที่เรียนจะยาก เด็กก็เต็มใจที่จะเรียน

2. การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอก ให้มองเห็นจุดหมายและนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคลได้แก่ เป้าหมายหรือการคาดหวังของบุคคล ความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้า การทดสอบอย่างสม่ำเสมอ การให้รางวัล และคำชมเชย เป็นต้น

สุปาณี สนธิรัตน (ม.ป.ป. : 21) สรุปว่า แรงจูงใจทั้งภายในและภายนอก มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงส่วนใหญ่จะประสบความสำเร็จทางด้านการเรียนสูง ตรงข้ามกับผู้เรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จ มักจะเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ และแรงจูงใจภายในของผู้เรียนเองเป็นส่วนที่สำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าแรงจูงใจภายนอกอื่นๆ

ข้อสรุปดังกล่าว สอดคล้องกับความเห็นของ เฟดเดอร์ และแซคแดวิทส์ (สุปาณี สนธิรัตน

ม.ป.ป. : 18; อ้างอิงมาจาก Fader and Sckaevitz. n.d.) ที่ว่า ความสำเร็จของผู้เรียนเกิดจากตัวของผู้เรียนเอง ถ้าผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้อ่านหรือเขียนในสิ่งที่เขาต้องการและสนใจ ความสำเร็จก็คือรางวัลที่จะได้รับ การลงโทษ คือการให้ผู้เรียนเรียนในสิ่งที่ไม่สนใจจึงทำให้อ่านเขียน หรือพูดไม่ถูกต้อง

บราวน์ (Brown. 1981 : 121 - 122) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า แรงจูงใจเป็นแรงขับแรงกระตุ้นสภาวะทางอารมณ์ หรือความปรารถนาภายในที่จะผลักดันให้บุคคลเกิดการแสดงออก ความต้องการหรือแรงขับภายในเอกัตบุคคลจะมีมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับเงื่อนไขทางสภาวะแวดล้อม ส่วนเมอร์เรย์ (Murray. 1983 : 284) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบภายในซึ่งกระตุ้นพฤติกรรมต่างๆให้ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

กล่าวโดยสรุป แรงจูงใจ หมายถึงแรงขับที่จะมากระตุ้นอารมณ์หรือความปรารถนาทำให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ซึ่งในเรื่องความต้องการและแรงขับภายในที่ทำให้เกิดแรงจูงใจขึ้นนั้น ออซูเบล (Ausubel. 1968 : 368 - 379) ได้เสนอแนะไว้ 6 ข้อ ดังนี้

1. ความต้องการที่จะสำรวจ คือ ความต้องการที่จะค้นหาเพื่อขจัดความสงสัยที่มีอยู่

2. ความต้องการที่สัมผัสกับสิ่งแวดล้อม คือ ความต้องการที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งกับสิ่งที่อยู่รอบตัวเรา และการกระทำนั้นจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น

3. ความต้องการที่จะทำกิจกรรม คือ ความต้องการที่จะเคลื่อนไหว หรือออกกำลังกาย

4. ความต้องการที่จะได้รับการกระตุ้น คือ ความต้องการที่บุคคลประสงค์ที่จะให้ตัวเองได้รับการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม โดยสิ่งแวดล้อม บุคคล ความคิด และความรู้สึกต่างๆ

5. ความต้องการที่จะได้รับความรู้ คือ ความต้องการที่จะค้นหาความรู้เพื่อแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นจากความต้องการในข้อ 1 - 4 และเพื่อจัดระบบความรู้ให้กับตัวเอง

6. ความต้องการที่จะส่งเสริมตัวเองให้สูงขึ้น คือ ความต้องการที่จะให้ตัวเองเป็นที่รู้จักและยอมรับนับถือจากผู้อื่น

นอกจากนี้ยังมีส่วนประกอบอื่นๆที่มีความเกี่ยวข้องอย่างมากต่อแรงจูงใจอีก นั่นคือ ลำดับความต้องการของมนุษย์ (Hierarchy of Need) ที่มาสโลว์ (Maslow) กล่าวว่า มีตั้งแต่ความต้องการขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นความต้องการทางร่างกายเช่น อาหาร น้ำ อากาศ จนถึงความต้องการขั้นสูงขึ้นมาได้แก่ ความต้องการการยอมรับในความสามารถซึ่งจะเป็นส่วนประกอบที่จะนำไปสู่ความมี

สัจจการในตัวเอง (Self - Actualization) (อารีย์ แววชาญ. 2529 : 47)

แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

พัชรี ชินธรรมมิตร (2526 : 48) แสดงทรรศนะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันผู้สอนมักจะประสบปัญหา คือ ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนเลย นอกจากจดตามคำอธิบาย หรือทำแบบฝึกหัด เช่น เดียวกับ มยุรี สุขวิวัฒน์ (2526 : 34) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสาเหตุสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนได้ผล นักเรียนที่ต้องการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษจะต้องมีแรงจูงใจและมีความอยากอ่านสูงเช่นกัน

และจากการศึกษาของ เนลสัน และจาโคโบวิทส์ (Nelson and Jakobovitz. 1970 : 102) พบว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อการเรียนเท่าๆกับความถนัดในการเรียนของผู้เรียนนอกเหนือจากองค์ประกอบอื่นๆเช่น องค์ประกอบในด้านสติปัญญา ซึ่งมีผลต่อการเรียนน้อยกว่าองค์ประกอบทั้งสองประการ

การ์ดเนอร์ และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert. 1972 : 3) ได้แบ่งแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ (Instrumental Motivation) หมายถึง แรงจูงใจของนักเรียนที่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ

2. แรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative Motivation) หมายถึง แรงจูงใจของนักเรียนที่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้เข้าถึงวัฒนธรรมและต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลในวัฒนธรรมของประเทศนั้นๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในปี 1966 พิมสเลอร์ ซันลัน และแมคอินไทร์ (Pimsleur Sundlund and McIntyre. 1966 : 175 - 214) ได้ทำการศึกษาพบว่า แรงจูงใจกับความสามารถทางภาษามีความสัมพันธ์กันในทางบวก และแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ

ปี 1971 คาร์มา (Khamar. 1971 : 103 - 111) ได้ทำการสำรวจแรงจูงใจของผู้เรียนภาษาอังกฤษระดับกลางในต่างประเทศผลการวิจัยพบว่า ความสนใจและแรงจูงใจของผู้เรียนขึ้นอยู่กับครูผู้สอนและชนิดของเนื้อหาที่ใช้สอนว่ามีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

มากน้อยเพียงใด หากเนื้อหาที่ใช้สอนสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมาก ผู้เรียนก็จะมีความสนใจและแรงจูงใจมาก

สำหรับผลงานวิจัยในประเทศไทย อัจฉรา วงศ์โสธร (2519 : 217) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับนิสิต จำนวน 120 คน จากคณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตปทุมวันและวิทยาลัยบางแสน สถาบันละ 30 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มแรงจูงใจสูงกับกลุ่มแรงจูงใจต่ำ กล่าวคือ กลุ่มแรงจูงใจสูงมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษสูง กลุ่มแรงจูงใจต่ำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ

ในปี 2524 นิยม สารรัตน์ (2524 : 50) ได้ทำการเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์กับผู้เรียนโปรแกรมศิลปภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 9 ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับเจตคติและแรงจูงใจในการเรียน กล่าวคือถ้านักเรียนมีเจตคติและแรงจูงใจสูงก็จะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง ถ้านักเรียนมีเจตคติและแรงจูงใจต่ำผลสัมฤทธิ์ในการเรียนก็จะต่ำด้วย

2. นักเรียนทั้งสองโปรแกรมมีเจตคติและแรงจูงใจเฉพาะเรื่องการรู้จักความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ ความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ ส่วนเจตคติที่มีต่อเจ้าของภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความเข้มข้นของแรงจูงใจ แรงสนับสนุนของผู้ปกครองในการเรียนภาษาอังกฤษกับนิสัยในการเรียนต่ำ

3. เจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์และโปรแกรมศิลปภาษาไม่แตกต่างกัน

ในปี 2527 ชเนตี สวัสดิฤกษ์ (2524 : 68) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคม นิสัยทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจเชิงบูรณาการและแรงจูงใจเชิงเครื่องมือมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ระดับนัยสำคัญ .01 ภูมิหลังทางสังคมด้านโอกาสการเรียนรู้นอกห้องเรียน โอกาสการใช้อุปกรณ์ส่วนตัว โอกาสการรับบริการจากโรงเรียน การรับรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อมวลชน และการสนับสนุนการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ระดับนัยสำคัญ .01 และนิสัยทางด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดผ่อนเวลาและวิธีการทำงาน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ระดับนัยสำคัญ .01 ค่าสหสัมพันธ์คูณระหว่างตัวแปรที่ศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเท่ากับ .77925 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุดา ชาตรีนันท์ (2528 : 74) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ T.P.R.(Total Physical Response) ที่มีกิจกรรมเสริมและการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

รัชนี ศิริมาลา (2524 : 135) สรุปว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงจูงใจเชิงบูรณาการ ซึ่งจากผลงานวิจัยหลายฉบับพบว่า เป็นแรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษา ครูจึงควรใช้เทคนิคการสอนที่น่าสนใจที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจเชิงบูรณาการ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความหมาย และประสบผลสำเร็จในการเรียน

ข้อสรุปของ รัชนี ศิริมาลา สอดคล้องกับความเห็นของ สุดา ชาตรีนันท์ (2528 : 39) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากอย่างหนึ่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนแต่ละคนย่อมมีแรงจูงใจต่างกัน บางคนอาจมีแรงจูงใจ มีความสนใจ อยากที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่แล้ว บางคนอาจรู้สึกเฉย ๆ ไม่มีความในใจเป็นพิเศษ หรือนักเรียนบางคนอาจไม่ชอบภาษาอังกฤษ เพราะรู้สึกว่าเป็นวิชาที่ยาก อย่างไรก็ตามครูผู้สอนก็สามารถช่วยให้ผู้เรียนเหล่านี้ เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้นได้ด้วยการพยายามสร้างแรงจูงใจประเภทที่ช่วยสนับสนุนการเรียนให้เกิดขึ้นทุกครั้งที่สอน

สรุปได้ว่า เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิภาพ กล่าวคือ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดี ผู้เรียนต้องมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน มีความสนใจกระตือรือร้นต่อบทเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ คือ สภาวะที่ผลักดันให้ผู้เรียนพยายามไปให้ถึงจุดหมาย ดังที่บราวน์ (Brown. 1981 : 121) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจก็คือ กุญแจที่จะไขไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้นั่นเอง

<u>สมมุติฐานการศึกษาค้นคว้า</u>

1. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

2. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลอง และการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกกะเทียมวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 11 (อ.017) จำนวน 3 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 135 คน ซึ่งแต่ละห้องจัดนักเรียนแบบคละกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกกะเทียมวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)จำนวน 2 ห้องเรียน โดยใช้ห้องเรียนทั้งหมดเป็นหน่วยในการสุ่ม แล้วจึงจับสลากอีกครั้งเพื่อให้ได้กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 35 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วยแผนการสอน 2 แผนคือ

1. แผนการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน สำหรับกลุ่มทดลอง โดยใช้เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหนังสือแบบเรียน Trio 4 ภาษาอังกฤษหลัก 11 (อ.017) ตลอดจนเนื้อหาที่พบในชีวิตประจำวัน เช่น ข่าวสาร บทสนทนาตามสถานการณ์ต่างๆ

2. แผนการสอนตามคู่มือครูสำหรับกลุ่มควบคุม โดยใช้เนื้อหาเช่นเดียวกันกับกลุ่มทดลอง

<u>เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล</u> ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

2. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

3. <u>การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ</u>

<u>การสร้างและหาคุณภาพของแผนการสอนกลุ่มทดลอง</u>

1. ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา พ.ศ.2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533 และ พ.ศ.2539)

2. ศึกษาขอบข่ายโครงสร้างเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) และหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539

3. ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาษาอังกฤษหลัก 11 (อ.017) ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ.2539) และคัดเลือกเนื้อหาและจุดประสงค์ที่เกี่ยวกับกิจกรรมทักษะการฟัง-พูด จากหนังสือ Trio 4 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และข้อมูลเอกสารต่างๆที่พบในชีวิตประจำวัน

4. ศึกษาเอกสารงานวิจัยต่างๆและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนดังนี้

<u>ขั้นที่ 1</u> หลักการถ่ายโอนข้อมูล (The Information Transfer Principle) เป็นกิจกรรมที่ต้องการให้นักเรียนมีความสามารถนำเอาข้อมูลที่ได้จากการอ่านหรือฟังมาถ่ายทอดให้อยู่ในรูปแบบอื่นๆเช่น อ่านหรือฟังเนื้อเรื่องหรือบทสนทนา แล้วนำข้อมูลที่ได้มากรอกลงในแบบฟอร์มตาราง กราฟ หรือแผนภูมิเป็นต้น การที่นักเรียนสามารถถ่ายโอนข้อมูลได้แสดงว่ามีความเข้าใจเนื้อหาที่ได้อ่านได้ฟัง

ขั้นที่2 หลักการเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ในการสื่อสาร (The Information Gap Principle) เป็นการฝึกความคล่องแคล่ว (Fluency)ในการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนอย่างน้อย 2 คน ที่ได้รับข้อมูลมาคนละอย่าง นำข้อมูลนั้นมาสื่อสารกันในรูปของการพูดหรือการเขียน นักเรียนที่ให้ข้อมูลจะให้ข้อมูลที่อีกฝ่ายไม่ทราบมาก่อนและวัดผลงานของการพูดหรือเขียนจากความสำเร็จในการรับข่าวสาร กิจกรรมข้อนี้ช่วยให้เกิดสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง

ขั้นที่ 3 หลักการต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ (The Jigsaw Principle)เป็นการฝึกความเข้าใจวิธีการสื่อสารและความแม่นยำในการสื่อสารข้อมูล โดยให้ผู้เรียนอย่างน้อย 2 คน สลับข้อมูลและบทบาทเป็นผู้ส่ง-ผู้รับข้อมูลซึ่งกันและกัน

ขั้นที่ 4 หลักการของงานที่มีความสัมพันธ์กัน (The Task Dependency Principle) เป็นการสัมพันธ์ข้อมูลที่ได้รับมาแล้วกับข้อมูลจริง โดยให้นักเรียนฝึกทำงานด้านการใช้ภาษาเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ให้ศึกษาข้อมูลที่ได้รับและสื่อสารกันมาแล้ว เพื่อค้นหาความถูกต้องเกี่ยวกับข้อมูลนั้นร่วมกัน เป็นการตรวจสอบความสามารถในการรับข้อมูลว่า ถูกต้องและตรงกับความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด

ขั้นที่ 5 หลักการแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา (The Correction for Content Principle) เป็นหลักการที่ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบและแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องด้านเนื้อหาและความหมายในการสื่อสาร

5. สร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลอง จำนวน 8 แผน แผนละ 2 คาบรวม 16 คาบ โดยยึดวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ดังกล่าวมาแล้ว

การสร้างและหาคุณภาพแผนการสอนกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนตามคู่มือครูโดยศึกษาจากคู่มือครู Trio 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เฉพาะกิจกรรมทักษะการฟัง-พูด มีจุดประสงค์และเนื้อหาในแผนการสอนเช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูกระตุ้นให้นักเรียนสนใจบทเรียน โดยอาจตั้งคำถามถามนักเรียนหรือแสดงรูปภาพประกอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สอน เพื่อตรวจสอบความสามารถในการใช้ภาษา

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์ให้นักเรียนทราบว่า เขาจะได้รับความรู้อะไรบ้างในการเรียน

แต่ละคาบ และนักเรียนควรจะได้รับการพัฒนาอย่างไรหลังจากเรียนจบแต่ละคาบ เป็นการสร้างจุดมุ่งหมายในการเรียนให้กับนักเรียน

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต้องนำมาใช้ เช่น ศัพท์ สำนวน และโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ สอนคำศัพท์โดยอาจแสดงรูปภาพ หรือสร้างสถานการณ์ต่างๆที่มีคำศัพท์ในรูปของโครงสร้างประโยคเพื่อให้นักเรียนเข้าใจ

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ ครูให้ตัวอย่างประโยคต่างๆที่มีโครงสร้างไวยากรณ์ใกล้เคียงกับเรื่องที่ฝึกฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนฝึกพูดตามโดยครูจะเปิดเทปให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 6 นักเรียนลงมือปฏิบัติในประโยคที่สร้างขึ้นใหม่ โดยฝึกพูดกับเพื่อนๆ อาจจับคู่หรือเป็นกลุ่ม

ขั้นที่ 7 ครูตรวจสอบผลงาน ชี้แจงข้อผิดพลาดเพื่อให้นักเรียนทราบและแก้ไขให้ถูกต้อง ตลอดจนยกย่องชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติถูกต้อง

ขั้นที่ 8 ครูประเมินผลนักเรียน โดยดูจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆในชั้นเรียน และผลงานที่ครูมอบหมายให้ปฏิบัติ

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำในการถ่ายโอน โดยครูกำหนดหัวข้อให้นักเรียนทำ หรือนำแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำเป็นการบ้าน

การหาคุณภาพแผนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1. เมื่อสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแล้ว ผู้วิจัยนำแผนการสอนดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน ตรวจแก้ไขตามเกณฑ์เนื้อหา จุดประสงค์และวิธีสอน เพื่อแก้ไขปรับปรุง

2. นำแผนการสอนที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทำการทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 45 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอนการจัดกิจกรรมต่างๆที่ใช้ในการสอน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองสอนจริง

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาการสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบของ ชวาล แพรัตกุล (2520 : 118 - 210)

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : 1 - 260) ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 303 - 306)

2. วิเคราะห์จุดประสงค์ของหลักสูตร ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาของแบบเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 11 (อ.017) หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539

3. สร้างแบบทดสอบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 25 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว โดยตอบถูกได้คะแนน 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบได้คะแนน 0 คะแนน ลักษณะของข้อสอบเป็นข้อสอบวัดทักษะการฟัง ให้นักเรียนฟังเรื่องสั้น ๆ ข้อความหรือบทสนทนาสั้น ๆ จากแถบบันทึกเสียง แล้วเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

<u>ตัวอย่าง</u>

Tape : This animal has a long, curved neck, long legs and a thick, brown coat. On its back it can have either one or two humps which are used for storing food in the form of fat. It can go without water for several days. It eats dry grass and bushes and it lives in deserts and plains in North Africa and Asia.

a Bear b Kangaroo

c Camel d Hippopotamus

<u>**การหาคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ**</u> มีขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน ตรวจแก้ไขความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง เพื่อลงความเห็นว่าข้อสอบแต่ละข้อสามารถวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนดังนี้ (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2526 : 91)

+1 แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น

0 ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่

-1 แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

บันทึกผลการพิจารณาลงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า หรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง สูตรการหาค่าดัชนี

ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ใช้สูตรของ (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2526 : 88 - 91)

2. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจำนวน 25 ข้อไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 100 คน เมื่อทดสอบแล้วนำผลการสอบมาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ โดยการตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อ แล้วมาวิเคราะหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27% ของฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไปจำนวน 20 ข้อ แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยนี้มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .31 - .77 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .32 - .78

3. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้ว มาคำนวนค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2531 : 168 - 170) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86

<u>การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ</u> มีขั้นตอนดังนี้

1. แบบทดสอบเป็นแบบสัมภาษณ์ โดยมีเกณฑ์ที่จะวัดและประเมินผลการพูดตามแบบ FSI (The Foreign Service Institute Oral Interview) ของออลเลอร์ (Oller. 1979 : 320 - 323) แบบทดสอบจะมีผู้สัมภาษณ์ 2 คน ซึ่งได้รับการแนะนำเกี่ยวกับวิธีประเมินให้เข้าใจตรงกันแล้ว โดยถามเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวหรือเรื่องที่นักเรียนสนใจหรือนำภาพมาประกอบในการถาม จำนวน 20 ข้อ พร้อมทั้งมีการบันทึกเพื่อการตรวจคำตอบหรือการสนทนา จุดประสงค์หลักของแบบทดสอบชนิดนี้มีอยู่ 5 ข้อ ตามลำดับความยากง่ายคือ

1. ผู้สอบสามารถใช้ภาษาพื้นฐานทั่วๆไปในชีวิตประจำวันได้
2. ผู้สอบสามารถใช้ภาษาที่ใช้กันอยู่ในสังคมได้
3. ผู้สอบสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามโครงสร้างและใช้คำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ผู้สอบสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว และถูกต้องตรงกับความต้องการทางอาชีพ
5. ผู้สอบสามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่าเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา

หลักเกณฑ์การให้คะแนน จะให้คะแนนโดยการให้น้ำหนักคะแนนเป็นระดับ ตั้งแต่ระดับที่ 1-6 ตามลำดับ จากนั้นจึงจะแปลงเป็นคะแนนอีกครั้ง เกณฑ์ในการให้ค่าระดับคะแนนมีดังนี้

1. การออกเสียง (Accent)ให้คะแนนเป็น 6 ระดับตามความสามารถตั้งแต่ระดับ 1 (ได้น้ำหนักคะแนนน้อยที่สุด)คือออกเสียงแล้วไม่เป็นที่เข้าใจ จนถึงระดับ 6 (ได้น้ำหนักคะแนนมาก) คือออกเสียงได้ใกล้เคียงเจ้าของภาษามากที่สุด

2. ไวยากรณ์ (Grammar) ให้คะแนนเป็น 6 ระดับตามความสามารถ ตั้งแต่ระดับ 1 คือใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้องเลย จนถึงระดับ 6 คือมีข้อผิดไม่เกิน 2 ข้อตลอดการทดสอบ

3. คำศัพท์ (Vocabulary) ให้คะแนนเป็น 6 ระดับตั้งแต่ระดับที่ 1 คือ ใช้คำศัพท์ไม่มากพอในสถานการณ์ปกติ จนถึงระดับ 6 คือมีความรู้ในด้านคำศัพท์ถูกต้องและกว้างขวาง

4. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)ให้คะแนนเป็น 6 ระดับ ตั้งแต่ระดับที่ 1 คือการพูดที่มีการหยุดแยกคำ ทำให้การสนทนาไม่ประสบผลสำเร็จ จนถึงระดับ6 คือพูดได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่าเจ้าของภาษา

5. ความเข้าใจ (Comprehension) ให้คะแนนเป็น 6 ระดับ ตั้งแต่ระดับที่ 1 คือเข้าใจได้เพียงเล็กน้อยในสถานการณ์ที่ธรรมดาที่สุด จนถึงระดับที่ 6 คือเข้าใจเรื่องทุกอย่างได้เทียบเท่าเจ้าของภาษา

2. นำระดับคะแนนความสามารถที่ได้ไปลงตารางน้ำหนักพฤติกรรม 5 อย่างซึ่งแปลงเป็นคะแนนผลรวมทั้งหมด มีคะแนนเต็มเท่ากับ 99 คะแนน แสดงให้เห็นในตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 เกณฑ์การให้ค่าระดับคะแนนการพูดตามแบบ FSI

พฤติกรรมความสามารถ	คะแนน
สำเนียง (Pronunciation)	
ระดับ	
1. ออกเสียงในลักษณะที่ไม่สามารถเข้าใจได้	0
2. ออกเสียงผิดอย่างเด่นชัดบ่อยๆ ยากต่อการเข้าใจ ย้ำบ่อยๆ	1
3. ออกเสียงผิดซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจผิดในบางครั้ง	2
4. ออกสำเนียงต่างประเทศและผิดบางครั้ง ซึ่งไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเข้าใจ	2

ตาราง 1 (ต่อ)

พฤติกรรมความสามารถ	คะแนน
5. ไม่มีการออกเสียงผิดที่เด่นชัด แต่อาจจับได้บ้าง	3
6. ออกเสียงเจ้าของภาษา ไม่มีสำเนียงต่างประเทศ	4
ไวยากรณ์ (Structure)	
ระดับ	
1. เกือบไม่มีไวยากรณ์ถูกเลยในแต่ละประโยค	6
2. มีข้อผิดพลาดคงที่ ซึ่งไม่สามารถคุมรูปแบบประโยค ที่สำคัญไม่ทำให้เกิดการสื่อสารได้	12
3. ผิดบ่อยครั้ง ไม่สามารถควบคุมรูปแบบประโยค ที่สำคัญ ซึ่งทำให้เกิดการเข้าใจผิดได้	18
4. มีข้อผิดบ้าง ซึ่งแสดงความไม่สมบูรณ์ของรูปแบบประโยค	24
5. มีข้อผิดเพียงเล็กน้อย แต่ไม่ใช่ข้อผิดพลาดในรูปแบบประโยค	30
6. มีข้อผิดพลาดไม่เกิน 2 แห่ง ตลอดการสัมภาษณ์	36
คำศัพท์ (Vocabulary)	
ระดับ	
1. มีคำศัพท์ไม่เพียงพอสำหรับบทสนทนาง่าย ๆ	4
2. มีศัพท์ในวงจำกัด ในเหตุการณ์ประจำวัน	8
3. ใช้คำศัพท์ไม่ละเอียดพอและในวงที่จำกัดในบางครั้ง	12
4. ใช้ศัพท์ระดับอาชีพเพียงพอที่จะอภิปรายในความสนใจพิเศษ ไม่มีศัพท์เทคนิค	16
5. ใช้ศัพท์ระดับอาชีพได้อย่างกว้างขวางในสถานการณ์ต่าง ๆ	20
6. ใช้คำศัพท์ถูกต้องและกว้างขวางเทียบเท่าเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา	24

ตาราง 1 (ต่อ)

พฤติกรรมความสามารถ	คะแนน
ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)	
ระดับ	
1. การพูดมีการหยุดแยกคำ ซึ่งทำให้การสนทนาดำเนินไปไม่ได้	2
2. การพูดช้ามากจนไม่เป็นที่คาดหวังว่าจะจบประโยค	4
3. การพูดที่ลังเล และกระตุกบ่อยครั้งไม่ทำให้ประโยคสมบูรณ์	6
4. การพูดที่ลังเล และอึกอักบางครั้ง	8
5. พูดได้คล่องราบเรียบ แต่ยังไม่ได้ระดับเจ้าของภาษา	10
6. พูดได้คล่องแคล่วเทียบได้กับเจ้าของภาษา	12
การจับใจความ (Comprehension)	
ระดับ	
1. เข้าใจได้เพียงเล็กน้อยแม้ในสถานการณ์ธรรมดาที่สุด	4
2. เข้าใจในคำพูดที่ช้าและง่ายในหัวข้อทางสังคมและการท่องเที่ยวที่ต้องย้ำ	8
3. เข้าใจในคำพูดที่เกี่ยวข้องกับเขาโดยตรง ที่ทำให้ง่ายแล้ว	12
4. เข้าใจได้ดีในคำพูดโดยปกติ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเขา แต่บางครั้งต้องย้ำ	15
5. เข้าใจทุกอย่างในบทสนทนาปกติ ยกเว้นแบบสนิทสนมมากๆ	19
6. เข้าใจทุกอย่างทั้งคำพูดแบบทางการ และแบบสนิทสนม เทียบเท่าเจ้าของภาษา	23

ตาราง 2 ตารางสำหรับให้ค่าระดับคะแนน

ระดับความคล่องแคล่ว	1	2	3	4	5	6	รวม
การออกเสียง	0	1	2	2	3	4	
ไวยากรณ์	6	12	18	24	30	36	
คำศัพท์	4	8	12	16	20	24	
ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	2	4	6	8	10	12	
ความเข้าใจ	4	8	12	15	19	23	

เกณฑ์ของการให้คะแนนจะเป็นไปตามระดับต่างๆตามตาราง เช่น การออกเสียงถ้าผู้ให้คะแนนให้ระดับ 6 แสดงว่าได้คะแนน 4 คะแนน การใช้ศัพท์ ถ้าผู้ให้คะแนนให้ระดับ 3 แสดงว่าได้คะแนน 12 คะแนนเป็นต้น จากค่าคะแนนที่ได้จะมีตารางแปลงคะแนนเป็นระดับของการสอบดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 ตารางแปลงค่าระดับคะแนนเป็นระดับของการสอบ

คะแนนรวมทั้งหมดจากตารางลงน้ำหนักคะแนน	ระดับของ FSI
16 - 25	0+
26 - 32	1
33 - 42	1+
43 - 52	2
53 - 62	2+
63 - 72	3
73 - 82	3+
83 - 92	4
93 - 99	4+

<u>การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ</u> มีขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบทดสอบที่ตรวจแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำนวน 50 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

2. นำผลการตรวจให้คะแนนมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกโดยแบ่งกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและกลุ่มผู้ได้คะแนนต่ำ ใช้สัดส่วน 50 % นำคะแนนทั้ง 2 กลุ่มมาแจกแจงความถี่ค่า t ที่ได้จะเป็นค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ แล้วเลือกข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ไว้จำนวน 15 ข้อ แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.64 - 6.29

3. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) สูตร Cronbach (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 170 - 172) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94

<u>การสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ</u>

การสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert)

1. ศึกษาหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของ วิเชียร เกตุสิงห์. (2524 : 78 - 97) โกวิทย์ ประวาลพฤกษ์ และสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2523 : 86 - 105) รวีวรรณ ชินะตระกูล (2533 : 43- 48) และเอนก เพียรอนุกุลบุตร (2518) รวมทั้งศึกษาแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของ สุดา ชาตรีนันท์ (2528 : 161 - 164) และรัชนี ศิริมาลา (2529 : 80 -82)

2. สร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ ข้อความในแบบสอบถามจะสอบถามในด้านความต้องการ ความรู้สึก ลักษณะนิสัย ความมานะพยายามที่จะเรียนภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด ซึ่งกำหนดน้ำหนักของแต่ละตัวเลือกไว้ดังต่อไปนี้

ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึก หรือการกระทำในทางบวกให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	คะแนน	5	คะแนน
มาก	คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	คะแนน	3	คะแนน
น้อย	คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	คะแนน	1	คะแนน

ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการกระทำในทางลบให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	คะแนน	1	คะแนน
มาก	คะแนน	2	คะแนน
ปานกลาง	คะแนน	3	คะแนน
น้อย	คะแนน	4	คะแนน
น้อยที่สุด	คะแนน	5	คะแนน

<u>ตัวอย่างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ</u>

ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือ ซึ่งตรงกับความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียนในระดับที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ-ความรู้สึก	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษ.....	.....	.....	.....	....	.....
00	วิธีสอนของครูทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเครียด....	.....	.....	.....	....	.....

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญในการสร้างแบบสอบถาม จำนวน 3 ท่าน ตรวจดูความเหมาะสมของการใช้ภาษาและลักษณะข้อความทางบวกและทางลบตามที่ผู้วิจัยต้องการจะวัด ตลอดจนตรวจดูว่าเนื้อหานั้นสามารถวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน

พิบูลวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำนวน 100 คน

5. นำผลการตรวจให้คะแนนมาหาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามแต่ละรายข้อ โดยตรวจและรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละคนเข้าด้วยกัน แล้วนำมาเรียงลำดับคะแนนสูงสุดต่ำสุด จากนั้นนำมาแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 25 % แล้วใช้ t - test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 185) ทดสอบความแตกต่างของแบบสอบถามรายข้อ แล้วเลือกข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75ขึ้นไป ไว้ใช้ในการวิจัยจริง จำนวน 20 ข้อ แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 3.09 - 7.69

6. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 171) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83

4. <u>การดำเนินการทดลอง และการเก็บรวบรวมข้อมูล</u>

<u>แบบแผนการวิจัย</u>

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 216 - 217)

ตาราง 4 ตารางแบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T1	X	T2
CR	T1	-	T2

เมื่อ ER แทน กลุ่มทดลอง (Experimental Group)

CR แทน กลุ่มควบคุม (Control Group)

T1 แทน การสอนก่อนที่จะทำการทดลอง (Pretest)

T2 แทน การสอนหลังจากทำการทดลอง (Posttest)

X แทน การสอนฟัง-พูด ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson)

- แทน การสอนฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

<u>ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง</u> มีดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียน เพื่อทำความเข้าใจกับวิชาที่เรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ และการประเมินผล กับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม

2. ทดสอบก่อนเรียน กับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

3. ดำเนินการทดลองสอนทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้เนื้อหาและระยะเวลาเท่ากันกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที

4. ดำเนินการทดสอบหลังการเรียน โดยทดสอบกับนักเรียนทั้งสองกลุ่มใช้แบบทดสอบและแบบสอบถามชุดเดียวกที่ใช้สอบกับนักเรียนก่อนการเรียน

5. <u>การวิเคราะห์ข้อมูล</u>

เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองจากคะแนนผลต่างก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test แบบ Independent ในรูป Difference Score (Scott. 1962 : 264)

6. <u>สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล</u>

1. <u>ค่าสถิติที่ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ</u>

1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัดในแบบทดสอบ วัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2526 : 88 - 91)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด

ΣR แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค 27% ของฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32)

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ล้วนสายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168 - 170)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1}\left\{1 - \frac{\Sigma pq}{s_t^2}\right\}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบ

n แทน จำนวนข้อในแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ทำถูกต้องในแต่ละข้อ $= \frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$

q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในแต่ละข้อ

s_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

1.4 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สูตร สัดส่วน 25% ของกลุ่มคะแนนสูงและกลุ่มคะแนนต่ำ นำคะแนนทั้ง 2 กลุ่ม มาแจกแจงความถี่รายข้อ เพื่อหาคะแนนเฉลี่ยและความแปรปรวนรายข้อ จากนั้นนำมาแทนค่าในสูตร t - distribution ที่ได้จะเป็นค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบที

$\bar{X}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง

$\bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ

S_H^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง

S_L^2 แทน คะแนนการแปรปรวนของกลุ่มต่ำ

N แทน จำนวนคนในกลุ่มแต่ละกลุ่ม ซึ่งเท่ากัน

1.5 หาความสอดคล้องในการให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดของผู้ตรวจให้คะแนน 2 คน โดยใช้สูตรการหาค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson Product Moment Correlation (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 70)

$$r_{xy} = \frac{N\sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[N\sum x^2 - (\sum x)^2][N\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผู้ตรวจ 2 คน

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

Σx แทน ผลรวมของคะแนน x ผู้ตรวจคนที่ 1

Σy แทน ผลรวมของคะแนน y ผู้ตรวจคนที่ 2

1.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 171))

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \cdot \left\{ 1 - \frac{\Sigma S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

S_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนรายข้อ

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

1.7 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยวิธีการของการแจกแจงที่ (t - distribution) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 185 ; อ้างอิงมาจาก Edward. 1976 : 152 - 154)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

$\bar{X}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง

$\bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ

S_H^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง

S_L^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ

N_H จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ได้คะแนนสูง

N_L จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

1.8 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1}\left\{1 - \frac{\Sigma S_i^2}{S_t^2}\right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

S_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนรายข้อ

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. <u>สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน</u>

2.1 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน

2.1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2.1.2 หาค่าความแปรปรวนโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 62 - 63)

$$S^2 = \frac{N\Sigma fx^2 - (\Sigma fx)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

f แทน ความถี่ของคะแนนแต่ละตัว

x แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง

X^2 แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่างยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$N - 1$ แทน จำนวนตัวแปรอิสระ (Degree of Freedom)

2.2 เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองจากคะแนนผลต่างก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test แบบ Independent ในรูป Difference Score (Scott and Wertheimer. 1962 : 264)

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD_1 - MD_2}}$$

$$S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{S_D^2}{n_1} + \frac{S_D^2}{n_2}}$$

และ

$$S_D^2 = \frac{\Sigma(D_1 - MD_1)^2 + \Sigma(D_2 - MD_2)^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบที

MD_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการเรียนของกลุ่มทดลอง

MD_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการเรียนของกลุ่มควบคุม

$S_{MD_1 - MD_2}$ แทน คะแนนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง MD_1 และ MD_2

S_D^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

D_1 แทน ผลต่างระหว่างการทดสอบก่อนการเรียนกับหลังการเรียนของกลุ่มทดลอง

D_2 แทน ผลต่างระหว่างการทดสอบก่อนการเรียนกับหลังการเรียนของกลุ่มควบคุม

n_1 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง

n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ดังนี้

t แทน ค่าสถิติของการแจกแจงแบบที (t-distribution)

M_{t_1} แทน คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง

M_{t_2} แทน คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง

MD แทน คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

S_D แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่าง ๆ

P แทน ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ

$*$ แทน ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

df แทน ขั้นแห่งความเป็นอิสระ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเสนอผลตามลำดับดังนี้

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แล้วนำผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบ โดยใช้ t-test ในรูป Difference Score ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	M_{t_1}	M_{t_2}	MD	$S_{MD_1-MD_2}$	t
กลุ่มทดลอง	35	15.00	19.31	4.31	0.45	2.47 *
กลุ่มควบคุม	35	13.69	16.89	3.20		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 5 แสดงว่าผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ แตกต่างจากวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แล้วนำผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบโดยใช้ t-test ในรูป Difference Score ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 6

ตาราง 6 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	M_{t_1}	M_{t_2}	MD	$S_{MD_1-MD_2}$	t
กลุ่มทดลอง	35	72.91	82.54	9.63	1.10	2.50 *
กลุ่มควบคุม	35	69.97	76.63	6.88		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 6 แสดงว่าผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างจากวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับวิธีสอนตามคู่มือครู ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

<u>จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า</u>

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับวิธีสอนตามคู่มือครู

2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับวิธีสอนตามคู่มือครู

<u>สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า</u>

1. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

2. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

<u>วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า</u>

1. <u>ประชากร</u>

ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกกะเทียมวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำนวน 3 ห้องเรียน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 11. (อ.017)รวมทั้งสิ้น 135 คน ซึ่งแต่ละห้องจัดนักเรียนแบบคละกัน

2. <u>กลุ่มตัวอย่าง</u>

เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกกะเทียมวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 11. (อ.017)

จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนทั้งหมดเป็นหน่วยในการสุ่ม แล้วจึงจับฉลากอีกครั้งเพื่อให้ได้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 35 คน

3. <u>เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้า</u>

3.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามขั้นตอนการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ซึ่งผ่านการตรวจแก้ไข ทดลองใช้และปรับปรุงมาแล้ว

3.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามขั้นตอนการสอนตามคู่มือครูของกรมวิชาการ ซึ่งได้ผ่านการตรวจแก้ไข ทดลองใช้และปรับปรุงมาแล้ว

4. <u>เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล</u>

4.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบที่ให้นักเรียนฟังข้อความจากแถบบันทึกเสียง แล้วเลือกคำตอบจาก 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีค่า P อยู่ระหว่าง .31 - .77, ค่า r อยู่ระหว่าง .32 - .78 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ซึ่งหาโดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน เท่ากับ .86

4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบสัมภาษณ์ ถามและตอบ โดยครูเป็นผู้ถาม นักเรียนตอบตามความเป็นจริง และบางข้อให้นักเรียนดูภาพประกอบการตอบคำถามเพื่อบันทึกเทปจำนวน 15 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.64 - 6.29 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ซึ่งหาโดยวิธีของครอนบาค (α - Coefficient) เท่ากับ .94

4.3 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 3.09 - 7.69 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ซึ่งหาได้โดยวิธีของ ครอนบาค (α - Coefficient) เท่ากับ .83

<u>การดำเนินการศึกษาค้นคว้า</u>

1. ทำการปฐมนิเทศเพื่อสร้างความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และวิธีการประเมินการเรียนรู้ในการทดลองครั้งนี้

2. ทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัย

สร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

3. ดำเนินการสอนตามแผนการสอน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้ง 2 กลุ่ม ใช้เวลาสอนกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 4 สัปดาห์ และแต่ละกลุ่มใช้เวลาในการทดสอบก่อนการสอน 4 คาบ และหลังการสอน 4 คาบ รวมทั้งสิ้น 24 คาบ

4. ทำการทดสอบหลังการเรียน โดยทดสอบกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ฉบับเดียวกับที่ทำการทดสอบก่อนการเรียน

5. นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC+

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่คะแนนเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร t-test แบบ Independent ในรูป Difference Score.

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร t-test แบบ Independent ในรูป Difference Score.

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และวิธีสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และวิธีสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

<u>อภิปรายผล</u>

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับวิธีสอนตามคู่มือครู ซึ่งสามารถอภิปรายผลตามลำดับสมมติฐานของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 โดยที่วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่าวิธีสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัญชนา ราศรี (2538 : 84) ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของคีธ จอห์นสัน มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เบญจมาลย์ ชุนภักดี (2531 : 44) ที่พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างผู้เรียนที่เรียนโดยวิธีเสริมกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหลักการของ คีธ จอห์นสัน กับผู้เรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนที่เรียนโดยวิธีเสริมกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ตามหลักการของ คีธ จอห์นสัน สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติ ทั้งนี้อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มีจุดเด่นที่แตกต่างไปจากวิธีสอนตามคู่มือครูคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเน้นกระบวนการของการสื่อความหมายมากกว่าความเชี่ยวชาญในรูปแบบของภาษา ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในปฏิสัมพันธ์ และเรียนรู้ที่จะช่วยเหลือและรับผิดชอบซึ่งกันและกัน เพื่อที่จะทำให้การสื่อสารนั้นประสบผลสำเร็จ การสอนจะเน้นความหมายโดยรวมของภาษา ก่อนที่จะให้ผู้เรียนเข้าใจองค์ประกอบย่อยของภาษาอันได้แก่ โครงสร้าง ไวยากรณ์และตัวสะกด ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์โดยตรงจากการใช้ภาษาตามความต้องการของตน สามารถใช้ประสบการณ์ได้ต่อเนื่อง

สัมพันธ์กันโดยตลอดไม่ติดขัด ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย เช่น ผู้สอนให้สถานการณ์ที่ต้องทำกิจกรรมกลุ่ม ในรูปของกิจกรรมต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ (Jig saw) ผู้เรียนจะต้องช่วยกันคิดว่าข้อมูลของใครควรจะเป็นข้อมูลแรกและข้อมูลต่อๆไป เพื่อต่อกันได้เป็นเรื่องราวที่สมบูรณ์ วิธีการดังกล่าวผู้เรียนจะต้องอ่านข้อมูลของตนให้เพื่อนๆในกลุ่มฟังทีละคน ทุกคนจะฟังและคิดตาม หลังจากนั้นจะมาระดมความคิดสื่อสารกันให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ ความสำเร็จของกิจกรรมจึงขึ้นอยู่กับการประนีประนอมและช่วยเหลือกันของผู้เรียนในกลุ่ม ตลอดจนความมานะพยายามที่จะสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูล ทำให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกในด้านความคิดสร้างสรรค์อย่างเต็มที่ โดยปราศจากการควบคุมและชี้นำของผู้สอน แต่ถ้าผู้เรียนมีปัญหาและต้องการความช่วยเหลือ ผู้สอนจึงจะเข้าไปมีบทบาท ส่วนการสอนตามคู่มือครูของกลุ่มควบคุมนั้นจะสอนโดยเน้นเนื้อหาวิชา กฎและไวยากรณ์ เป็นการฝึกจำมากกว่าการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง มีการฝึกกระสวนประโยคและนำคำศัพท์ไปใช้ในประโยคอย่างถูกต้อง กระบวนการเรียนการสอนจึงค่อยเป็นค่อยไป กิจกรรมการเรียนการสอนครูจะเป็นผู้ปฏิบัติมากกว่านักเรียน เช่นผู้สอนจะอ่านประโยคเองทีละประโยคแล้วถามนักเรียนว่า ประโยคใดควรมาก่อน-หลัง ผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะทางภาษาได้น้อยเพราะครูกำหนดบทบาทเอง ทำให้นักเรียนขาดความคิดสร้างสรรค์ ขาดแรงจูงใจในการเรียนและเกิดความเบื่อหน่ายที่จะได้ฝึกทักษะการฟังและพูดหรือแทบจะไม่ได้ฝึกด้วยตนเองเลย

1.2 ขั้นตอนการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน จะมีกิจกรรมที่กำหนดบทบาทของผู้เรียนไว้อย่างชัดเจน ทั้งบทบาทของการทำกิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่มหรือบทบาทสมมติตามสถานการณ์ต่างๆ ผู้เรียนสามารถที่จะแสดงออกทางภาษาได้อย่างหลากหลายและกิจกรรมต่างๆจะทำให้เกิดการบูรณาการของทักษะต่างๆ ทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ผู้เรียนจะเกิดการพัฒนาทางภาษาขึ้นอย่างมีเป้าหมาย เช่น ผู้เรียนจะได้รับใบงานหรือแผ่นกิจกรรมซึ่งอาจเป็นกิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมคู่ให้แสดงบทบาทสมมติ โดยผู้สอนจะเปิดเทปให้ฟังและให้ผู้เรียนอ่านตาม ท่วงทำนองการออกเสียงในการแสดงบทบาทสมมติ จะมีลีลาและน้ำเสียงเป็นไปอย่างธรรมชาติ มีชีวิตชีวา หลังจากนั้นผู้เรียนจะเริ่มแสดงบทบาทของตนเองกับกลุ่ม กิจกรรมจะเป็นไปอย่างสนุกสนาน สร้างบรรยากาศให้กับบทเรียน ผู้เรียนไม่เกิดความตึงเครียด มีโอกาสได้แสดงออกและมีการเคลื่อนไหวอยู่เสมอ แทนที่จะนั่งฟังครูบรรยายแต่ฝ่ายเดียวแล้วตอบคำถามหรือทำแบบฝึกหัด ผู้เรียนต่างก็มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีการแสดงท่าทางประกอบการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ละออ หุตางกูร (2524 : 3 - 5) ที่ว่า ภาษาที่ใช้

ในการสื่อความหมายด้านต่างๆนั้นมิได้หมายความเฉพาะถึงบทบาทพูดเท่านั้น แต่ยังรวมถึงอากัปกิริยาต่างๆที่แสดงออกในระหว่างการสื่อสารด้วย ในขณะที่การสอนของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูนั้น ผู้เรียนจะทำกิจกรรมต่างๆที่ผู้สอนมอบหมายให้โดยไม่มีโอกาสเลือกกิจกรรมที่ตนพอใจ จึงเกิดความวิตกกังวลว่าจะพูดผิด เป็นสาเหตุให้เกิดความเครียด ไม่มั่นใจในการใช้ภาษาเท่าที่ควร และไม่กล้าแสดงออกทางภาษาอย่างเต็มที่

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

2. ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และวิธีสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 โดยที่ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัชนี ศิริมาลา (2524 : 135) และสุดา ชาตรีนันท์ (2528 : 39) ที่สรุปว่าแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน นอกจากนี้ บราวน์ (Brown. 1981 : 121) ยังได้กล่าวอีกว่า แรงจูงใจคือกุญแจสำคัญที่จะไขไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน อาจพิจารณาได้จากความแตกต่างในด้านบรรยากาศการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละวิธี ดังได้กล่าวแล้วในการอภิปรายผล ข้อ 1.1 และ 1.2 ปัจจัยทั้งสองประการยังส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ กล่าวได้ว่าวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน จัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ทางภาษา เช่น ผู้สอนจะเริ่มจากการทดสอบความเข้าใจในการฟังของผู้เรียนด้วยการถ่ายโอนข้อมูลที่ได้รับในรูปของตารางรายการและแผนภูมิเป็นต้น นักเรียนจะเกิดแรงจูงใจในการเรียนในขั้นต่อไป ผู้เรียนมีความสนุกสนานไม่เคร่งเครียด มีอิสระในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้ใช้ความคิดอยู่ตลอดเพื่อแสดงออกทางภาษา ก่อให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาในลักษณะบูรณาการ คือการฟัง พูด อ่านและเขียน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2531 : 12) ที่กล่าวว่า การสอนภาษามุ่งเน้น

ที่ปัจจัยป้อนและกระบวนการเรียนรู้ด้วยกลวิธีต่างๆ ที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้ประสบการณ์ในการใช้ภาษาทั้งทางด้านการฟัง พูด อ่านและเขียนในลักษณะบูรณาการ จากความเข้าใจความหมายโดยรวมไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยยึดสื่อการเรียน การจัดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นอย่างมีเป้าหมาย เพื่อให้เด็กสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจและสติปัญญา ส่วนวิธีสอนตามคู่มือครูของกลุ่มควบคุมนั้น ผู้เรียนจะดำเนินกิจกรรมภายใต้การควบคุมดูแลของผู้สอนอยู่ตลอดเวลา ความผิดพลาดของการใช้ภาษาจะถูกแก้ไขโดยทันทีเพื่อให้ผู้เรียนจำและนำไปใช้อย่างถูกต้อง การส่งเสริมความแม่นยำของผู้เรียนและการถ่ายโอนข้อมูลที่ได้รับจะไม่ทำในทันที ผู้สอนจะให้หัวข้อแก่ผู้เรียนได้เลือกและนำไปทำเป็นการบ้าน ทำให้ความสามารถในการใช้ภาษาโดยเฉพาะทักษะการฟัง-พูดด้อยลงไป และหากพิจารณาต่อๆไปก็จะพบว่าการที่นักเรียนกลุ่มทดลองมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมก็อาจกล่าวได้ว่า การจัดบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นไปตามทฤษฎีของนักการศึกษาในปัจจุบันที่ได้เสนอไว้ นั่นคือบรรยากาศการเรียนจะช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจต่อการเรียนรู้ภาษา โดยการสร้างบรรยากาศให้เป็นกันเองในห้องเรียน (กาญจนา ปราบพาล. 2527 ; อ้างอิงมาจาก Dulay, Burt and Krashen. 1982) และคำกล่าวของ คามาร์ (Khama. 1971 : 103 - 111) ที่ว่าการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนได้นั้น ผู้สอนต้องมีกลวิธีที่หลากหลายทั้งกลวิธีในการเลือกสื่อการเรียนการสอนให้เข้ากับเนื้อหาที่สอน และต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนด้วย

2.2 ผลสำเร็จในการเรียนของผู้เรียน ส่งผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียนในกลุ่มทดลองได้มาก เนื่องจากผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อการทำกิจกรรมกลุ่ม เช่นกิจกรรมเกมต่อภาพ ผู้สอนจะแจกภาพให้ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มนำภาพเหล่านั้นมาต่อกันให้เป็นเรื่องราวสัมพันธ์กัน ผู้เรียนจะนำภาพมาเสนอความคิดเห็นต่อกัน ให้เหตุผลในการพิจารณาเรียงลำดับภาพ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ความคิดอย่างเต็มที่และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สังเกตุจากสีหน้าท่าทางและรอยยิ้มที่แสดงออก บ่งบอกถึงความสนุกสนานไม่เคร่งเครียด และเมื่อทำกิจกรรมเสร็จ ผู้เรียนจะร่วมกันแก้ไขข้อบกพร่องอีกครั้ง หลังจากนั้นผู้สอนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มออกมาเสนอผลงานให้เพื่อนๆในกลุ่มอื่นฟัง โดยที่ผู้สอนไม่ได้ชัดจังหวะหรือตำหนิติเตียนแต่ประการใด ในทางตรงข้ามได้พยายามหาข้อดีและให้คำยกย่องชมเชย ทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจและพอใจในความสำเร็จของตน บทบาทดังกล่าวทำให้ผู้เรียนลดความวิตกกังวล

มีความสบายใจและมั่นใจในการเรียน และส่งผลให้แรงจูงใจในการเรียนสูง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมแล้ว การสอนจะเน้นความถูกต้องแม่นยำในกฎเกณฑ์ของภาษา เมื่อผู้เรียนเกิดการผิดพลาดในการใช้ภาษา ผู้สอนจะแก้ไขให้ทันที นอกจากนี้โอกาสในการแสดงผลงานของผู้เรียนให้ปรากฏแก่ผู้อื่นจึงมีน้อยมาก เพราะผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจในการใช้ภาษาของตน ทำให้แรงจูงใจในการเรียนน้อยลงกว่ากลุ่มทดลองและเป็นผลทำให้ความสามารถในการฟัง-พูดน้อยกว่ากลุ่มทดลองด้วย

จึงอาจสรุปได้ว่า สภาพการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้นและทำให้ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ลิทเทิลวูด (Littlewood. 1985 : 17 - 18) ที่ว่า การที่ผู้เรียนจะเกิดแรงจูงใจในการเรียนได้ ก็ต่อเมื่อสภาพการเรียนการสอนในห้องเรียนสอดคล้องกับความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียน คือผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้เพื่อติดต่อสื่อสารได้มากกว่าที่จะใช้ภาษาได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางโครงสร้างไวยากรณ์ นอกจากนี้ เนลสันและจาโคโบวิทส์ (Nelson and Jacobovitz. 1970 : 102) พบว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อการเรียนเท่าๆกับความถนัดในการเรียนของผู้เรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2519 : 217) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับนิสิตสถาบันต่างๆ จำนวน 120 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มแรงจูงใจสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลุ่มแรงจูงใจต่ำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เป็นการสนับสนุนข้อค้นพบที่ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มีแรงจูงใจในการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

<u>ข้อเสนอแนะ</u>

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และวิธีสอนตามคู่มือครู ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการฟัง-พูดและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้สอนภาษาอังกฤษควรจะนำวิธีการ

ดังกล่าวไปประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพราะอาจช่วยเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนการสอนแบบเดิมให้ดีขึ้น อาจทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถและมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากขึ้นโดยอาจประยุกต์ใช้ในเชิงบูรณาการให้เกิดความสามารถในทุกๆทักษะทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียนเป็นต้น

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ผู้สอนควรเตรียมพร้อมในบทบาทของตนเอง โดยศึกษาเนื้อหารายละเอียดของขั้นตอนการสอนให้เข้าใจตลอดจนจัดสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบทเรียน คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนทั้งด้านความสามารถและระดับสติปัญญา ผู้สอนควรให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้เรียนเพื่อให้เกิดความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนอย่างแท้จริง

1.3 การให้ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน ควรกระทำด้วยความระมัดระวัง ไม่เป็นการทำร้ายจิตใจของผู้เรียน ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองด้วย หรืออาจจะให้แก้ไขระหว่างเพื่อนด้วยกัน แต่ผู้สอนต้องคอยดูแลอย่างใกล้ชิด และค่อยๆห่างไปเมื่อแน่ใจว่าผู้เรียนมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น การเรียนการสอนย่อมต้องมีผู้เรียนที่ไม่เข้าใจ ผู้สอนไม่ควรที่จะมองข้าม อาจเรียกมาคุยเป็นการส่วนตัวเพื่อให้ความช่วยเหลือด้วยความจริงใจ และผู้สอนควรจะให้ความเป็นธรรมกับผู้เรียนทุกคนด้วย ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนหรือการประเมินผล เป็นการสร้างศรัทธาให้เกิดกับผู้เรียนและทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาทดลองโดยพิจารณาตัวแปรอื่นๆ ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าเป็นผลมาจากวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน เช่น เจตคติ ความสนใจและความเชื่อมั่นในตนเอง

2.2 ควรนำวิธีการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ไปทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่างในระดับอื่นๆบ้าง เช่น ระดับประถมศึกษาและระดับอุดมศึกษา

2.3 ในการศึกษาค้นคว้าต่อไปควรขยายระยะเวลาให้มากกว่านี้ เช่นอาจจะเป็น 1 ภาคเรียน หรือตลอดปีการศึกษา เพราะวิธีสอนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้น่าจะมีการพัฒนาทางด้านภาษาให้ดียิ่งขึ้นไปอีก

2.4 ควรนำวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ไปทดลองใช้ในการสอนภาษาแขนงอื่นๆ เช่น ภาษาไทย และภาษาฝรั่งเศส เพราะวิชาดังกล่าวมีโครงสร้างทางภาษาที่คล้ายๆกัน น่าจะนำไปช่วยแก้ปัญหาในการเรียนการสอนได้

2.5 ควรมีการสร้างหลักสูตรท้องถิ่นโดยใช้ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว หรืออาชีพความเป็นอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆมาเป็นเนื้อหา และใช้การสอนนี้เป็นตัวแปรต้นในการศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน เพื่อเป็นเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรนั้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กาญจนา ปราบพาล. "กิจกรรมการใช้ภาษาในห้องเรียนเพื่อการสื่อสาร," ใน การสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเพื่อการสื่อสารระดับมัธยมและอุดมศึกษา. หน้า 1-11. กรุงเทพฯ : ไทย/ทีซอล, 2527.

_____. การทดสอบและการประเมินผลการศึกษา. สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

โกวิท ประวาลพฤกษ์ และสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. การประเมินในชั้นเรียน. วัฒนาพานิช, 2523. 90 หน้า.

จินดา งามสุทธิ และอัมพร สุขเกษม. การพูด. พิมพ์ครั้งที่ 2. กาฬสินธุ์ : โรงพิมพ์จิตภัณฑ์-การพิมพ์, 2516.

จุฑารัตน์ ธานี. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร และความเข้าใจวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคบทบาทสมมติกับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

ชวาล แพรัตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร, 2520.

ชเนตี สวัสดิฤกษ์. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคม นิสัยทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.

ชูเกียรติ จารัตน์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

ชูรัตน์ อุ่นพิกุล. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524.

ทมะนียา เลิศลาย. สมรรถภาพด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสะเดา "อรรค์ชัยกัมพลานนท์อนุสรณ์" อ.สะเดา จ.สงขลา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528. อัดสำเนา.

ทองปอน ชินวงศ์. ปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูและนักเรียนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.บ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.

นันทวิทย์ พรพิบูลย์. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537. อัดสำเนา.

นิตยา เจริญสิทธิ์. การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังการพูดภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ม.6 ที่ใช้โครงสร้างระดับยอดและการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. ถ่ายเอกสาร.

นิยม สารรัตน์. การเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียนในโปรแกรมวิทยาศาสตร์กับผู้เรียนในโปรแกรมศิลปภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.

เนาวรัตน์ พงษ์เกษมพรกุล. ระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531. ถ่ายเอกสาร.

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.

เบญจมาลย์ ขุนภักดี. ประสิทธิภาพของการเสริมการสอนทักษะฟัง-พูดวิชาหลัก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หลักกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531. อัดสำเนา.

ประพาศน์ พฤทธิประภา. วิทยาการสอน : แนวทางไปสู่การสอนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

ประภา งานไพโรจน์. "แนวคิดในการสอนภาษาต่างประเทศ" วารสารสมาคมครูฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.

ปราณี รามสูต. จิตวิทยาการศึกษา. โรงพิมพ์เจริญกิจ, 2528.

ผะอบ โปษะกฤษณะ. "การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1," วิจัยสนเทศ. (13) : 156 ; กันยายน 2536.

พยอม วงศ์สารศรี. จิตวิทยาการศึกษา (Education Psychology). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สารเศรษฐ, 2526.

พรรณีย์ บงโต. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.

พัชนี ชินธรรมมิตร. "บทบาทของกิจกรรมกลุ่มสำหรับวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ," ภาษาปริทัศน์. 4(1) : 48-61 ; 2526.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และคนอื่น ๆ. ภาษาไทย 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์-มหาวิทยาลัย, 2533.

เยาวลักษณ์ บุญศิริ. การเปรียบเทียบความเข้าใจภาษาอังกฤษด้วยการฟังจากการสอนโดยใช้เทปกับการสอนโดยใช้สไลด์เทปเสียง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์-มหาวิทยาลัย, 2522. ถ่ายเอกสาร.

รตาภรณ์ มานพพงศ์. การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสมกับวิธีสอนตามปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529. ถ่ายเอกสาร.

รวีวรรณ ชินะตระกูล. การทำวิจัยทางการศึกษา. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533.

รังสิต เสียงราช. สมรรถวิสัยในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ท้องที่การศึกษา 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. อัดสำเนา.

รัชนี ศิริมาลา. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบชี้แนะ (Suggestopedia)กับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

รวีวรรณ ชินะตระกูล. การทำวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, 2533.

รุ่งนภา ฮาหลง. ชุดการสอนภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534. อัดสำเนา.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. ศึกษาพรจำกัด, 2528. 314 หน้า.

ลออ หุตางกูร. หลักการสื่อภาษา คู่มือเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2524.

วัลลิยา สุวรรณโชติ. ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของผู้สอนต่อหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพฯ ปีการศึกษา 2524. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.

วาทินี ศรีแป้ะบัว. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดและปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้อรรถลักษณะประกอบกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.

วิชัย วงษ์ใหญ่. "การฟังเพื่อความเห็นอกเห็นใจ," วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 16(2): 29-30 ; เมษายน-มิถุนายน 2529.

วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือสำหรับใช้ในงานวิจัย. กรุงเทพฯ : โอเดียนการพิมพ์, 2523.

วิมลพันธ์ ไตรภูมิ. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการสอนเพื่อการสื่อสารตามแนวของ คีธ จอห์นสัน และคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2539.

ศุลีรัตน์ ภัทรานนท์. ระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532. ถ่ายเอกสาร.

สมบูรณ์ เจตจำลอง. ปัญหาการสอนฟังภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของรัฐบาลในเขตจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530. อัดสำเนา.

สรณี วงศ์เบี้ยสัจจ์ และวารีวรรณ เบญจพร. "กิจกรรมการใช้ภาษาในการเรียนการสอน เพื่อจุดมุ่งหมายทางวิชาการ," ใน การสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเพื่อการสื่อสารระดับมัธยมและอุดมศึกษา. หน้า 1-8. กรุงเทพฯ : ไทย/ที่ซอล, 2527.

สุชาติ หล่อนกลาง. การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ โดยใช้การ์ตูนกับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.

สุดา ชาตรีนันท์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ แรงจูงใจ และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ T.P.R. (Total Physical Response) ที่มีกิจกรรมเสริม และการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. 168 หน้า อัดสำเนา.

สุปาณี สนธิรัตน์. วิธีเพิ่มสมรรถภาพในการเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ม.ป.ป., 269 หน้า.

สุพัฒน์ สุกุมลสันต์. การอภิวิเคราะห์ และสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พ.ศ.2515-2530. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ม.ป.ป.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์, 2526.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

อรุณี วิริยะจิตรา. การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2532.

อัจฉรา วงศ์โสธร. "ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังและแรงจูงใจของนักศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษ," วารสารภาษา. 6 : (1-2) ; 2519.

_____. "เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร," กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2529.

_____. วงศ์โสธร. แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. หน้า 130-137. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

อัญชนา ราศรี. การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธาตุพนม อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.

อารีย์ แววชาญ. การเปรียบเทียบการสอนสำนวนภาษาอังกฤษโดยสอดแทรกวัฒนธรรม โดยให้เดาความหมายของสำนวนจากปริบทและโดยการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาบัณฑิต กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

เอนก เพียรอนุกูลบุตร. การวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2518.

Alexander, L.G. "Materials Design : Issues for the 1980's A European Point of View," in The Second Language Classroom : Direction for the 1980's. p. 247-265. London : Oxford University Press, 1981.

Ausubel, David. Educational Psychology : a Cognitive View. Holt, Rienthart & winston, 1968.

Bachman, L.F. Fundamental Considerations in Language Testing. London : Oxford University Press, 1990.

Bachman, L.F. and A.S. Palmer. "The Construct Validition of Some Component of Communication Proficiency." TESOL Quarterly. 16 : 449 - 463 ; April, 1982.

Barker, Larry L. Communication. New Jersey : Prentice Hall, 1978.

Bartz, Walter H. "Testing Oral Communication," in The Foreign Language Classroom : Language in Education : Theory and Practice. Virginia : The centre for Applied Linguistics, 1979.

Brown, Douglas. "Affective Factors in Second Language Learning," in The Second Language Classroom : Direction for the 1980's. p. 113-129, New York : Oxford University Press, 1981.

Canale and Merril Swain. Approach to Communicative Competence. Singapore : Seameo Regional Language Center, 1980.

Carrol, John B. Language and Thought. New Jersy : Englewood Cliffs, Prentice Hall Inc., 1964.

_____. Testing communicative Performance. London : Pergamon Press Ltd., 1980.

Carroll, Brendan J. Testing Communicative Performance. Oxford : Pergamon Press, 1983.

Chomsky, Noam. Aspect of the Theory of Syntax. Massachusettes : The M.I.T. Press, 1965.

Deboer, wanda Aileen. "The Listening Aspect of Interpersonal Communication," Dissertation Abstracts International. 43(09) : 2828-A; 1983. mimeographed.

Escola, Yvonne Henke. "Certain Effects of Selected Activities of Communicative Competence Training on the Development of German : a case study," Dissertation Abstracts International. 1980. typed.

Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey. Educational testing Service, Princeton, 1952.

Fawcette, Annabel Elizabeth. "The Effect of Training in Listening upon the Listening Skills of Intermediate Grade Children," Dissertation Abstracts International. 1965. mimeographed.

Finocchiaro, Mary. "Reflection on the past, the present, and the Future," English Teaching Forum. 20(3) : 2-13 ; 1982.

Finocchiaro, Mary and Bonomo Michael. The Foreign Language Learners : a Guide for Teachers. New York : Regents Publishing Company, Inc., 1973.

Finocchiaro, Mary and C.Brumfit. The Functional Notional Approach : From Theory to Practice. New York : Oxford University Press, 1983.

Gaies, Stephen J. and others. "Towards the messurement of Functional Proficiency : Contextualization of the Noise test," TESOL Quaterly. 11(1) : 51 ; 1977.

Galvin Kathleen and Cassandra Book. Person to Person : An Introduction to Speech Communication. Michigan : National Textbook Company, 1987.

Gardner, R.C. and W. Lambert. Attitude and Motivation in Second Language Learning. Rowley. Mass, Newberry House, 1972.

Haley, Majorie Hall. "A study of the Effectiveness of Simulaneous Oral Production and the Total Physical Response Strategy on the Speaking Achievement, Attitude, Motivation, and Interest of level I Spanish," Dissertation Abstracts International. 1978. typed.

Harmer, Jeremy. "What is communicative ?," English Language Teaching Journal. 166-167 ; April, 1982.

Harris, David P. Testing English as a Second Language. New York : Mc Graw-Hill, 1969.

Holden, S. "drama," Communication in the Classroom. Hong Kong : Longman Group (FE) Ltd., 1981.

Hymes, D.H. "On Communicative Competence," in The Communicative Approach to Language Teaching. p. 7-16 Edited by C.J. Brumfit and K. Johnson. London : Oxford University Press, 1981. 7-16.

Johnson, Keith and Keith Morrow. Communication in the Classroom : Applications and Methods for Communicative Approach. London : Longman, 1981.

Johnson, Keith. Communicative Syllabus Design and Methodology. 2 nd ed. Oxford : Pergamon Press, 1982.

Johnson, Keith. ed. Perspective in Communicative Language Teaching. London : Academic Publishing, 1983.

Kannwischer, Nell D. "Prediction of Foreign Language Learning : Development and Present Status," Dissertation Abstracts International. Florida State University, 1969. mimeographed.

Khamar, Nayef. "Motivation and the young Foreign Language Learner," English Language Teaching Journal. 31 : 103 -111 ; July 1971.

Krashen, Stephen D. Principles and Practice in Second Language Acquisition. Pergamon Press, 1983.

Littlewood, William. Communicative Language Teaching. Cambridge : Cambridge University Press, 1981.

_____. Communicative Language Teaching, An Introduction. New York : Cambridge University Press, 1985.

Mackey, William F. Language Teaching Analysis. London : Longman Group Ltd., 1965.

Maley, A. "Games and Problem Solving," Communication in the Classroom. Hong Kong : longman Group 9FE) Ltd., 1981.

Mitchell, Tvy Anita. "Extrovert/Introvert Personality and Oral Language Communication," Dissertation Abstracts International. 1978. typed.

Morrow, Keith. "Principles of Communicative Competence." in Communication in the Classroom. p. 59-69. Edithed by Keith Johnson and Keith Morrow. London : Longman Group Limited, 1981.

Munby, John. Communicative Syllabus Design. Cambridge : Cambridge University Press, 1978.

Murray, Hennry A. Exploration in Psychology : A Clinical and Experimental study of Fifty Men of College Age. New York, Oxford University Press, 1983.

Nelson, Robert and Leon A. Jakobovitz. Motivation in Foreign Language and the "New" Student. New York : Northeast Conference on Teaching of Foreign Language, 1970.

Nunan, David. "Communicative Language Teaching : Making it Work," ELT Jounal. 42/2 : 136-145; 1987.

Oller, John W. English Testing at School. London : Longman Group Ltd., 1979.

Paulston, C.B. and M.N. Bruder. Teaching English as a Second Language : Techniques Procedures. New York : Winthrop publishers, Inc., 1976.

Rivers, Wilga M. Teaching Foreign Language Skills. Chicago : The University of Chicago press, 1980.

Savignon, Sandra J. "Teaching for communication," English Teaching Forum. 16(2) : 2-9 ; 1978.

Pimsleur, Donald, M. Sundlund and Rut M. McIntyre. under Achievement in Foreign Language. New York : Modern Language Association mayerials Centre, 1966.

Rivers, Wilga M. Teaching Foreign Language Skills. Chicago : The University of Chicago press, 1980.

Savignon, Sandra J. "Teaching for communication," English Teaching Forum. 16(2) : 2 - 9; 1978.

Savignon, Sandra J. Communicative competence : Theory and Classroom Practice. Addison wesky Publishing Company Inc., 1983.

Schulz, Renate A. and Walter H.Bartz. "Free to Communicate," Perspective A new Freedom. Illinois : National Textbook Company, 1975.

Scott, Roger. "Speaking in Keith Johnson and Keith Morrow." (Eds). Communication in the Classroom. Longman Group, Ltd., 1981.

Scott, W.A. and Wertheimer. Introduction to Psychological Research. 3 rd ed. Colorado : University of Colorado, 1962.

Searl, J.R. What is a Speech Act?. Cambridge University Press, 1981.

Sturtridge, G. "Role play and Simulations," in Johnson, K. and Morrow, K. Communication in the Classroom. Hong Kong : Longman Group (FE) Ltd., 1986

Swain, Merril. "Teaching and Testing Communicatively," TESL TALK. 15 : 7 - 18; Winter/Spring, 1984.

Tarone, Elaine. "Some Thoughts on the Notion of Communication Strategy." TESOL QUARTERLY 15 : 285 - 295; September 1981.

Underwood, Mary. Teaching Listening. New York : Longman Inc., 1989.

Valette, Rebecca M. and Renee S. Disick. Modern Language Performance Objectives and Individualization : A Handbook. New York : Harcourt Brace Jovanovich, 1972.

Valette, Rebecca M. Modern Language Testing. New York : Harcourt Brace Jovanovich, 1977.

Weimann, John M. and Philip Backlund. "Current Theory and Research in Communicative Competence," Reveiew of Education Research. 1978.

Widdowson, H.G. Teaching Language as Communication. London : Oxford University Press, 1983.

Wilkins, D.A. Notional Syllabuses : A Taxonomy and Its Relevance to Foreign Language Curriculum Development. London : Oxford University Press, 1976.

Williams, Eddie. "Elements of Communicative Competence." ELT Journal 34 : 18- 21; October, 1979.

Zappolo, Celeste. "A Graded Listening Comprehension Progress," English Teaching Forum. 19(14) : 31 ; 1981.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตาราง 7 แสดงค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ตาราง 9 แสดงคะแนนการตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้ตรวจ 2 คน

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตาราง 11 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 13 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 7 แสดงค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.77	.67
2	.74	.49
3	.66	.66
4	.62	.73
5	.77	.72
6	.65	.66
7	.71	.60
8	.59	.78
9	.69	.64
10	.66	.60
11	.58	.63
12	.31	.33
13	.67	.63
14	.43	.48
15	.41	.57
16	.48	.49
17	.49	.35
18	.39	.46
19	.40	.40
20	.48	.47

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจจำแนก (t)
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
1	63.62	6.25	54.00	6.31	3.90
2	64.54	4.12	53.92	6.25	5.11
3	61.62	4.48	50.62	7.08	4.73
4	58.15	4.24	49.54	6.15	4.16
5	58.85	4.71	48.15	7.03	4.56
6	57.77	4.09	48.23	7.35	4.09
7	59.45	4.75	48.38	6.90	4.77
8	61.00	4.93	49.08	6.00	5.53
9	59.46	5.32	50.23	6.38	4.01
10	58.31	4.57	50.23	6.10	3.82
11	59.69	4.96	49.00	4.78	5.60
12	58.92	5.41	50.77	5.64	3.76
13	56.85	3.60	49.85	7.65	2.99
14	56.85	4.16	50.31	7.89	2.64
15	57.38	3.95	50.31	7.45	3.02

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94

ตาราง 9 แสดงคะแนนการตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนของผู้ตรวจ 2 คน

นักเรียน	ผู้ตรวจคนที่ 1	ผู้ตรวจคนที่ 2	นักเรียน	ผู้ตรวจคนที่ 1	ผู้ตรวจคนที่ 2
1	70	67	19	60	60
2	74	68	20	58	57
3	68	61	21	65	63
4	61	64	22	65	65
5	67	70	23	67	70
6	70	74	24	70	74
7	70	67	25	55	58
8	62	62	26	68	70
9	55	59	27	65	65
10	65	63	28	67	74
11	72	68	29	70	76
12	74	70	30	70	74
13	74	70	31	70	70
14	65	65	32	70	67
15	57	60	33	66	70
16	63	57	34	74	68
17	74	70	35	70	74
18	70	80	-	-	-

$r = .72$

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจจำแนก (t)
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
1	4.32	.55	3.12	.97	5.36
2	3.28	.68	2.32	.75	4.75
3	4.24	.66	3.00	.96	5.32
4	3.72	.79	2.80	1.08	3.44
5	4.48	.59	3.80	.87	3.25
6	4.12	.78	3.36	.95	3.09
7	4.76	.60	3.96	.89	3.74
8	4.32	.69	3.00	1.04	5.28
9	4.44	.77	3.16	.99	5.12
10	4.44	.58	3.08	1.22	5.02
11	4.40	.82	3.08	.91	5.40
12	4.56	.96	2.80	1.29	5.47
13	2.40	.82	1.44	.51	5.00
14	4.64	.49	3.64	.91	4.85
15	4.88	.33	3.84	1.11	4.50
16	4.68	.99	3.52	1.16	3.81
17	4.40	.71	3.24	1.05	4.58
18	3.92	.91	3.00	.82	3.76
19	4.16	.69	2.80	.76	6.62
20	4.40	.65	2.80	.82	7.69

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83

ตาราง 11 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

คนที่	คะแนนความสามารถในการฟัง			คนที่	คะแนนความสามารถในการพูด		
	Pretest	Posttest	D		Pretest	Posttest	D
1	13	15	2	1	2	3	1
2	15	17	2	2	2	3	1
3	15	19	4	3	2	3	1
4	14	16	2	4	1	3	2
5	13	16	3	5	2	3	2
6	12	15	3	6	1	3	2
7	12	18	6	7	1	3	2
8	17	19	2	8	1	2	1
9	13	17	4	9	1	2	1
10	12	18	6	10	1	3	2
11	17	19	2	11	2	3	1
12	15	17	2	12	2	3	1
13	17	18	1	13	2	3	1
14	8	16	8	14	2	3	1
15	15	18	3	15	1	2	1
16	14	17	3	16	1	2	1
17	14	17	3	17	2	3	1
18	11	14	3	18	2	3	1
19	15	17	2	19	1	2	1
20	9	15	6	20	1	2	1
21	13	19	6	21	2	3	1
22	14	16	2	22	2	3	1

ตาราง 11 (ต่อ)

คนที่	คะแนนความสามารถในการฟัง			คนที่	คะแนนความสามารถในการพูด		
	Pretest	Posttest	D		Pretest	Posttest	D
23	10	16	6	23	2	3	1
24	14	16	2	24	2	3	1
25	18	19	1	25	1	2	1
26	17	18	1	26	2	3	1
27	12	18	6	27	2	3	1
28	15	17	2	28	2	3	1
29	12	16	4	29	2	3	1
30	10	11	1	30	2	3	1
31	11	14	3	31	2	3	1
32	15	16	1	32	2	3	1
33	10	13	3	33	2	3	1
34	12	16	4	34	2	3	1
35	11	14	3	35	2	3	1

ตาราง 12 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุมด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

คนที่	คะแนนความสามารถในการฟัง			คนที่	คะแนนความสามารถในการพูด		
	Pretest	Posttest	D		Pretest	Posttest	D
1	15	16	1	1	1	3	2
2	13	15	2	2	1	2	1
3	15	17	2	3	1	2	1
4	13	16	3	4	1	2	1
5	13	14	1	5	2	3	1
6	10	11	1	6	2	3	1
7	13	18	6	7	2	3	1
8	14	15	1	8	2	2	0
9	7	11	4	9	2	2	0
10	16	16	0	10	2	2	0
11	18	18	0	11	2	2	0
12	14	17	3	12	2	3	1
13	11	13	2	13	2	3	1
14	5	11	6	14	2	3	1
15	10	15	5	15	2	3	1
16	9	13	4	16	2	3	1
17	10	14	4	17	2	3	1
18	10	13	3	18	2	3	1
19	12	12	0	19	2	3	1
20	13	13	0	20	2	3	1
21	6	9	3	21	2	3	1
22	7	10	3	22	2	3	1

ตาราง 12 (ต่อ)

คนที่	คะแนนความสามารถในการฟัง			คนที่	คะแนนความสามารถในการพูด		
	Pretest	Posttest	D		Pretest	Posttest	D
23	11	12	1	23	2	2	0
24	14	15	1	24	2	2	0
25	14	15	1	25	2	2	0
26	17	19	2	26	1	3	2
27	13	14	1	27	2	3	1
28	13	16	3	28	2	3	0
29	15	17	2	29	1	3	2
30	12	14	2	30	2	3	0
31	12	16	4	31	2	3	1
32	10	11	1	32	2	3	1
33	13	14	1	33	2	3	1
34	8	14	6	34	2	3	1
35	9	12	3	35	2	3	1

ตาราง 13 เปรียบเทียบคะแนนแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลอง			คนที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	D		Pretest	Posttest	D
1	72	88	16	1	70	72	2
2	66	7	37	2	56	61	5
3	70	79	9	3	87	90	3
4	72	81	9	4	86	88	2
5	61	70	9	5	60	66	6
6	71	80	9	6	60	62	2
7	70	93	23	7	66	70	4
8	80	92	12	8	67	76	9
9	79	94	15	9	64	80	16
10	60	70	10	10	72	78	6
11	79	90	11	11	75	78	3
12	58	66	8	12	66	72	6
13	79	89	10	13	64	75	11
14	72	82	10	14	67	76	9
15	90	98	8	15	60	69	9
16	77	80	3	16	67	77	10
17	71	74	3	17	84	80	4
18	72	80	8	18	67	72	5
19	71	81	10	19	70	75	5
20	78	91	13	20	63	74	11
21	63	78	15	21	67	70	3
22	82	85	3	22	80	88	8
23	68	77	9	23	62	66	4

ตาราง 13 (ต่อ)

คนที่	กลุ่มทดลอง			คนที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	D		Pretest	Posttest	D
24	65	83	18	24	81	90	9
25	81	87	6	25	81	85	4
26	74	83	9	26	62	69	7
27	76	92	16	27	70	75	5
28	66	81	15	28	65	77	12
29	75	76	1	29	68	74	6
30	80	80	0	30	78	88	10
31	72	79	7	31	77	90	13
32	75	78	3	32	77	85	8
33	82	91	9	33	78	82	4
34	72	88	16	34	62	77	15
35	73	80	7	35	70	75	5

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

- แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

- แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

จุดประสงค์ :

จุดประสงค์ของการใช้ข้อทดสอบฉบับนี้ เพื่อวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง-พูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ.017) เพื่อนำผลที่ได้จากการทดสอบไปใช้ในงานวิจัย

แบบทดสอบฉบับนี้ประกอบด้วย :

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษจำนวน 20 ข้อ มี 3 ตอนคือ :
   ตอนที่ 1. Listen and compare
   ตอนที่ 2. Express about the situation given
   ตอนที่ 3. Prediction from short passages
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษจำนวน 15 ข้อ มี 2 ตอนคือ :
   ตอนที่ 1. Answer the questions orally
   ตอนที่ 2. Tell the instructions from the pictures

วิธีใช้

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ
   1.1 ให้นักเรียนฟังเทปเสียง พร้อมกับอ่านข้อความประกอบ แล้วเลือกคำตอบที่ตรงกับรูปภาพที่กำหนดมาให้ โดยกาเครื่องหมาย (X)] ลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้
   1.2 ครูเปิดเทปเสียงให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 30 นาที
   1.3 เมื่อนักเรียนทำเสร็จแล้ว ให้ส่งกระดาษคำตอบพร้อมทั้งฉบับข้อสอบคืน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
   2.1 ให้นักเรียนตอบคำถามครูหรือบรรยายภาพเป็นภาษาอังกฤษ เป็นรายบุคคล โดยครูจะถามทีละข้อ ข้อละ 2 ครั้ง และกำหนดช่วงเวลาของการตอบคนละไม่เกิน 10 นาที
   2.2 ในขณะที่นักเรียนตอบคำถามหรือบรรยายภาพอยู่นั้น ครูจะทำการบันทึกเสียงลงในเทปไปด้วย เพื่อนำไปพิจารณาให้คะแนน

ENGLISH LISTENING TEST

20 items MATHAYOM SUKSA 4 30 minutes

Directions : This listening test consists of 3 parts :

Part 1. Listen and compare

Part 2. Expression about the situation given

Part 3. Prediction from short passages

Part 1

Directions : Listen to the sentences then choose the correct answer which match the pictures by marking (X) under the letter a, b, c or d on your answer sheet. You will hear each sentence twice.

1. Mr.Smith,may I introduce my Thai friend Mr.Prayoon ?

   a. Picture 6 b. Picture 9 c. Picture 3 d. Picture 1

2. Lisa "Happy birthday to you."

   a. Picture 7 b. Picture 10 c. Picture 3 d. Picture 8

3. Can you tell me how much is it ,please ?

   a. Picture 10 b. Picture 3 c. Picture 4 d. Picture 9

4. Jack,I'll see you after school this afternoon.

   a. picture 7 b. Picture 5 c. Picture 6 d. Picture 1

5. Here are Mr.and Mrs.Wyn.They are having a drink in a coffee shop.

   a. Picture 3 b. Picture 2 c. Picture 8 d. Picture 4

6. On a hot day,Mr.John and Mr.Brown cut down an Oak tree.

   a. Picture6 b. Picture 7 c. Picture 10 d. Picture 3

7. After the late film,uncle Ray and aunt Irene waited for the 72 bus home.

   a. Picture 9 b. Picture 1 c. Picture 8 d. Picture 3

8. On the corner of George street,the street musicians play loudly

   a. Picture 5 b. Picture 4 c. Picture 1 d. Picture 9

9. Jessy and Mathew couldn't afford a TOYOTA car.

   a. Picture 2 b. Picture 10 c Picture 6 d. Picture 7

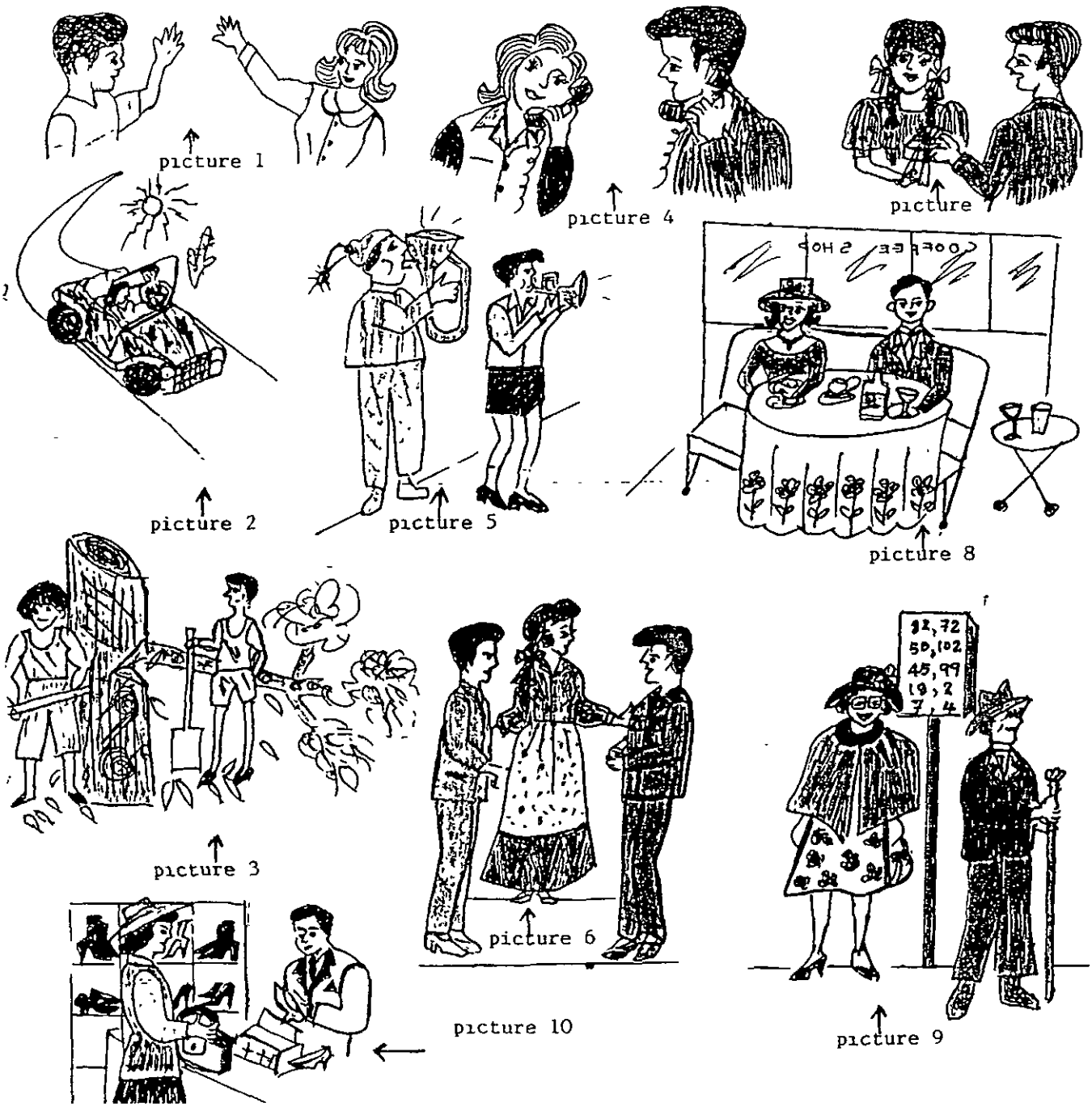

(10 - 14 Name the people in the Finn Family)

10. Harry Finn is the smallest in his family.

a. A b B c. C d. D

11 Jason and Mark Finn are the same size.

a. B,C b. B,D c. D,A d. A,C

12 Jason is standing next to his little brother

a. C b B c. E d. D

13 Paul Finn is taller than his father.

a. A b. B c. D d. C

14 Mr Finn is standing next to Paul.

a D b C c. B d. E

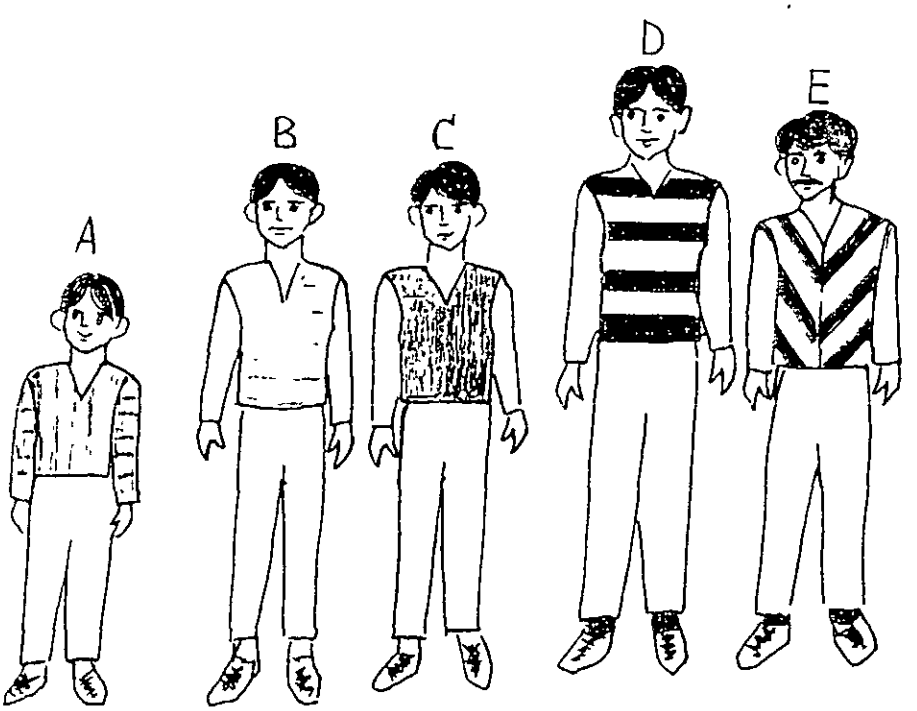

Part 2

Directions : Listen to the situation carefully then choose the correct answer. You'll hear twice.

Situation : *Excuse me, do you know where the nearest post-office is, please ?*

15. What did the person want to know ?

a. The way to the post-office
b. The price of the stamp
c. The size of the post-office
d. The age of the post-office

16. Who do you think the speaker is ?

a. A postman
b. A very close friend
c. A person who lives near the post-office
d. A person you have never met before

Part 3

Directions : Listen to the short passages and predict what they are. You'll hear them twice.

17. I bought them because they looked nice on me. Some people wear them all the time. But I only wear when I need. I saw a movie star once who was wearing some just like mine. They are so dark, you can't even see my eyes.

What are they ?

a. Shoes
b. Hats
c. Umbrellas
d. Sun-glasses

18. It is so hot today and it is even hotter without it. Yesterday my friend tried to turn it on, and it didn't work. I guess it is old and we need a new one. When it was working, I was able to study better because I always felt a nice cool breeze.

What is it ?

a. Iron b. Gas-stove

c. Ice d. Air-conditioner

19. This animal has long ears, long strong bag legs and a long muscular tail. The female has a pouch on its stomach for carrying its young. It moves by jumping and can jump as high as two and a half metres. It eats dry grass and lives in the dry grass plains in Australia.

What is this animal ?

a. Bear b. Kangaroo

c. Camel d. Giragge

20. This animal has a long curve neck, legs and thick brown coat.On its back it can have either one or two humps which are used for storing food in the form of fat. It can go without water for saveral days. It lives in deserts and plains in North Africa and Asia.

What is this animal ?

a. Kangaroo b. Camel

c. Giraffe d. Bear

****

ENGLISH SPEAKING TEST

Mathayom Suksa 4

Directions : This speaking test consists of 2 parts :

Part 1. Answer the questions orally

Part 2. Tell the instructions from the pictures

Part 1.

Directions : Listen to the questions then answer themin your words.

Record your answers on the tape cassette provided.

1. Could you tell me your name,please ?
2. Where is your house ?
3. How many people are there in your family ?
4. What subject do you like best ?
5. Who is your best friend ?
6. How many brothers and sisters have you got ?
7. What will you do when you have free time ?
8. How do you come to school ?
9. What would you like to be in the future ?
10. Do you think English is important ? Why ?

Part 2.

Directions : Look at the pictures then match the instructions are given that have the same meaning with the pictures.

Record your answer on the tape provided.

THE INSTRUCTIONS :

1. Tom and Jerry,close the door,please.
2. Lord,don't touch my stereo.
3. Merray,stand up,please.
4. Mar and Jim,take off your shoes,please.
5 Johnson,don't sit down.
6. Lee,put on your glasses,please.
7. Hey boys,pick up those pieces of paper,please.

EXAMPLE

(A) *(stand up ,please.)*

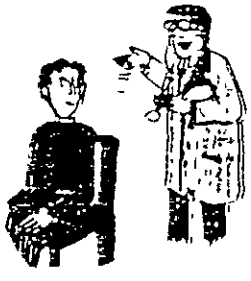

11 (B) . . . . . .

12 (C) . . . . . .

13. (D) :. . ...

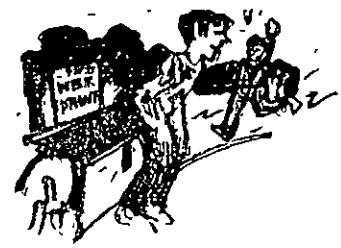

14 (E) ... ...

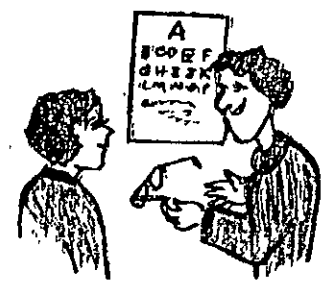

15. (F) :.....

****

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความรู้สึกพอใจ ความต้องการ หรือความมานะพยายามที่จะเรียนภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนอ่านและพิจารณาว่า ข้อคำถามแต่ละข้อตรงกับความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียนมากน้อยเพียงใด ขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

2. วิธีตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อจะมีช่องว่างให้เลือกตอบจำนวน 5 ช่องคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด ให้นักเรียนอ่านอย่างละเอียดเมื่อคิดดีแล้วให้กาเครื่องหมาย / ลงในช่องนั้นๆ

3. การตอบแบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด แต่คำตอบของนักเรียนจะเป็นประโยชน์และมีค่ามากก็ต่อเมื่อนักเรียนตอบได้ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

ตัวอย่าง

ความรู้สึกหรือการกระทำ ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
(0) ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบ.....	.....				

คำอธิบาย

จากตัวอย่างข้อ (0) แสดงว่าข้อความที่ให้มานั้นนักเรียนได้แสดงความรู้สึกชอบวิชาภาษาอังกฤษมาก

คำสั่ง

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือ เมื่อข้อความนั้นตรงกับความรู้สึก การกระทำ และความต้องการของนักเรียนอย่างแท้จริง

ความรู้สึกหรือการกระทำ ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบ.....	....	....	.....	....	.....
2. ข้าพเจ้าคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยากกว่าวิชาอื่น.....	....	....	.....	....	.....
3. ข้าพเจ้าชอบลอกการบ้านวิชาภาษาอังกฤษจากเพื่อน โดยที่ไม่ทำความเข้าใจไปด้วย.....	....	....	.....	....	.....
4. ข้าพเจ้ารู้สึกอายและอึดอัดใจเมื่อต้องตอบคำถามครูเป็นภาษาอังกฤษ.....	....	....	.....	....	.....
5. สื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ ช่วยทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น.....	....	....	.....	....	.....
6. ข้าพเจ้าจะรู้สึกภูมิใจและพอใจเมื่อมีโอกาสได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนทำกิจกรรมภาษาอังกฤษต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น.....	....	....	.....	....	.....
7. ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่ครูสนใจข้าพเจ้าและให้คำชมเชยเมื่อตอบคำถามได้.....	....	....	.....	....	.....
8. ถ้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษภาคบ่าย ข้าพเจ้ามักจะนั่งหลับ.....	....	....	.....	....	.....
9. ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ามักจะเลือกนั่งแถวหลัง ๆ เพื่อหลบเลี่ยงการตอบคำถามจากครู.....	....	....	.....	....	.....
10. ข้าพเจ้าคิดว่าบรรยากาศการเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียน ทำให้ข้าพเจ้าเครียด.....	....	....	.....	....	.....

ความรู้สึกหรือการกระทำ ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
11. เมื่อรู้สึกเบื่อหน่ายวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าจะหยุดทำงานในวิชานี้.....	....	....	.....	....	.....
12. ข้าพเจ้าไม่ต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ.....	....	....	.....	....	.....
13. ข้าพเจ้าจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยความสนุกสนาน ถ้ามีกิจกรรมให้ปฏิบัติในชั้นเรียน...	....	....	.....	....	.....
14. ข้าพเจ้าจะนำผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในแต่ละครั้งมาเปรียบเทียบกันและแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น.....	....	....	.....	....	.....
15. ข้าพเจ้าคิดว่าเรียนภาษาอังกฤษไปก็ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์.....	....	....	.....	....	.....
16. ถ้าเป็นไปได้ อยากให้มีภาษาอังกฤษในหลักสูตร.....	....	....	.....	....	.....
17. เมื่อขาดเรียนชั่วโมงภาษาอังกฤษ จะด้วยเหตุจำเป็นใด ๆ ก็ตามข้าพเจ้าจะรีบถามเพื่อน ๆ หรือครูทันทีว่าเรียนอะไรไปบ้างแล้วรีบทำให้ทัน	....	....	.....	....	.....
18. ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวถ้าจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อน ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษ.....	....	....	.....	....	.....
19. ข้าพเจ้ามักจะทำงานที่ครูสั่งไม่เสร็จทันเวลา..	....	....	.....	....	.....
20. เมื่อครูถามเป็นภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าจะตอบเป็นภาษาไทย.....	....	....	.....	....	.....

ภาคผนวก ค

แผนการสอนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

Lesson Plan for Experimental Group

Period : 1-2 **Class : M.4** **Time : 100 minutes**

Content : Countries and cities

Objectives :

The outcomes of this lesson will be that the students will be able to :

1. ask and talk about location of cities.
2. ask about the capitals, countries and cities with "Question words".
3. answer yes/no questions.
4. draw the maps of the countries.
5. do the exercises correctly.

Vocabulary :

1. Names of the countries :
   Spain, England, the United States, India, Brazil.
2. Names of the cities and the capitals :
   London, Washington, New York, Barcelona, Madrid, Agra, Delhi, Manchester, Brasilia, and Rio de Janeiro.

Structure : Present tense of " Be"

Teaching aids :

1 Tape
2. Work sheet
3. Maps of the world and countries
4. Word cards

Activities :

1. Individual work
2. Pair work
3. Group work

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
1.	**The Information Transfer Principle** _ Begins the lesson by greeting the students. _ Shows the map of the world and ask the students about countries and cities they know. _ Lets them listen to the tape and repeat the name of countries. _ Review the present and negative form of " to be ". (display the chart) eg. Negative :	_ Greet the teacher _ Look at the map and answer the questions _ Listen to the tape and repeat. _ Read from the chart after the teacher.	_ Observe the students' activity

Full form	Short form
I am not	I'm not
You are not	You're not
we are not	We're not

	Instructional Activities			Evaluation
	Teacher		Students	
	They are not	They're not		
	He is not	He's not		
	She is not	She's not		
	It is not	It's not		
	_ Shows the students the map of countries then ask them yes/no questions eg. Is this India ? etc.		_ Yes, it is. No, it isn't.It's...	_ Observe the students'work
	_ States the countries cities and capitals, then lets students read aloud. (display the chart)		_ Listen to the teacher and read aloud.	
	_ Asks the students to transfer the information in work sheet No. 1 by listening to the tape.		_ Complete their answers.	
	_ Asks them some questions about the capitals and let		_ Answer the questions then write down in work sheet No. 2.	

	Instructional Activities		Evaluation
	them write down in work sheet No. 2.		
2.	<u>The Information Gap Principle</u>		
	_ Divides class into pairs.	_ Do their work in pairs.	_ Observe the students' work on the activity in class.
	_ Gives out work sheet No.3.		
	_ States the objectives of working.	_ Will be able to communicate to each other.	
	_ Explains to the students how to do the activity.		
	_ Lets them check together.		
3.	<u>The Jigsaw Principle</u>		
	_ Divides class into groups.		
	_ Gives out work sheet No.4.		
	_ Tells them to work in groups.		

	Instructional Activities		Evaluation
	teacher	Students	
	eg. K T L V G W Z T F F P G R C O P E N H E G E N M O K N A T H E N S N S O M L D R Y O U H I G T J E E S I L O N D O N R Q T W A S H I N G T O N S	_ Find the name of the cities from the letter in work sheet No.4. The group who can find the most will be the winner.	
4.	**<u>The Task Dependency Principle</u>** _ Asks each group of the students to write the names of the cities on the blackboard. _ Tells class to correct the answers. _ Asks the questions with question words. eg. _ What is the capital of France ? _ Which cities are in India ?	_ Write the names of the cities on the blackboard. _ Paris. _ Agra.	_ Observe the students' activies.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	_ Where is the Taj-Mahal ? etc. _ Chooses the students who asks their friends some questions. _ Provides prompt words. eg. Teacher: New York. Teacher : Is New York in the United State ? _ Provides other prompt words. _ Divides class into pairs and asks them to draw a map of a country then write the locations of the cities and the capitals.	_ In India. S_1 : Where 's New - York ? S_2 : It's in the United State. S_s : Yes, it is. _ Draw a map of the country and write down the capital and city.	_ Check the students' work and their - pronunciation.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	_ Lets the students present their work in front of the class,	eg. This is a map of Brazil and this is a city of Rio de Janeiro and this is Brazilia which is the capital of Brazil.	
5.	<u>The Correction for Content Principle</u>		
	_ After finished their work, lets them discuss together. _ Advices the students to correct the mistakes.	- Discuss their work together then - correct the mistakes	

WORK SHEET NO. 1

DIRECTIONS : LISTEN TO THE TAPE AND TRANSFER THE INFORMATION YOU HEAR BY MARKING / IN THE TABLE BELOW,THEN WRITE DOWN THE NAMES OF COUNTRIES IN THE SPACES.

	NAME	COUNTRY	CITY	CAPITAL
eg.	LONDON	ENGLAND	.....	.....
	WASHINGTON	.....	.....	.....
	NEW YORK	.....	.....	.....
	BRAZILIA	.....	.....	.....
	MADRID	.....	.....	.....
	AGRA	.....	.....	.....
	MANCHESTER	.....	.....	.....
	DELHI	.....	.....	.....
	RIO DE JANERO			
	BANGKOK			

WORK SHEET NO. 2

Capitals quiz

What is the capital?

(1) Copenhagen is the capital of Denmark.

(2) _____ Italy

(3) _____ France.

(4) _____ Greece.

(5) _____ England.

(6) _____ the United States.

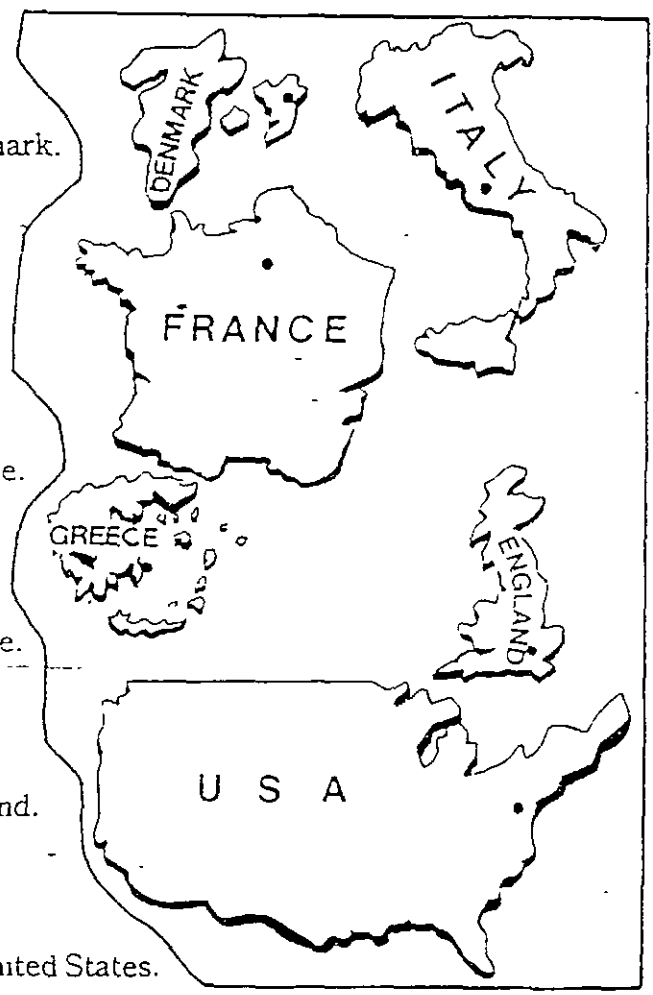

WORK SHEET NO. 3

DIRECTIONS : THIS TABLE CONTAINS ABOUT COUNTRIES, CAPITALS, CONTINENTS AND PEOPLE.SOME INFORMATION HAS BEEN LEFT OUT.YOU CAN FILL IN THE SPACESBY ASKING FOR YOUR PARTNER QUESTIONS.

(A)

COUNTRY	CAPITAL	CITY	COUNTINENT	PEOPLE
1.	MADRID	.....	EUROPE	SPANISH
2. THAILAND	.....	CHIENGMAI	.....	.....
3. ENGLAND	.....	MANCHESTER	.....	ENGLISH
4.	DELHI	.....	INDIA	.....
5. BRAZIL	.....	RIO DE JANERO		
6.	WASHINGTON	.....	AMERICA	AMERICAN
7.	PARIS	.....	EUROPE	FRENCH
8. AUSTRALIA	.....	SYDNEY	.....	.....

WORK SHEET NO. 3

DIRECTIONS : THIS TABLE CONTAINS ABOUT COUNTRIES, CAPITALS, CONTINENTS AND PEOPLE.SOME INFORMATION HAS BEEN LEFT OUT.YOU CAN FILL IN THE SPACESBY ASKING FOR YOUR PARTNER QUESTIONS.

(B)

COUNTRY	CAPITAL	CITY	COUNTINENT	PEOPLE
1. SPAIN	.....	BARCHELONA	.....	.....
2.	BANGKOK	.....	ASIA	THAI
3.	LONDON	.....	EUROPE	.....
4. INDIA	.....	AGRA	.....	INDIAN
5.	BRAZILIA	.....	EUROPE	BRAZILIAN
6. THE UNITED STATES	.....	NEW YORK	.....	.....
7. FRANCE	.....	NICE	.....	.....
8.	CANBERA	.....	AUSTRALIA	AUSTRALIAN

WORK SHEET NO. 4

Lesson 1

1 Find the cities.

K	T	L	V	G	W	Z	T	F	F	P	G
R	C	O	P	E	N	H	A	G	E	N	M
O	K	N	A	T	H	E	N	S	N	S	O
M	L	D	R	Y	O	U	H	I	G	T	J
E	E	S	I	L	O	N	D	O	N	R	Q
T	W	A	S	H	I	N	G	T	O	N	S

LONDON ROME PARIS
WASHINGTON
Athens COPENHAGEN

Lesson Plan for Experimental Group

Period : 3-4 **Class : M.4** **Time : 100 minutes**

Content : People

Objectives :

The outcomes of this lesson will be that students will be able to :

1. ask and answer about names, places, jobs and ages.
2. introduce themselves.
3. identify a message from pictures.
4. identify the negative verb forms.

Vocabulary : Drummer, jounalist, job, pop group and footballer.

Structure : Possessive adjectives, present tense of "be".

Teaching aids :

1. Tape
2. Work sheet
3. Pictures

Activities :

1. Individual work
2. Pair work
3. Group work

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
1.	**The Information Transfer Principle** - Begins the class by greeting students - Tells the names and places of origin. My name is ..... I come from..... - Asks the students names and places they come from. eg. T : What's your name? T : I come from Korat. where do you come from? - Asks them to introduce themselves. etc. -Teacher lets students listen to the tape and transfer the information about	- Students greet the teacher. - Answer the questions. S_1 : My name is..... S_2 : I come from.....	_ Check the students' work.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	names, jobs and places. (in work sheet I)		
2.	**The Information Gap Principle** - Devides class in pairs. - States the objectives of working. - Explains how to do. (work sheet II)	eg. - S_1: Write the informations,don't let S_2 see your information India a teacher age: 24 S_2; Guess by asking S_1. S_2: Are you from Songkla? S_1: No, I'm not. S_2: Are you from India?	

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
		S_1: Yes, I'm. - S_2 asks until can get all of the information.	
	- Monitors them .		
3.	**The Jigsaw Principle** - Devides class into a group of 5. - Gives out the sentences in the sheet to the students,tell them don't see each other. - Explains them .	- One student in each group has questions to ask their friends in their group. - Students who has the answer will speak. (work sheet 3) - Students check them together,and put the sentences in order. eg. My name is Kate Dread.I'm from Brighton in England.I'm a student	

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
		at Brighton College and I´m 16 years old.	
4.	**The Task Dependency Principle**		
	- Asks the students in each group to read their works in front of the class.And the others correct any mistakes.		- Observe the students' activity.
	- Shows pictures of famouse people such as Bill Clinton, Somrak Khamsing, Michael Jackson and lets them tell things that they know about these people. eg. His name is..... He is from..... .. He is the.....	- Look at the pictures and tell things that they know about these people.	
	- Monitors them by asking yes/no questions.		

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	eg. T: Do you know him ? What's she? Where's he from ? Is he/she happy ? etc.	- Answer the questions	
5.	**The Correction for Content Principle**		
	- Asks the students about any problems they have. eg. sound,spelling,or their pronounces. - Discusses the students' work and corrects them together.	- Talk together and correct some mistakes	- Observe the students' work and their interaction.

WORK SHEET NO. 1

Write about these people.

Dear Maria,
My name's Pete Simmons. I'm from Australia.
I'm a waiter and I'm 23.

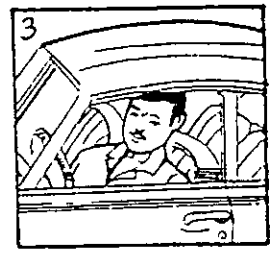

His/Her name is _____.

He/She is from _____.

He/She is a _____.

He/She is _____ years old.

RECORD CARD

Surname: Roy

First name: Marianne

Age: 20

Country of birth: France

Occupation: Nurse

Application Form

Surname: Mancini

First name: Dino

Country of birth: Italy

Age: 55

Occupation: Taxi driver

(1) His name is Peter Simmons.
He is from Australia.
He is a waiter.
He is 23 years old.

(2) _____
_____
_____
_____

(3) _____
_____
_____
_____

Lesson plan for Experimental Group

Period : 5-6 **Class : M.4** **Time : 100 minutes**

Content : Take-away

Objectives :

The outcomes of this lesson will be that students will be able to :

1. greet people
2. order things
3. offer things
4. accept/refuse offers
5. say thank you
6. say goodbye

Structure : Indefinite article : a/an

Vocabulary : Take-away, hamburger, cheeseburger, doughnut, ice-cream, coffee, orange juice, apple juice, Hello, please, Anything else ?, Thank you and Goodbye.

Teaching aids :

1. Tape
2. Pictures
3. Menu
4. Worksheet

Activities :

1. Individual work
2. Pair work
3. Group work

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
1.	**The Information Transfer Principle** - Begins the lesson by greeting students - Shows the picture of a take- away and asks students : T : - Is there a take-away near your house? - What can you buy from the take-away ? - If the students don't know the word explains then clearly again. - Lets students open the book on page 6. - Asks them to listen to the tape and read the dialogue in the book.	- Students greet the teacher. - Answer the questions. - Listen to the tape and read the dialogue	_ Check the students' pronunciation

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	eg. Assistant : Hello. Rick William : Hello. A hamburger, please. Assistant · Anything - else ? Rick William : Yes, an ice-cream and a coke, please. thank you. Assistant : Thank you. goodbye. Rick William : Goodbye. - States some words. eg. _ an ice-cream, a coke (article a, an) _ hello (greeting) - please (polite request) _ goodbye _ anything else ? (asking if you want something else as well)		

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	- Devides class into two groups,one is an assistant and other is Rick william . - Asks them do the dialogue aloud again - Monitors them. - Gives out work sheet with pictures and menu. (work sheet No.I) - Asks them to listen to the tape and - repeat. eg. orange juice, coke, doughnut, coffee, cheeseburger, apple juice, hamburger, ice-cream. - States once more one by one.	- Do their works. - Listen and repeat.	

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	- Lets students order some food and drink from menu.	eg. S_1 : A cheeseburger, please. S_2 : An orange juice, please. S_3 : A/An___and a/an__ please. etc.	
2.	**The Information Gap Principle** - Teacher devides class into pair. - Lets student A.and B ask and answer the questions about buying things they need from a shop. - Monitors them .		- Observe the students' activity.
	- Chooses some pairs of students to present in front of the class	- Present the dialoque in front of the class.	
3.	**The Jigsaw Principle** - Asks the students to tell the names of		

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	food and drinks they can buy from a take-away says whether they are a kind of food or drinks. eg. T : Coke T : Hamburger etc. - Lets them ask their friends. - Monitors them.	 S_1 : Drink S_2 : Food etc. - Other students answer.	
4.	<u>The Task Dependency Principle</u> - Asks the students to make a dialogue about ordering things to eat or drink. (suppose they are customers and shop-keepers) - Devides class into pairs. - Asks them to present their dialogues in front of the class.		- Observe the students' activity.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	- Monitors them		
5.	**The Correction for Content Principle**		
	- Lets the students discuss their - activity. - Helps them correct their work such as for pronunciation and spelling.	_ Discuss their activity.	_ Observe the students' interaction.

Take-away

A Rick Williams is in a take-away

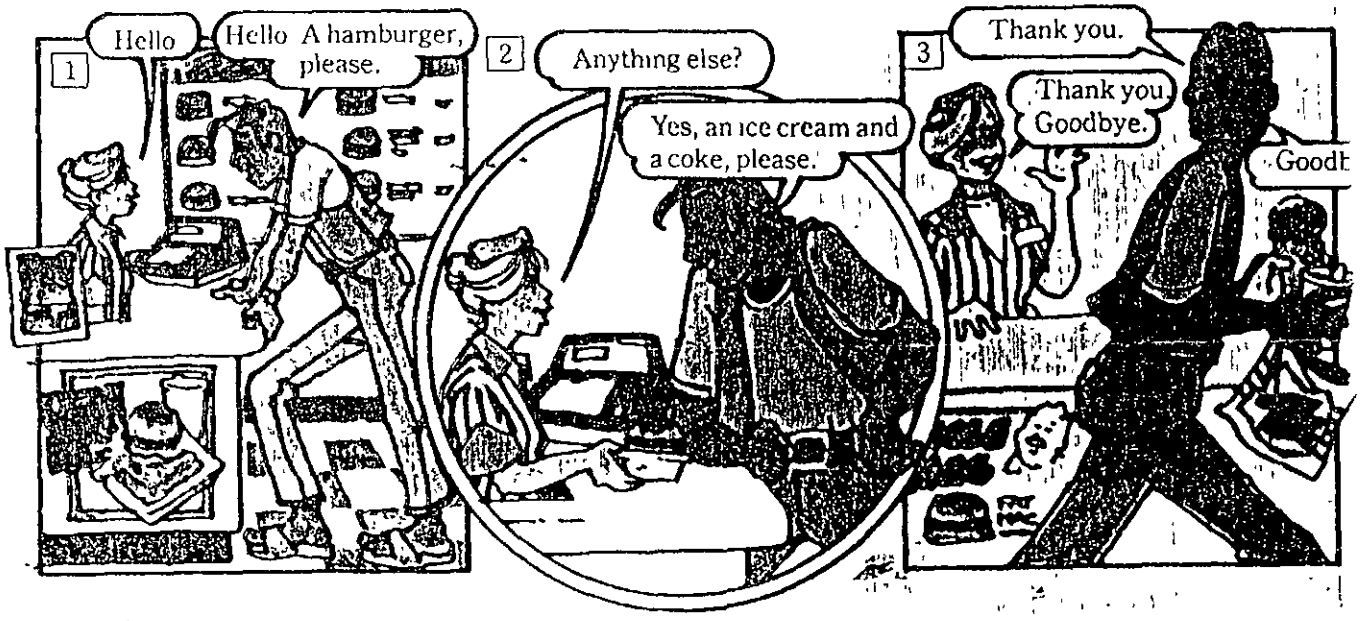

WORK SHEET NO. 1.

B Find the names on the menu

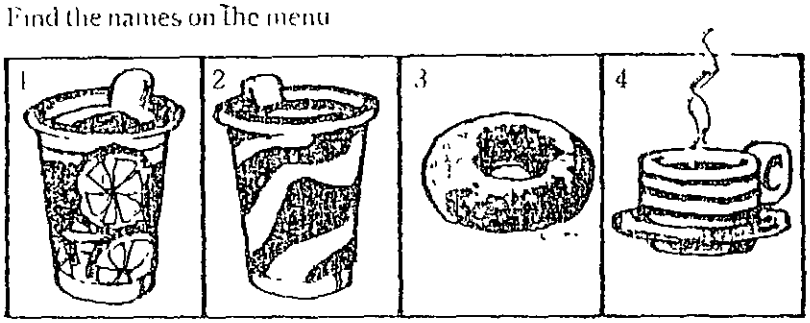

For example
1 *orange juice*

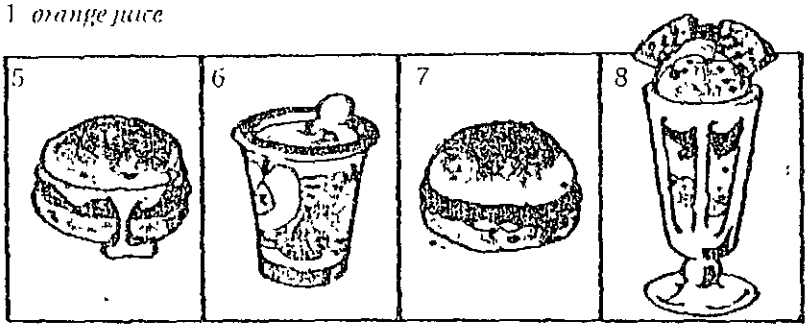

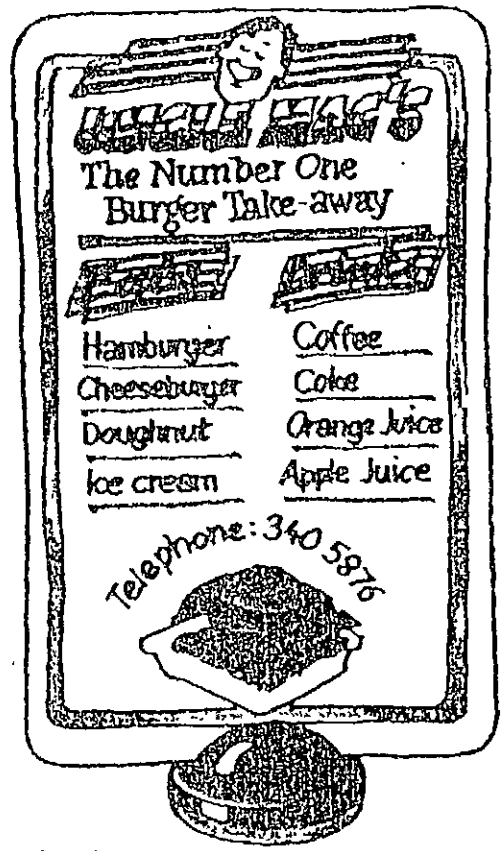

C Ask for things on the menu.

A _____ , please
An _____ , please
A/An _____ and a/an _____ , please.

D Make conversations in a take-away.

A: *Hello*
B *Hello* _____ , *please*
A *Anything else?*
B. *Yes,* _____, *please /No, thank you.*
B *Thank you.*
A. *Thank you Goodbye*
B *Goodbye*

Lesson Plan for Experimental Group

Period : 7 - 8 **Class : M.4** **Time : 100 minutes**

Content : Number

Objectives :

The outcomes of this lesson will be that students will be able to ;

- count the cardinal numbers
- ask and answer the questions about the numbers

Vocabulary : Astronaut,space ship

Structure : The present tense

Teaching aids :

- Tape
- Work sheet
- Game
- Word cards

Activities :

- Individual work
- Pair work
- Group work

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
1.	**The Information Transfer Principle**		
	_ Begins the lesson by greeting students	_ Greet the teacher.	_ Observe the students' pronunciation
	_ Asks students to count the numbers (1 - 20)and checks their pronunciation.	_ Count the numbers.	
	_ Asks them to listen to the tape and repeat.	_ Listen and repeat after the tape.	
	_ Shows cards with numbers and reads aloud.		
	_ Asks some students to choose the numbers and read aloud.	_ Choose the numbers and read aloud.	
2.	**The Information Gap Principle**		
	_ Divides class into pairs.		
	_ Gives out work sheet No.1		

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	_ Explains how to do.	_ Students 1. will get sheet A. Students 2. will get sheet B. _ Don´t see each other. _ S_1 says the number on their sheets and S_2 listens then check the number they don´t have and write them down. _ S_2 says the numbers on their sheet and S_1 listens then write down the numbers they don´t have.	_ Observe the students' interaction.
	_ Lets students check their work together.	_ Find their mistakes.	
3.	**The Jigsaw Principle** _ Practices the numbers again and asks the students to count the next number after the teacher.		

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	eg T : Counts NO 1-20 T : Counts No. 55 etc. _ Counts down and asks the students to do as well. eg. T : Counts No.20 T : Counts No.55 etc. _ Asks the students to do work sheet No. 2.	_ S_1 : Counts No. 21 _ S_2 : Counts No. 56 etc. _ S_1 : Counts No. 19 _ S_2 : Counts No. 54 etc. _ Work in groups of four and return work sheet to the teacher.	
4.	**The Task Dependency Principle** _ Asks the students to listen to the tape and repeat. _ Shows the cards with numbers and asks them to speak loudly.	_ Listen to the tape and repeat. (No. 50-100) _ Say the numbers and write down in their note books as they can.	_ Check the students' pronunciation.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	eg T : Shows No. 40 etc. _ Asks them to check the numbers with their friends. _ Gives out " Bingo - Game" _ Explains how to play _ Asks the students to write down fifteen numbers in the table eg:	_ S_S : Write down " forty ". _ Check the numbers with their friends. - Write fifteen numbers in the table given.	_ Check the students' activity.

7	37	81	5	24
30	3	9	2	55
31	39	11	14	90

_ Takes the numbers out of the box and read them aloud. - Checks the numbers from the winner with other students in class again.	_ Check the numbers on their Bingo cards and write X on the numbers that they hear the teacher says. The first student who gets the fifteen numbers will be the winner.	- Check the students' activity.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
5.	**The Correction for Content Principle** _ States some numbers that the students couldn't pronounce correctly such as : -th, -ve, -x, etc. eg. - Thirty - Three - Five - Six etc. _ Asks the students to tell any questions about the problems they have with their work.	_ Asks any questions.	- Check the students' work.

A

1		23		27			33	35		39
2	20			60			72		99	
3	68	63			48	89			40	
4		92	85		18	64			87	
5	22		40	15			76		94	

B

1	21		44		32	50			38	
2		7	52		14	66		84		
3			11	79			56	33		25
4	79			16			82	28		12
5		30			24	91		45		

WORK SHEET NO. 2.

DIRECTIONS : WRITE THE NUMBERS IN THE SPACE BELOW, YOU CAN SEE THE NUMBERS GIVEN .

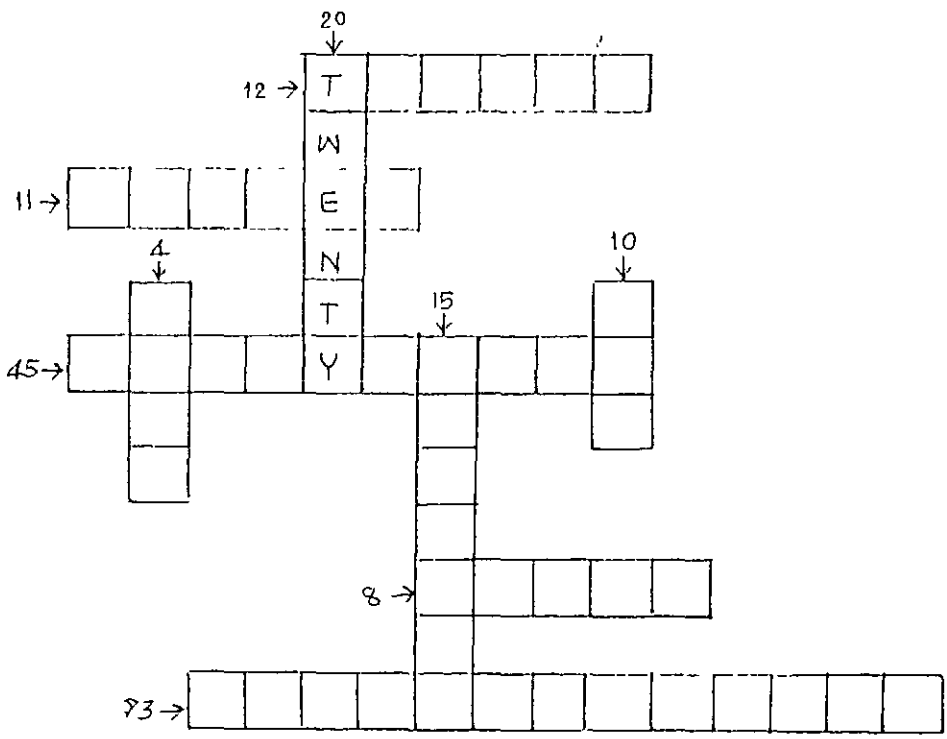

Lesson Plan for Experimental Group

Period : 9 - 10 **Class : M.4** **Time : 100 minutes**

Content : My Family

Objectives :

The outcomes of this lesson will be that the students will be able to :

_ ask and talk about family relationships

Structure : Possessive (genitive) 's

Vocabulary : Family, brother, sister,grandfather,grandmother,uncle aunt,cousin,nephew niece and sister-in-law

Teaching aids :

_ Tape

_ Work sheet

_ Chart

Activities :

_ Individual work

_ Pair work

_ Group work

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
1.	**The Information Transfer Principle** _ Begins the lesson by greeting the students. _ Asks the students about themselves and their family. eg. _ What's your name? _ How many people are there in your family ? _ What are they ? _ Asks the students to listen to the tape about Kate's Family. _ Explains the use of possessive ('s). _ Lets them write Kate's Family Tree on the blackboard	_ Greet the teacher. _ Answer the questions and tell the names people in their family. _ Listen to the tape. eg. I've got one brother and one sister. My brother's name is James He's 21 years old. My sister's name is Alice. She's 11 years old.I've got 2 cousins. There	_ Observe the students' work.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	_ Monitors them. _ Gives out work sheet No 1. _ Asks them to transfer information. _ Asks them to check their work together.	names are Sam and Ella. Sam is 6 years old and Ella is 5. _ Write the family tree on the black-board. eg. Benjamin + Agnes Ernest+Brenda Bruce Bernie+Edna Sam Ella Jame Kate Alice	
2.	<u>The Information Gap Principle</u> _ Gives out work sheet No.2. _ States the objectives of this activity. - Tells the students to check together after finishing.	_ One of the students will read out the information about the family.The other listen,then answer the true or false questions.	_ Observe the students' work.
3.	<u>The Jigsaw Principle</u> _ Explains the use of	_ Answer the questions	

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	"have got" and asks the questions. eg. T · I've got one brother. * How many brothers and sisters have you got ? T · I haven't got any brothers and sisters . * How many brothers and sisters have you got ? Have got ('ve got): · I've got one brother. sister. I haven't got any brothers. sisters. _ Divides class into groups of five.	s_1 : I've got one one brother and one sister. S_2 : I haven't got any	- Observe the students' activity.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	_ Asks the students to tell their friends about their family by using "have got".	_ Work in their groups and try to remember the sentences of their friends. eg. * The first student says : " I've got one brother and one sister. " * The second student says : " Student 1 has got one brother and one sister,but I haven't got any." * The third student says : " S_1 has got one brother and one sister S_2 hasn't got any,but I've got....."	
5.	The Task dependency Principle	etc.	

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	_ Asks the students to write their Family Tree and present their work in front of the class. _ Gives out work sheet No.3. _ Asks them to answer the questions.	_ present their work.	_ Observe the students' work.
5.	<u>The Correction for Content Principle</u> - Returns the students' work sheet No.1,2,3 and checks any mistakes with them. _ Asks the students about any problems they have got.	_ Check their work together and correct.	_ Check the students'work

The Dreads

(a) Who is speaking? Look at the Dread family tree. →

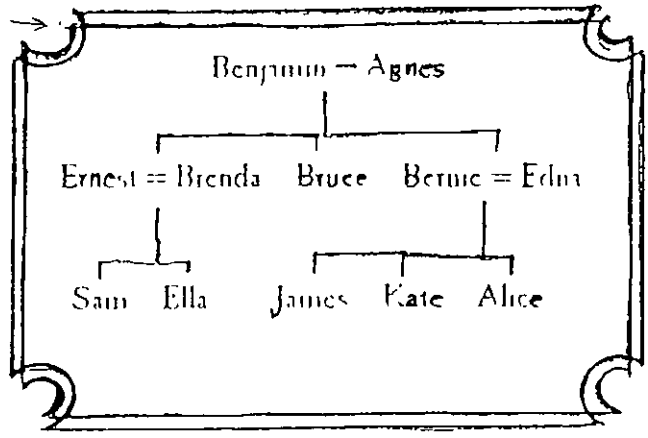

Bruce is my brother. My wife's name is Edna

(1) Bernie

My cousin's name is Kate. Sam is my brother

(2) _____

Edna is my aunt. My sister's name is Ella

(3) _____

My father's name is Bernie. James and Kate are my brother and sister.

(4) _____

My husband's name is Ernest. Sam and Ella are my children.

(5) _____

Kate and Alice are my sisters. My mother's name is Edna

(6) _____

My parents' names are Benjamin and Agnes. Bernie and Brenda are my brother and sister

(7) _____

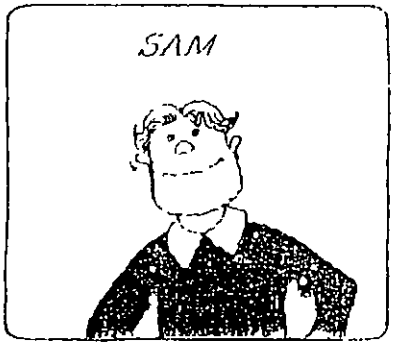

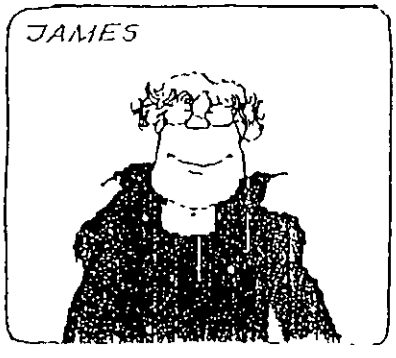

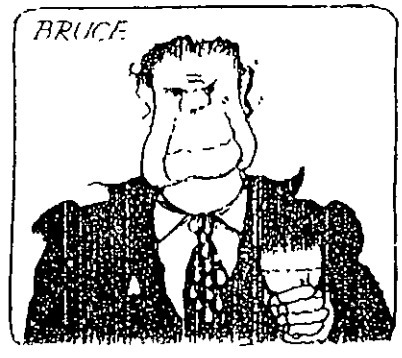

WORK SHEET NO.2 (A)

Directions : Look at the family tree and tell that it is True or False, after listen to the sentences from your partner.

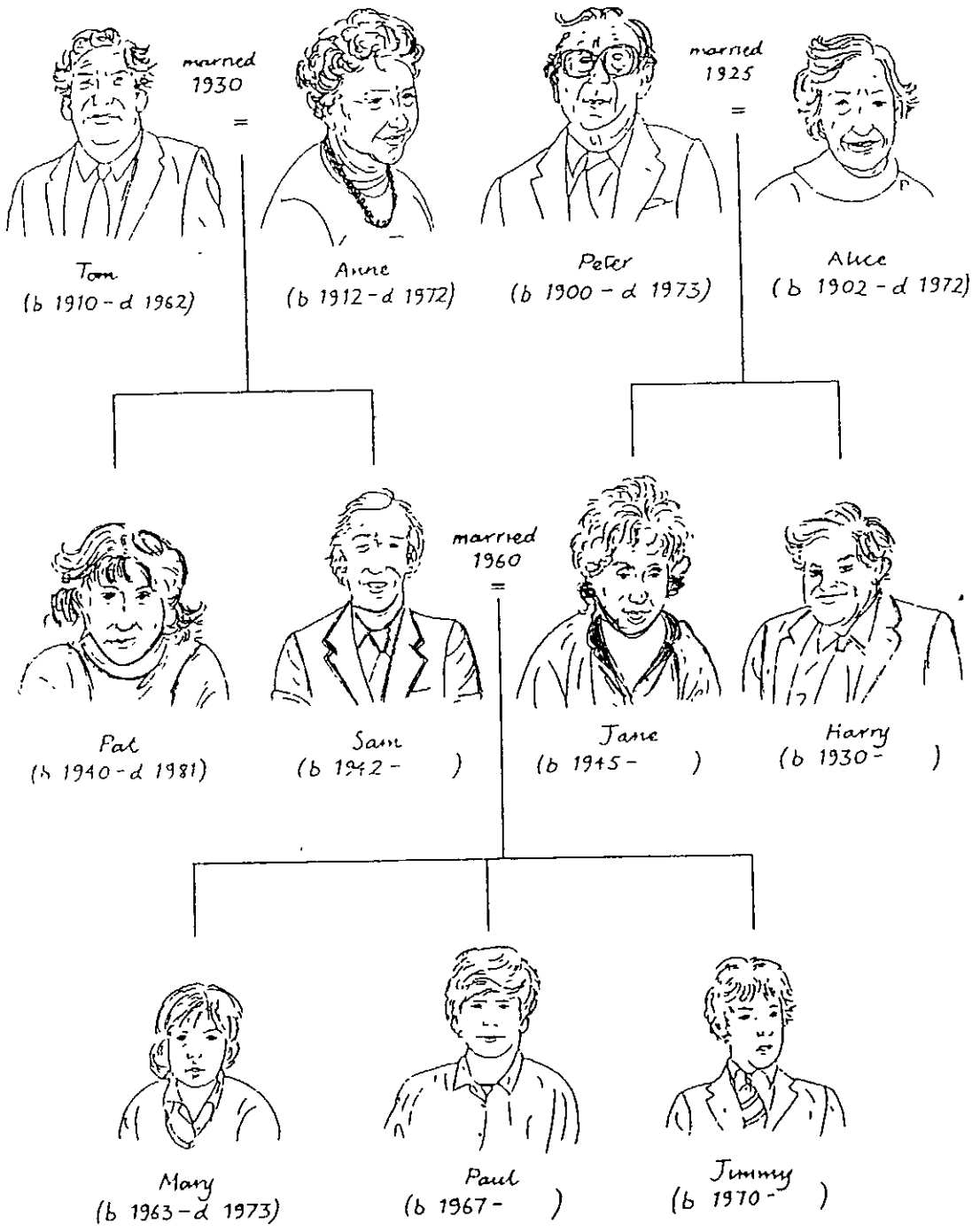

WORK SHEET NO.2 (B)

Directions : Read these sentences to your partner to check whether they are True or False.

What to do

Look at the family tree
Are these statements true or false?

1 Sam married Jane
2 Paul is Sam's son
3 Peter married Anne
4 Pat is Peter's daughter
5 Harry is Alice's only son

6 Paul and Jimmy are twin brothers
7 Tom and Alice are brother and sister
8 Jane is Paul's mother
9 Harry is Jimmy's uncle
10 Pat is Mary's grandmother

11 Alice is Paul's grandmother
12. Jimmy is Tom's grandson
13 Paul is Harry's nephew
14 Mary is Peter's niece
15 Pat and Jane are sisters-in-law

16 Tom and Jane were married in 1930
17 Mary was born in 1973
18 Peter was born in 1900
19 Mary was only ten years old when she died
20 Paul was four years old when his brother was born

WORK SHEET NO.3

Read this letter and answer the questions

Hello My name's Rick Williams.
I'm 25 years old. I've got one brother
and one sister. My brother's name
is Brian. He is 17 years old
My sister's name is Franny.
She is 21.

(1) What is his name? His name is Rick Williams.

(2) How old is he? _____

(3) What is Rick's brother's name? _____

(4) How old is he? _____

(5) What is Rick's sister's name? _____

(6) How old is she? _____

Lesson Plan for Experimental Group

Period : 11-12 Class : M.4 Time : 100 minutes

Content : What have they got ?

Objectives :

The outcomes of this lesson will be that students will be able to :

- ask and talk about possession
- answer requests
- request things

Vocabulary : Cheeseburger, biscuit, piece, lunchtime, park.

Structure : - Present tense : have got (possession)

- noun plurals : -s, -es

Teaching aids :

- Tape
- Work sheet
- Word cards

Activities :

- Individual work
- Pair work
- Group work

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
1.	**The Information Transfer Principle** - Begins the lesson by greeting the students . - Tells the students about breakfast, and asks them. eg. T : This morning, I have got a sandwich. T : What have you got this morning? etc. - Shows the pictures and asks students eg. Look at this - picture . T : What has Harry got for lunch?	- Greet the teacher. - Answer the questions S_1 : I've got some rice with chicken curry S_s : Look at the pictures and answer the questions. S_1 : He's got an apple. S_2 : He's got a sandwich. S_3: .....etc.	- Observe the students' interaction.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	T · What has Bert got for lunch ?	S_1 : He's got three apples. S_2 : He's got 4 sandwiches. S_3 : .....etc.	
	- Lets students work in pairs,then asking and answering together. - Monitors them, walks around the class for each pair.	- Work in pairs from worksheet No.1(from the pictures are given)	
2.	**The Information Gap Principle**		
	- Explains plural nouns and lets the students repeat after the teacher.	- Students repeat after the teacher.	_ Observe the students' pronunciation
	eg. a sandwich _ five sandwiches	- five sandwiches /Iz/	
	an orange _ seven oranges	- seven oranges /Iz/	

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	a cheeseburger _ two cheeseburgers	- two cheeseburgers /z/	
	an ice - cream _ two ice-creams	- two ice - creams /z/	
	a hamburger _ four hamburgers	- four hamburgers /z/	
	an apple _ six apples	- six apples /z/	
	a doughnut _ three doughnuts	- three doughnuts /s/	
	a biscuit _ eight biscuits	- eight biscuits /s/	
	- Asks the students to look at the picture of Bert (in work sheet No.1 again) then asks the questions.	- Students answer the questions.	- Observe the students' work until they can speak _ fluently.
	eg.		
	T : What <u>has</u> Bert <u>got</u> for lunch?	S_1 : He's <u>got</u> 7 oranges S_2 : He's <u>got</u> 2 ice _ creams. etc.	

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	- Lets the students practice asking Yes/no questions. with "has got"		
	eg		
	T : Has Harry got a sandwich?	- S_S : Yes, he has.	
	T : Has he got a doughnut?	- S_S : No, he hasn't.	
	- Devides class into pairs .	- Do their works.	- Observe
	- Lets them do the activity.	Ask and answer about Harry and Bert in work sheet No.1 in their pairs.	the students' interaction.
	- Monitors them.		
3.	**The Jigsaw Principle**		
	- Devides class into groups of six.		
	- Explains how to do the work :		

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	1. Each student will get a picture and three sentences that has different from the picture. 2. Try to find the name of the other students'pictures from the sentences - Monitors them. - Lets them check their work together when they finish.	- Students check their work together after finish.	
4.	**The Task Dependency Principle** - Lets students do the dialogues by using "have got" and choosing things they have in class.		- Observe the students' interaction.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	- Asks them to choose their pairs eg A : Have you got a pen? B : Yes, here you are. A : Thanks Have you got.....? etc. B : No, I'm sorry (or) Yes, Here you are.	- Choose their pairs and do the dialogues	
	- Chooses some pairs to present their work in front of the class. - Helps them with pronunciation.	- Students present their works in front of the class and other listen and correct any mistakes	
5.	**The Correction for Content Principle.** - Discusses about the students' work and tell some mistakes. - Lets them ask the questions about anything they don't understand.		- Observe the students' interaction.

WORK SHEET NO.1

What have they got for lunch ? (Berth and Harry)

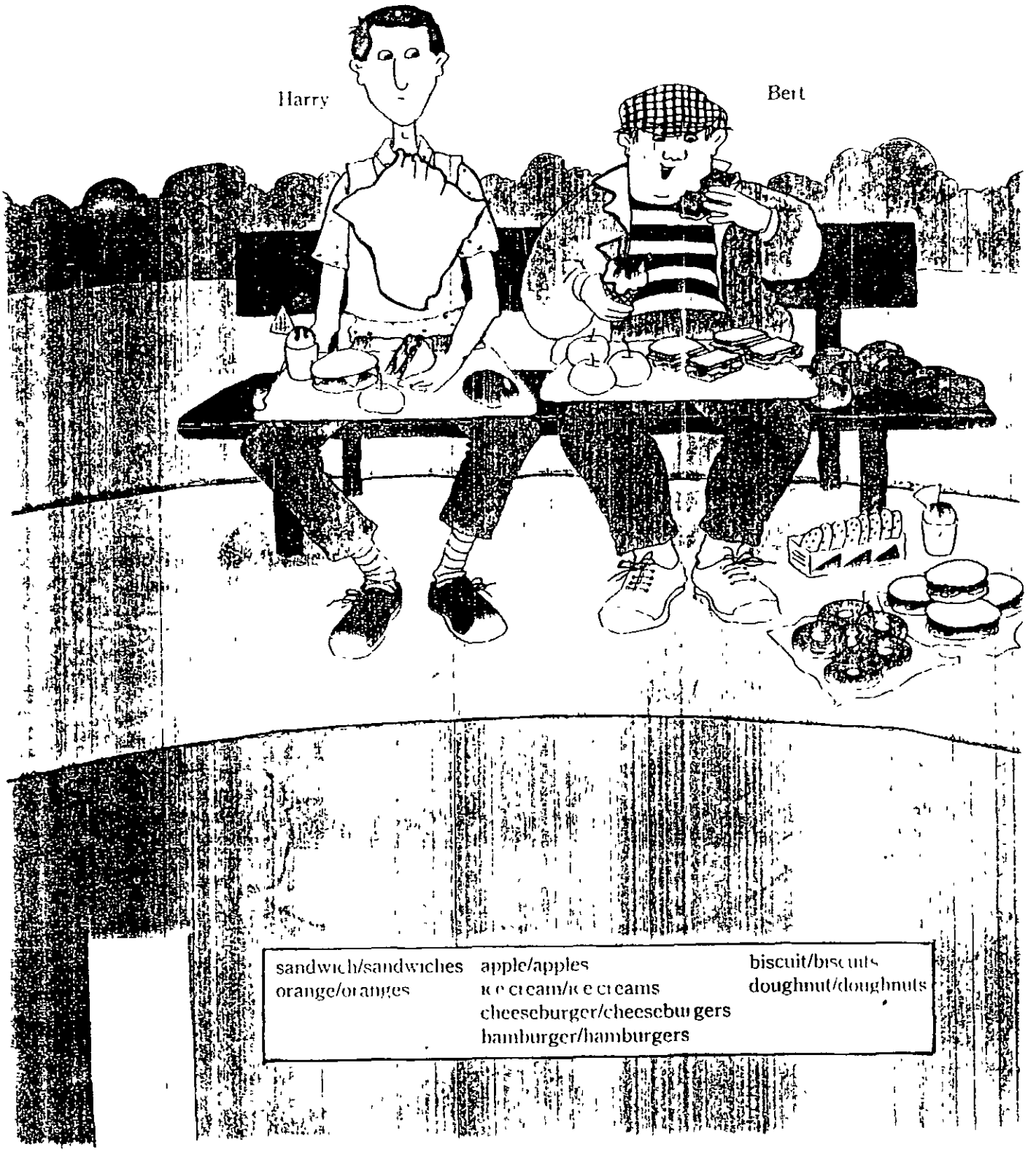

Bert

sandwich/sandwiches
orange/oranges

apple/apples
ice cream/ice creams
cheeseburger/cheeseburgers
hamburger/hamburgers

biscuit/biscuits
doughnut/doughnuts

WORK SHEET NO.2

What are their names?

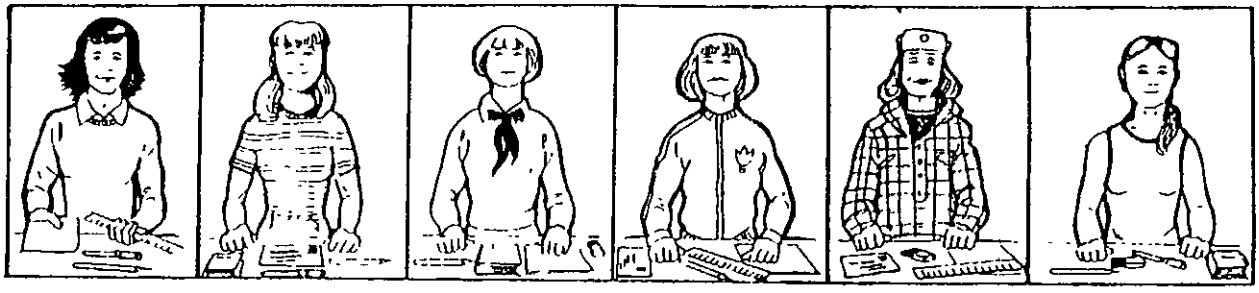

(1) Tina (2) _____ (3) _____ (4) _____ (5) _____ (6) _____

Student 1.

Kay has got a dictionary.
She has not got an envelope.
She has not got a pen.

Student 2

Liz has not got a piece of paper.
She has got an envelope.
She has not got a ruler.

Student 3

Jane has not got a dictionary.
She has got a ruler.
She has not got a pen.

Student 4

Sally has not got a pen.
She has got a rubber.
She has not got a pencil.

Student 5

Tina has got a piece of paper.
She has got a ruler.
She has not got a rubber.

Student 6

Linda has got a pencil.
She has not got an envelope.
She has got a rubber.

Lesson Plan for Experimental Group

Period : 13-14 **Class : M.4** **Time : 100 minutes**

Content : Looking for a flat

Objectives :

The outcomes of the lesson will be that the students will be able to :

- describe houses, flats and rooms.

Vocabulary : Flat, living room, bedroom, bathroom, shower, toilet, fridge.

Structure :

- There is...., There are....
- Is there....?, Are there....?

Teaching aids :

- Tape
- Work sheet

Activities :

- Individual work
- Pair work
- Group work

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
1.	**The Information Transfer Principle**		
	- Greets the students.	- Greet the teacher.	- Observe the students' activity.
	- Points to the window and the door of the classroom and tells: T : There is one door. T : There are three windows in the room etc.		
	- Lets them repeat after the teacher.	_ Repeat after the teacher.	
	- Asks them yes/no questions.	- Students answer the questions.	
	_ Shows 4 pictures of the living room, bedroom bathroom and kitchen in a flat.	_ Look at the pictures.	
	_ Asks the students to match the pictures after listen to the tape.	_ Listen to the tape and match the pictures with the rooms they hear from the tape.	_ Observe the students' work.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	_ Says the names of things in each room from the pictures and lets students repeat eg. television, shower, bed, gas-stove, fridge, telephone etc. - Lets a student draw a room on the black-board and others tell things in that room. - Monitors them.	_ Say and repeat.	_ Observe the students'-activity.
2.	<u>The Information Gap Principle</u> - Devides class into pairs. - Gives out two pictures of the rooms and lets them	- Work in their pairs as fast as they can and present their works in front of the class.	- Check the students' work.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	find the different in picture No. 2 then write the different things under the picture 2. by using there is there are. - Lets each pairs present their work in front of the class.		
3.	**The Jigsaw Principle** - Teacher states the objectives of this activity. - Reads aloud a short passage aloud . eg. "This flat is in West street.There are rooms in the flat.There are two bedrooms,a bathroom,a living room. There is a telephone	- Listen and repeat.	_ Observe the students' pronunciation

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	in the flat.but there isn´t a television." - Read once more and lets the students write on the blackboard about what they hear - Monitors them.and checks any mistakes together.	_ Check any mistakes.	
4.	<u>The Task Dependency Principle</u> - Asks the students drawing a picture of the room such as : bedroom,batheroom or kitchen by choosing only one room. - Devides class into groups of five. - After finishing asks the students write about the room by using "<u>there is</u>, <u>there are</u>"	- Do their works and present in front of the class.	- Observe the students´ activity

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	then present their work in front of the class eg. There are __ rooms in my __. There is/are __ etc. - Monitors them.		
5.	**The Correction for Content Principle** - Discusses the _ the students'work and lets them talk about their problems - Shows some students' good work and give them reinforcement.	_ Talk about their problems.	_ Observe the students' interaction.

Directions: Listen to the tape and find the name of these rooms and write down the names of the things in these rooms.

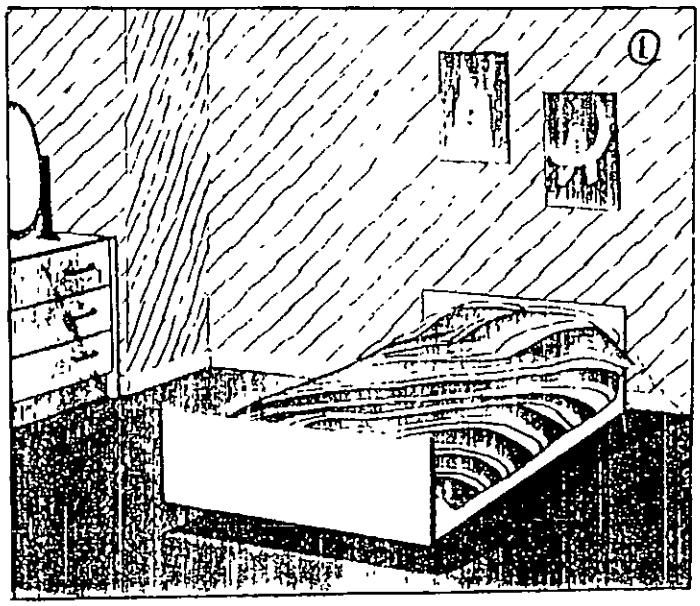

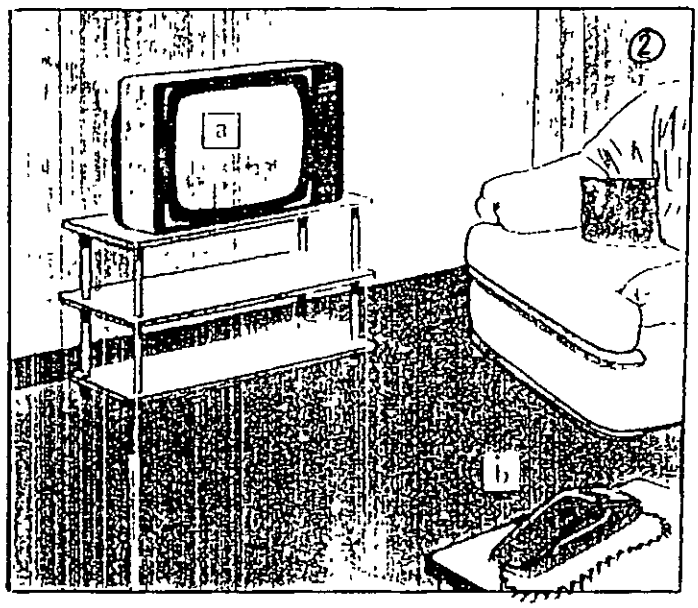

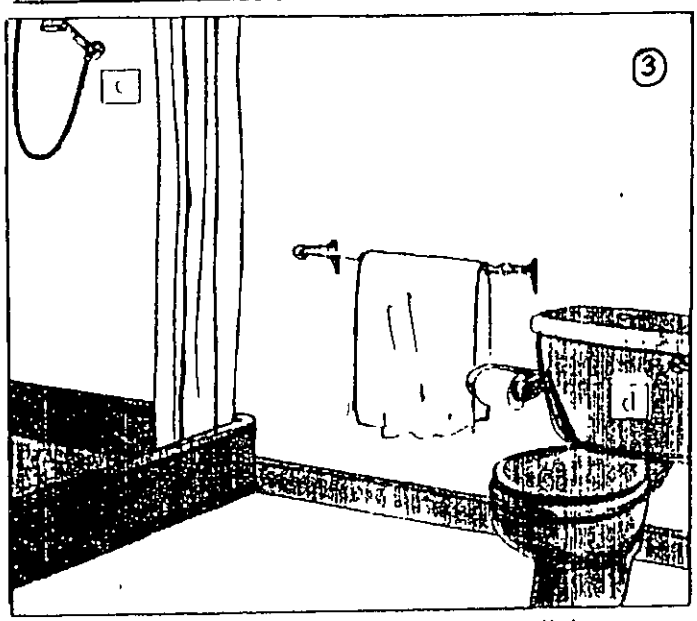

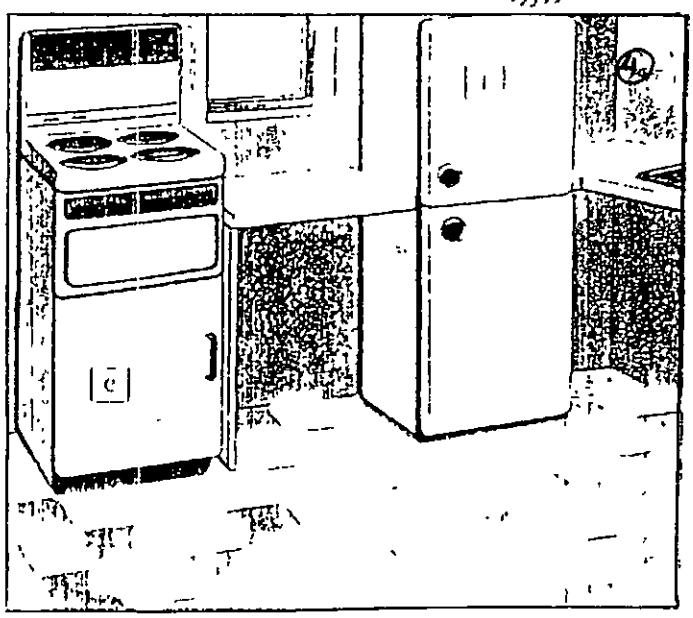

There are four rooms in the flat There is a living room, a large bedroom, a bathroom and a small kitchen There is a shower and a toilet in the bathroom There is a cooker and a fridge in the kitchen There is a TV and a telephone in the flat too

Find the names

For example

1 *This is the bedroom*

(a) *This is the TV*

PICTURE 1

Find the differences

Look at these two pictures of flats Find ten differences in Picture 2 .

(1)

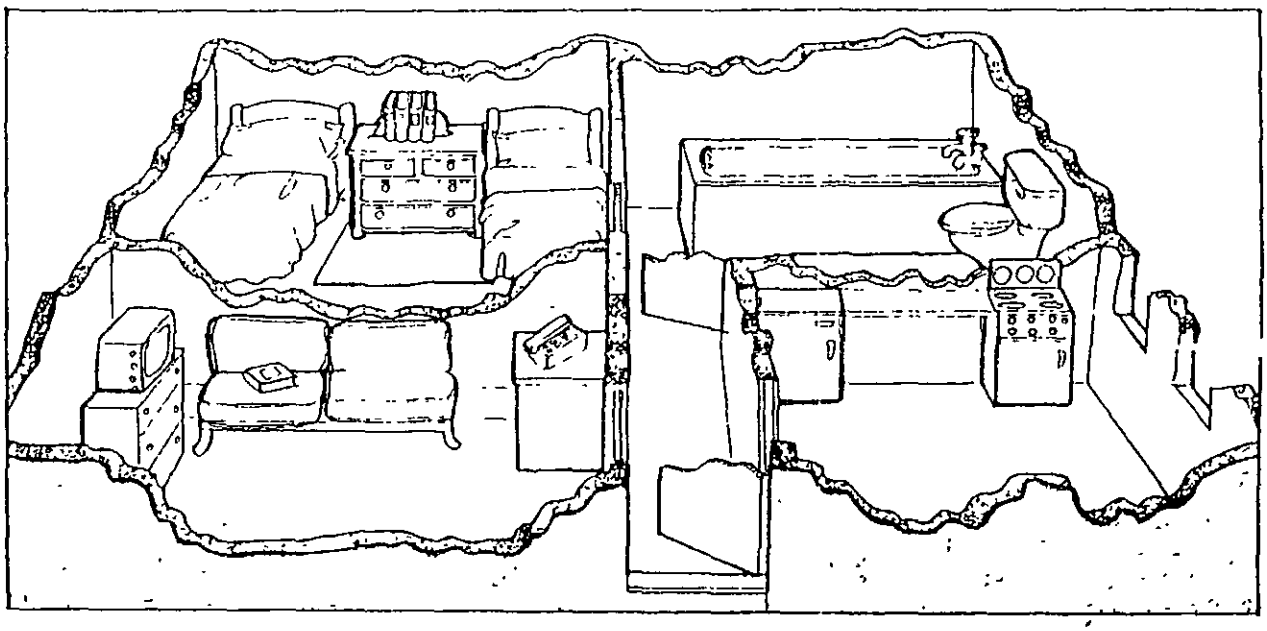

PICTURE 2

(2)

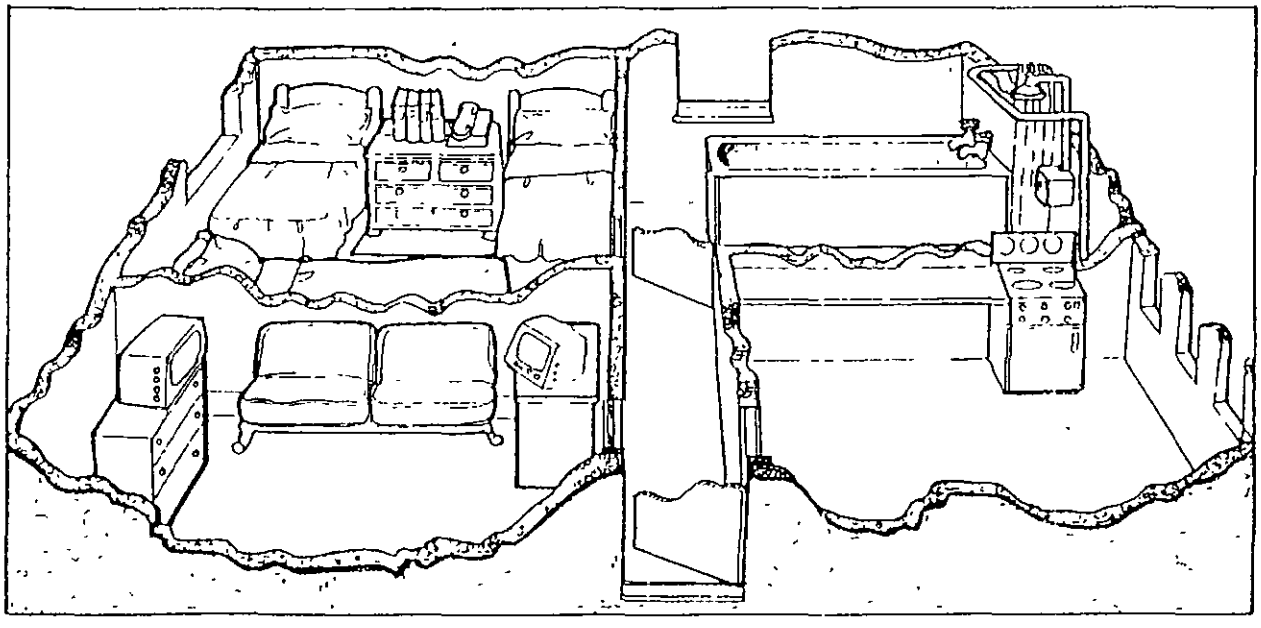

In Picture 2 . . .

There is a shower in the bathroom.

There isn't a telephone in the living room.

There are three windows in the kitchen.

Lesson Plan for Experimental Group

Period : 15 - 16 **Class : M.4** **Time : 100 minutes**

Content : Whisper. Don´t shout

Objectives :

The outcome of this lesson will be that the students will be able to :

_ give commands

Vocabulary : Switch on,whisper,put on,take off,pick up,put down and torch

Structure : Imperative

Teaching aids :

_ Tape

- Work sheet

Activities :

_ Individual Work

_ Pair work

_ Group work

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
1.	**THe Information Transfer Principle** _ Greets the students at the beginning of the class. _ Asks the students to open the book on page 14 then lets them listen to the tape and repeat. _ Explains the sentences that are instructions. eg * Open the window,please * Don't switch on the light. * Whisper.Don't shout. _ Asks them to do after these instructions. _ Monitors them. _ Gives out work sheet No.1.	_ Greet the teacher. _ Read the book,listen to the tape and repeat. _ Listen and do the activities from the instructions.	_ Observe the students' interaction

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
2.	**The Information Gap Principle**		
	- Lets students practice the instructions with their friends, (Working in pairs)	- Students work in pairs. eg.	
	- Lets some pairs present in front of the class as quickly as they can. The ones who can do it the most correctly or nearly correctly will be given prizes.	- S_1 : Give me your book, please. - S_2 : Send the book, and say " Here you are." - S_1 : Sit on this table, please. - S_2 : Sit on the table. etc.	
3.	**The Jigsaw Principle**		
	- Divides class into groups of 7	- Make a dialogue by putting the pictures in order.	- Observe the students' work.
	- Gives them the part of the dialogue with the pictures.		
	- Tells them to read their sentences in		

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	their groups one by one and then putting the dialogue in order. - After finishing, lets them check together.		
4.	**The Task Dependency Principle.** - Lets groups of students do a role play about their dialogue in front of the class. - At first make the role play in picture No.1 then pictures No.2,3,4,5,6 and 7. - Monitors them by checking their actions and their pronunciation.	- Change the names in the dialogues.	- Observe the students' activity.
5.	**The Correction for Content Principle.** - Asks the students to discuss their role plays.		- Observe the students' interaction

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	- Gives them some words they can use in real life to make the dialogues. - Corrects any mistakes from the dialogues togethers.	- Listen to the teacher	

WORK SHEET NO.1

Find the instructions

For example

1–(c)

1 Close the door

2 Don't touch that!

3 Stand up, please.

4 Take off your shoes.

5 Put down your bag, please

6 Don't sit down!

7 Put on your glasses, please.

8 Pick up those pieces of paper.

Bert Open the window
Harry Right.
Bert Shh!

Harry Where's the light?
Bert Don't switch on the light
Switch on your torch
Harry Right

Harry Look There's a safe!
Bert Shh! Whisper Don t shout
Harry Right Look There's a safe

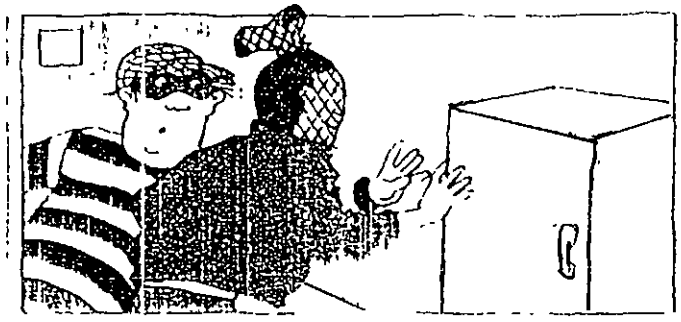

Bert Don't touch it! Put on your gloves
Harry Is it locked?
Bert Of course, it's locked

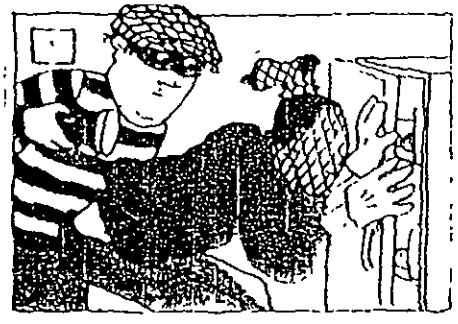

Harry It isn't locked
Bert Well? What's in it?

Harry A bottle of milk, two eggs, some cheese, one tomato

Bert What?
Harry Shh! Whisper Don't shout

Lesson Plan for Control Group

Period : 1-2 **Class : M.4** **Time : 100 minutes**

Content : Countries and Cities

Objectives : The outcomes of this lesson will be that the students will be able to :

1. ask and talk about location of cities.
2. ask about the capitals, countries and cities with question words.
3. answer yes-no questions.
4. draw the maps of countries.
5. do the exercises correctly.

Vocabulary :

1. Names of the countries :
   Spain, England, the United States, India and Brazil
2. Names of cities :
   London, Washington, New York, Barcelona, Madrid, Agra, Delhi, Manchester, Brasilia and Rio de Janero.

Structure : Present tense of "be"

Teaching aids :

1. Tape
2. Work sheet
3. Map of the world, maps of the countries
4. Word cards

Activities :

1. Individual work
2. Pair work

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
1)	Starts the lesson by greeting students.	- Greeting the teacher	
	eg.		
	- Hello, how are you today ?	- We're fine, thank you and how are you ?	
	- Fine.		
2)	States the objectives of the lesson.	- Listen to the teacher	
3)	Reviews by showing the maps of the countries and asks students.	- Answer the questions.	- Check their interesting.
	eg.		
	- What country is it ?(shows the map of India)	- It's India.	
	- Yes, very good.		
	- What country is it ?(shows the map of England)	- It's Italy.	
	- No, it isn't. It's England.etc.		

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
4)	Lets students listen to the tape and repeat · Spain, Brazil, the United States England and India	- Listen to the tape and repeat.	
	- Asks students some questions about country and city.	- Answer the questions	- Observe their activity.
	eg.		
	- Is Spain a city or a country ?	S_1 : It's a country.	
	- Yes, very good.		
	- Is London a city or a country ?	S_2 : It's a city.	
	etc		
	- Tells students about the concept of countries and cities.	-Listen to the teacher and try to understand about country, city and capital.	
	_ Tells them about countries and cities such as :		

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	- Bankok is a <u>city</u> and it's the <u>capital</u> of Thailand. - Delhi is a <u>city</u> and it's the <u>capital</u> of India. - New York is the <u>city</u>, but it isn't the <u>capital</u> of the United States.Washington is the <u>capital</u> of the United States (writes down on the blackboard)	- Read on the blackboard	
5)	Shows the map of the world and asks students to find some countries in front of the class (monitors them)	- Find the countries.	- Observe their interesting.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	- Gives out work - sheet No.1 to the students. - Explains how to do then lets students do their works as fast as they can. - Asks students to change their works with their friends and correct. - Teacher monitors them.	- Do their works by themselves as fast as they can.	
6)	Devides class into pairs and lets them ask and answer yes/no questions about countries,cities and capitals. eg. - Is Delhi the capital of India ? etc.	- Ask and answer the questions together. - Yes, it is. etc.	- Observe their activity.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	- Monitors them.		
7)	Asks pairs of students to speak in front of the class.	- Ask and answer the questions in front of the class.	- check their activity
8)	Evaluations all of the students´works or observes their activity.		
9)	Asks students to draw a map of country,labelling a city and the capital of that country for their homework.		- Check their homework.

WORK — SHEET (NO. 1)

Directions : **Listen to the tape and transfer the information you hear by marking ✓ in the table below.**

	Name	Country	City	Capital
eg:	London	England	-	✓
	Washington			
	New York			
	Brazilia			
	Madrid			
	Agra			
	Manchester			
	Delhi			
	Rio de Janero			
	Bangkok			
	Barcelona			
	England			
	The United States			

Lesson Plan for Control Group

Period : 3-4 **Class** : M.4 **Time** : 100 minutes

Content : People

Objectives :

The outcomes of this lesson will be that the students will be able to :

1. ask and answer about name, places, jobs and ages
2. introduce themselves
3. give messages from pictures
4. identify the negative form

Vocabulary : Drummer, jounalist, job, pop group, footballer

Structure : Possessive adjectives, present tense of "be".

Teaching aidss :

1. Tape
2. Work sheet
3. Pictures

Activities :

1. Individual work
2. Pair work

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
1)	Teacher begins the class by greeting the students then lets them open the book and talks about herself eg. My name´s ..... I´m from (name of school) - Asks the students. T : What´s your name ? : Where´re you from ?	- Listen to the teacher. - Answer the questions	- Observe the students´ activity.
2)	Teacher states the objectives of the lesson.	- Listen to the teacher.	
3)	Reviews the present tense of "be" and "possesive adjectives"		

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	eg. I am.. . = I´m... My name is.. . .. = My name´s... .. - Asks students to introduce themselves.	- Introduce themselves eg. My name´s..... I´m a student at.... (name of school) I´m.....years old.	
4)	- Monitors them Asks students to open the book and read Kate´s letter. - Asks them to listen to the tape, (section A) and repeat after the tape. - Explains some words in the letter such as :	- Read the letter and listen to the tape. - Listen to the teacher.	- Check the students´ pronunciation .

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	Brighton is a town, it is in the south-coast of England. - Asks students to listen to the tape again (section B), then ask some questions about the tape. eg. T : - What's his/her name ? - What's his/her job ? - Where's he/she from ? - How old is he/she ? - Explains some words and shows some pictures.	- Answer the questions - His/Her name is..... - His/Her job is..... - He/She is from..... - He/She is.....years old.	

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
5)	eg. drummer, pop group, jounalist Asks yes/no question about section A,B again eg. - Is Kate a student ? - Is she from Scotland ? - Is Rick William a drummer ? etc - If some students make a mistake teacher corrects them until they understand and answer yes/no questions fluently	- Yes, she is. - No, she isn't. She's from England. - Yes, he is.	- Observe the students' activity .
6)	Divides class into a groups of 4.		

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	- Tells them to do a dialogue with yes/no questions ask and answer about themselves.	- Do the dialogue.	- Observe their activity.
	- After that lets them present their dialogues in front of the class.	- Present their dialogues in front of the class.	
	- Gives out work sheet No.1 and lets the same groups of students do it.	- Do their work sheets	
	- Monitors the students.		
7)	Teacher checks the students' work and corrects their mistakes, then explains clearly again.	- Listen to the teacher and correct their mistakes.	

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
8)	Observes the students' understanding and helps some of them once more time.	- Possibly help their friends.	
9)	Lets students find a famous people they know from picture and describe that picture by using possessive adjectives at home		- Check the students' homework.

WORK SHEET NO. 1

Write about these people.

Dear Maria,
My name's Pete Simmons. I'm from Australia.
I'm a waiter and I'm 23

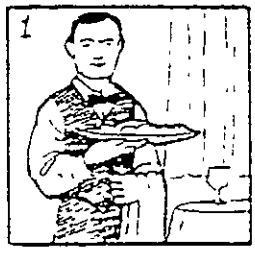

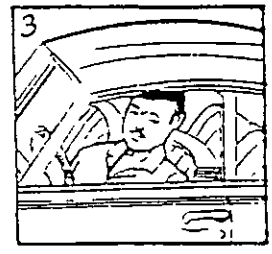

His/Her name is _____

He/She is from _____

He/She is a _____

He/She is _____ years old.

RECORD CARD

Surname: Roy

First name: Marianne

Age: 20

Country of birth: France

Occupation: Nurse

Application Form

Surname: Mancini

First name: Dino

Country of birth: Italy

Age: 55

Occupation: Taxi driver

(1) His name is Peter Simmons.
He is from Australia.
He is a waiter.
He is 23 years old.

(2) _____

(3) _____

Lesson Plan for Control Group

Period : 5-6 Class M.4 Time : 100 minutes

Content : Take-away

Objectives :

The outcomes of this lesson will be that students will be able to :

1. greet people
2. order things
3. offer things
4 accept/refuse offers
5. say thank you
6. say goodbye

Structure : Indefinite article : a/an

Vocabulary : Take-away, hamburger, cheeseburger, doughnut, ice-cream, coffee, orange juice, apple juice, Hello, please, Anything else ?, Thank you and Goodbye.

Teaching aids :

1. Tape
2. Pictures and menu
3 Work sheet

Activities : 1. Individual work
2. Pair work
3. Group work

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
1)	Begins the class by greeting students then asks them,where they can buy food such as : fired-chicken,ice-cream chickens, or orange juice. - If they can't answer correctly, shows them a picture of a "take-away".	- Think and answer the teacher (shop, near my house or at the supper market)	
	- Asks them to pronounce correctly.	- Repeat after the teacher.	_ Check the students' pronunciation
2)	- States the objectives of the lesson.	- Listen to the teacher and write down the objectives of this lesson in their note book.	

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
3)	Reviews students about the uses of "Hello/thank you/ please/anything else ? and goodbye." - Asks some questions about how to use these words.	- Listen and answer the questions.	
4)	Explains new vocabulary and structure in this lesson. - Asks students to listen to the tape with new vocabulary and repeat after the tape eg. take-away, hamburger, cheesburger, doughnut,	- Listen to the tape carefully and repeat	- Check the students' pronunciation

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	ice-cream, coffee, coke, orange juice, apple juice, hello, please, Anything else ?, thank you, goodbye - Explains the use of article a/an before the name of drinks as a count noun. eg. Coffee ___ A coffee, please. Tea _____ A tea, please. Orange juice _____ _____ An orange juice, please. Coke _____ A coke, please.		

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
5)	Asks students to open the book on p 6 and read a dialogue after the teacher.	- Read a dialogue.	- Observe the students' pronunciation
	- Asks them to listen to the tape.		
	- Lets them read all again or choose someone read it.	- All of thestudents read the dialogue again.	
6)	Divides class into pairs and lets them do the dialogue in the same pattern but change some foods and drinks.	- Do the dialogues in pairs.	- Observe the students' activity.
	- Asks them to present in front of the class.	- Present their work in front of the class.	
	- Gives out work sheet No.1 and lets students do	- Order some food or drinks on the menu.	

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	their work by asking for things on the menu. - Monitors them if they have some mistakes.		
7)	Checks their work and corrects.		
8)	Asks students to talk about their works and some problems. - Corrects some mistakes	- Talk about some problems.	- Observe their pronunciation
9)	Asks the students to do their homework by writing a dialogue abouth a take-away.	- Do their homeworks.	- Check the students' work.

WORK SHEET NO. 1.

B Find the names on the menu

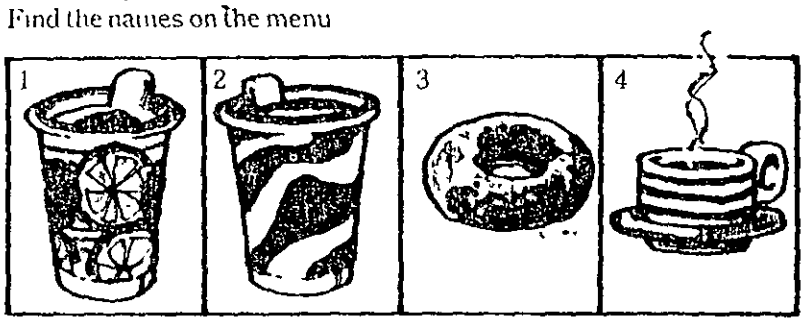

For example
1 *orange juice*

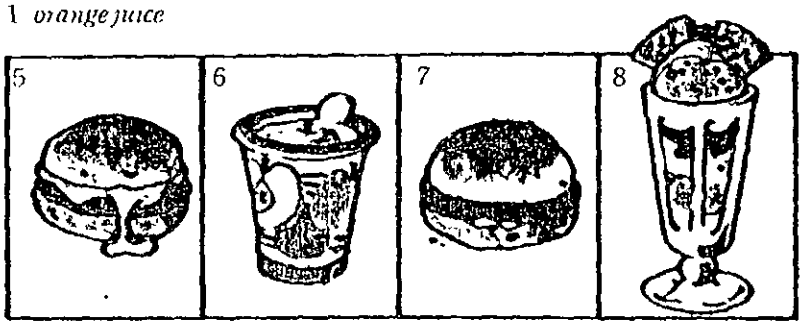

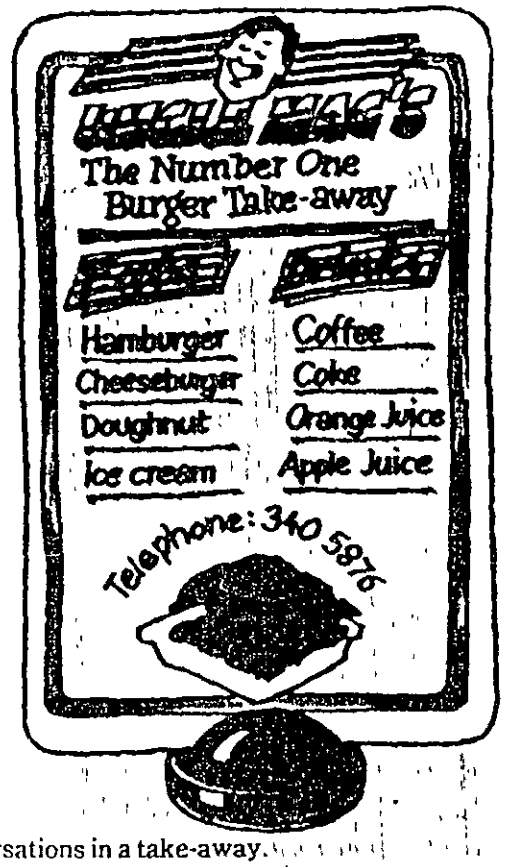

C Ask for things on the menu.

A _____, please.
An _____, please.
A/An _____ and a/an _____, please.

D Make conversations in a take-away.

A: *Hello*
B: *Hello.* _____, *please*
A: *Anything else?*
B *Yes,* _____, *please./No, thank you.*
B *Thank you*
A: *Thank you Goodbye*
B *Goodbye*

Take-away

A Rick Williams is in a take-away

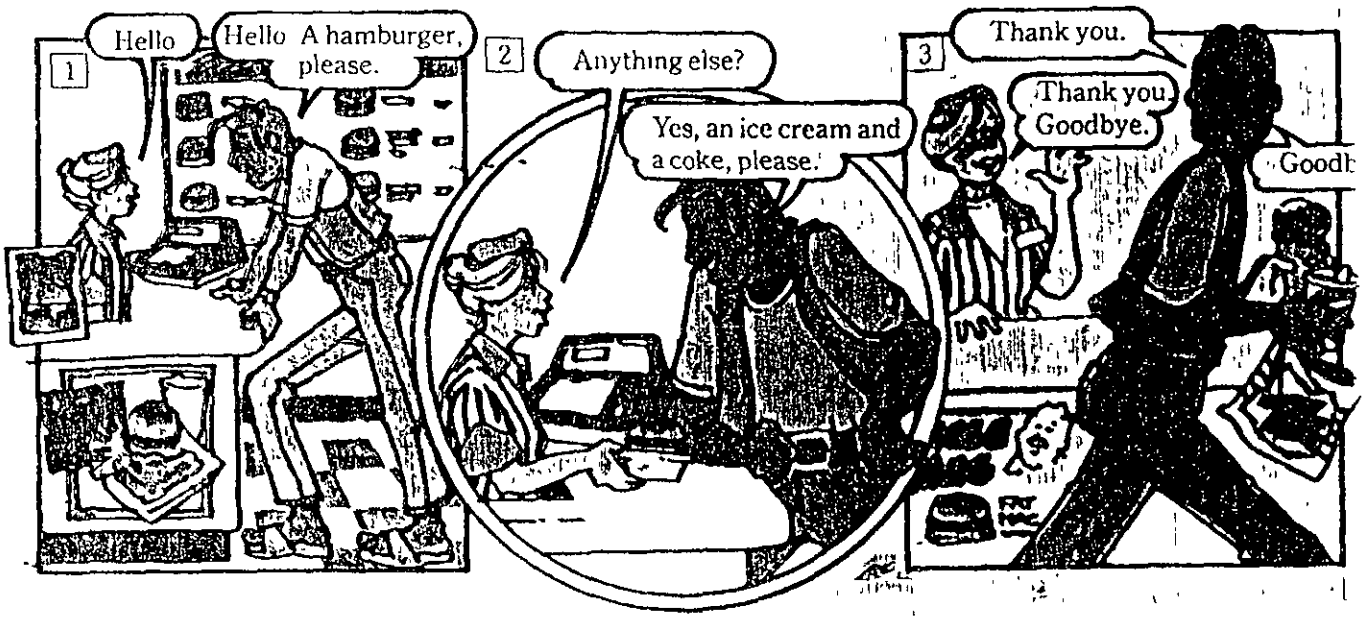

Lesson Plan for Control Group

Period : 7-8 **Class M.4** **Time : 100 minutes**

Content : Numbers

Objectives :

The outcomes of this lesson will be that students will be abl to :

1. count cardinal number.
2. ask and answer the questions about the number.

Vocabulary : Astronaut, space ship

Structure : Present tense

Teaching aids :

1. Tape
2. Work sheet
3. Game
4. Picture
5. Word card

Activities :

1. Individual work
2 Pair work
3. Group work

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
1)	Teacher greets the students.		
	- Shows things such as 2 pens,3 books or 4 rulers and ask the students the questions.	- Students greet the teacher.	
	eg.		
	- How many pens are there?	S_S - There are 2 pens S_S - There are 4 books. S_S - There are 4 rulers.	
	- Asks students to repeat after the teacher about the sentences they answer.	- Students repeat after the teacher.	
	- Asks students to count No.1-20 in English.	- Count the numbers 1-20.	
	- Asks them to count down the numbers 20-1	- Count down the numbers 20-1. eg. 20→19→18→17→16→15→14→13→12→11→10→9→8→7→6→5→4→3→2→1	- Check the students' knowledge.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	- Teacher counts the number 1-20 and lets students repeat after the teacher. - Monitors them.		
2)	Tells the objectives of this lesson. - Asks students to write down in their work books.	- Write the objectives of the lesson.	
3)	Reviews the students' knowledges.		
4)	Asks students to open the book on page 7 and read new vocabulary after the teacher such as : astronaut, space - ship, countdown. - Lets them listen to the tape and	- Read a conversation loudly together.	

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	read a conversation loudly. eg. Natasha Ivory is and astronaut. She´s in a spaceship. Base Control : Ready for countdown Natasha : Ready Base Control : 10,9,8,7,6,5,4,3,2,1,Zero!		
5)	Writes sentences on the blackboard and asks students to read. eg. T : I have <u>six</u> books T : Somsak has <u>fifteen</u> baht. etc	- Read on the blackboard together.	
6)	Asks students to practice to speak about the numbers in the sentences with their friends	- Work in pairs.	- Observe the students´ activity.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	- Gives out work sheet No.1 and asks students to find the missing numbers. - Chooses some students to read their work sheets in front of the class.	- Do their work by themselves. Find the missing numbers 1. 21 23 ? ? 33 35 ? 39 2. 20 ? ? 50 ? ? 100 3. 68 63 ? ? 48 ? ? 33 ? ? 4. ? 92 85 ? ? 64 ? ? ? ? 5. 22 ? 40 ? ? ? 76 ? 94	
7)	Checks the students' work together by telling them to change their work sheet with their friends. - Practices them to read the numbers correctly.		- Observe the students' work.
8)	Evaluates the students' work by observing their activity. - Corrects some		

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
9)	mistakes such as their pronounces, spelling and intonation. Asks them to do their homework in their practice books on page 3 and 4.	- Do their homework.	- Correct the students' homework.

Lesson Plan for Control Group

Period : 9-10 **Class : M.4** **Time : 100 minutes**

Content : My family

Objectives :

The outcomes of this lesson will be that students will be able to ·

- ask and talk about family relationships

Vocabulary : Family, brother, sister, father, mother, grandfather, grandmother, uncle, aunt, cousin, nephew, niece, sister-in-law.

Structure : Possesives (genitive)'s

Teaching aids :

- Tape
- Work sheet

Activities :

- Individual work
- Pair work
- Group work

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
1)	Teacher greets the students - Asks the students about themselves such as : T : - What´s your name? - How many brothers and sisters <u>have</u> you <u>got</u>? - What´s your uncle´s name? etc.	- Greet the teacher. S_1 : My name is ..... S_2 : I <u>have got</u> two brother<u>s</u> and one sister. S_3 : Lop.	
1)	States the objectives of this lesson that students should be able to ask and talk about family relationships.		
3)	Review the structure of "possesive (´s)."		

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	eg. - James is Kate's brother. - Ella is Sam's sister. - Reviews the present tense of "have got" eg. - I have got one brother. - I have got two sisters. - Reviews the new vocabulary about family : grandfather, grandmother, uncle aunt and cousin.	- Students read after the teacher.	- Observe the students' pronunciation
4)	Asks students to open the book on page 8 and look at the pictures, of Kate's family then read after	- Read the names of Kate's family after the teacher. eg. Benjamin, Agnes, Bernie, Edna, Bruce, Ernest,	

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
5)	the teacher about the names. - Asks them to read the sentences of Kate´s family on page 9 States the pattern of "have got" and the uses of "´s" by writing on the blackboard. eg.	Brenda, Alice, James, Ella and Sam. - Students listen and repeat.	- Check the students´ pronunciation
	I´ve got (have got) one: brother. sister. cousun.		
	I´ve got (have got) two: brothers sisters. cousins		

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	I haven´ t got any brothers / sisters. / cousins.		
	My brother´s / sister´s / cousin´s name is		
6)	- Asks students to read together. - Monitors them. Asks students to write about their families tree. eg. 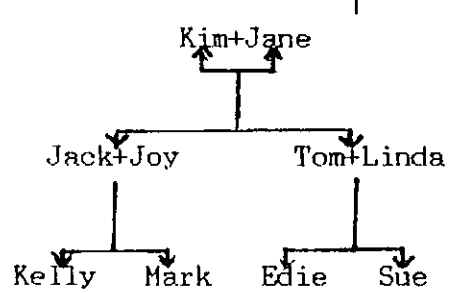 		- Observe the students´ work.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	- From the students' family tree, asks them to write the sentences about their families again - Chooses students to read in front of the class loudly. - Monitors students by observing their pronunciation.	- Write their families' tree.	- Observe the students' activity. - Check the students' pronunciation .
7)	Checks the students' work together. - Talks about some mistakes.	- Check their work and correct.	
8)	Explains students who don't understand		

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
9)	- Reinforces the students who don't have any mistakes Asks the students to do their homework in work sheet No.1	- Do their homework.	- Check the students' homework.

Read this letter and answer the questions

Hello. My name's Rick Williams.
I'm 25 years old. I've got one brother
and one sister My brother's name
is Brian. He is 17 years old.
My sister's name is Franny.
She is 21.

(1) What is his name? *His name is Rick Williams.*

(2) How old is he? _____

(3) What is Rick's brother's name? _____

(4) How old is he? _____

(5) What is Rick's sister's name? _____

(6) How old is she? _____

Lesson Plan for Control Group

Period : 11-12 Class : M.4 Time : 100 minutes

Content : What have they got?

Objectives :

The outcomes of this lesson will be that students will be able to :

- ask and talk about possession
- answer requests
- request things

Vocabulary : Cheeseburger, biscuit, piece, lunchtime, park.

Structure : - Present tense : have got (possession)
- Noun plurals : -s, -es

Teaching Aids : - Tape
- Work sheet
- Word cards

Activities : - Individual work
- Pair work
- Group work

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
1)	Teacher greets the students before starting the lesson. - Shows the things such as pens, ruler, books etc and says : T : I <u>have got</u> two pens. I <u>have got</u> four books. I <u>have got</u> a ruler. etc.	- Greet the teacher.	
	- Identifies objects that students have and make statement. T : You have got two books. T : You have got a piece of paper. T : You have got a rubber. etc.	- Listen carefully and show objects which the teacher spoke about.	

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
2)	States the objectives of this lesson.		
3)	Asks the students about their breakfast or lunch they have got		- Check the students' pronunciation.
	eg.		
	T : Have you got any rice for your breakfast/ lunch ?	S_1 · Yes, I have.	
	T : Have you got an orange for your breakfast/lunch?	S_2 : No, I haven't.	
	T : Have you got a red pen?	S_3 : Yes, I have. (show the red pen)	
	T : Have you got a piece of paper?	S_4 · No, I haven't.	
	- Lets them listen to the tape and repeat.		

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
4)	eg Harry : Have you got a pen, Bert? Bert : Yes, here you you are, Harry Harry : Thanks, Bert Have you got a stamp, Bert? Bert : No, I'm sorry I haven't. Asks students to open the book on page 10 and look at the picture of Harry and Bert. - Asks students the questions. eg. T : What has Harry got for lunch?	- Try to answer the questions S_S : Look at the picture and answer the questions. eg. - He has got a sandwich. - He has got an apple.	- Observe the students' activity.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	T : What has Bert got for lunch? - If the students don't understand, explains it to them.		
5)	Gives out work sheet No.2 - Devides class in to pairs.	- Do their work sheets	
6)	- Asks them to do exercise C. in their books on page 11. - Teacher monitors them. Asks them to make a conversation like this pattern: eg . A : Have you got a/an. .....? B : Yes, here you are. A : Thanks.	- Ask and answer together. - S.B reads and asks S,A the questions. - S.A looks at the pictures are given and listens then answer S.B the questions. - Students do a conversation in their pairs.	- Observe the students' activity.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	A : Have you got a/an. ... ? B : No, I'm sorry I haven't. - Lets some pairs of students present their works in front of the class	- Present their conversations in front of the class.	- Observe their interaction.
7)	- Checks their conversation for pronunciation and interaction. - Reinforces the students.		
8)	- Observes and checks the students _ interaction. - If they don't understand explains to them again		
9)	- Gives out work sheet No.3.		

Time	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	-Asks students to do their work sheets at home	- Do their homework .	- Check the students' homework.

WORK SHEET NO.1

What have they got for lunch ? (Berth and Harry)

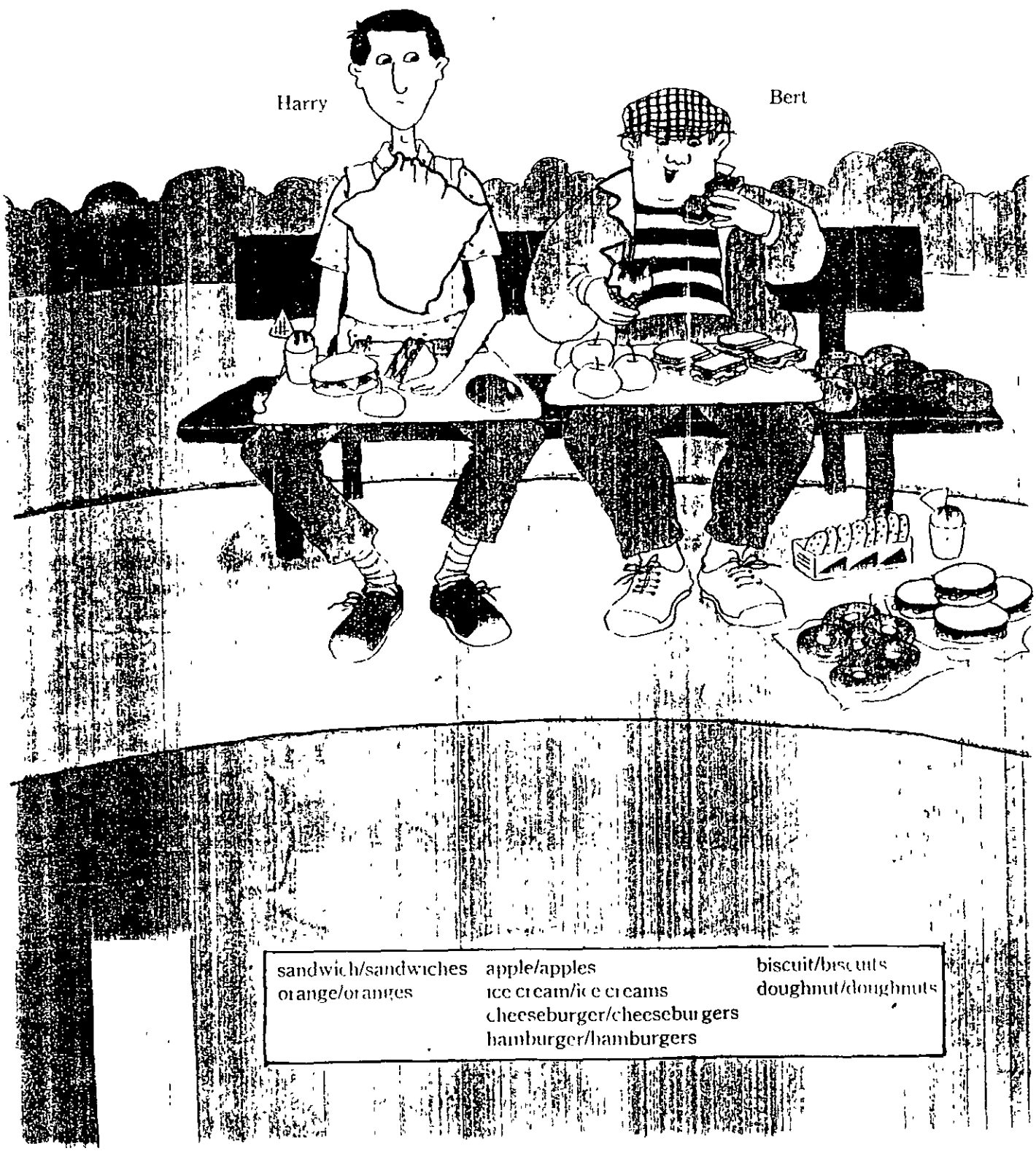

WORK SHEET NO.2

What are their names?

Student A (listen) and answer. (Picture No. is

A

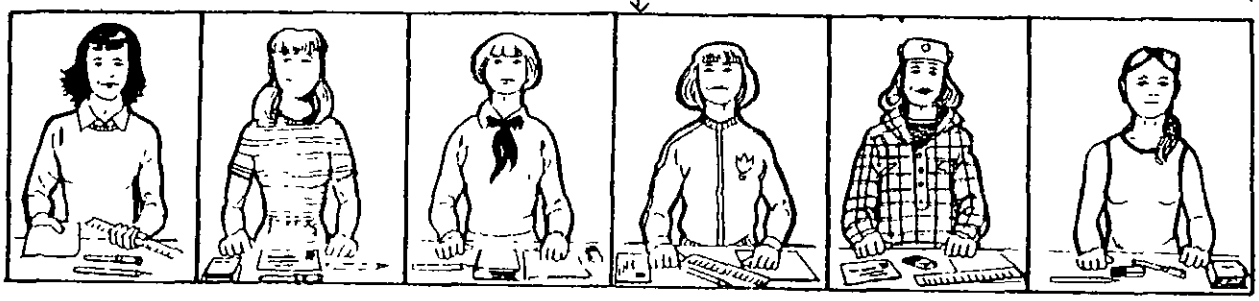

(1) Tina (2) _____ (3) _____ (4) _____ (5) _____ (6) _____

B

Student 1.

Kay has got a dictionary.
She has not got an envelope.
She has not got a pen.

Student 2

Liz has not got a piece of paper.
She has got an envelope.
She has not got a ruler.

Student 3

Jane has not got a dictionary.
She has got a ruler.
She has not got a pen.

Student 4

Sally has not got a pen
She has got a rubber.
She has not got a pencil.

Student 5

Tina has got a piece of paper.
She has got a ruler.
She has not got a rubber.

Student 6

Linda has got a pencil.
She has not got an envelope.
She has got a rubber.

B

WORK SHEET NO.3

Food and drink

(a) Find the names.

D	Y	B	I	S	C	U	I	T	H	I
G	B	O	V	A	P	P	L	E	O	C
H	E	A	U	N	F	T	K	A	R	Z
S	K	L	N	D	G	P	S	N	A	S
B	V	D	I	W	B	A	N	A	N	A
E	X	J	S	I	R	M	E	G	G	V
E	M	P	T	C	O	F	F	E	E	W
R	Q	L	C	H	E	E	S	E	G	D

banana biscuit
cheese beer orange
egg tea apple
sandwich coffee

(b) Write the names next to the pictures.

(1) banana

(2) _____

(3) _____

(4) _____

(5) _____

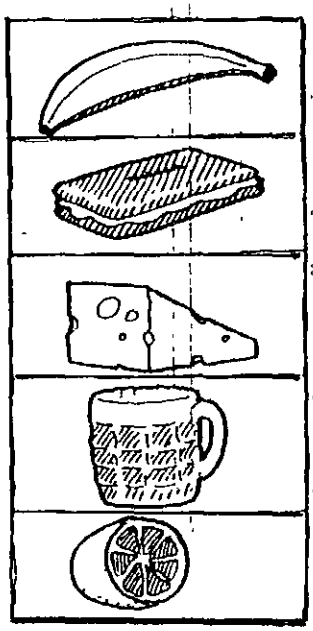

(6) _____

(7) _____

(8) _____

(9) _____

(10) _____

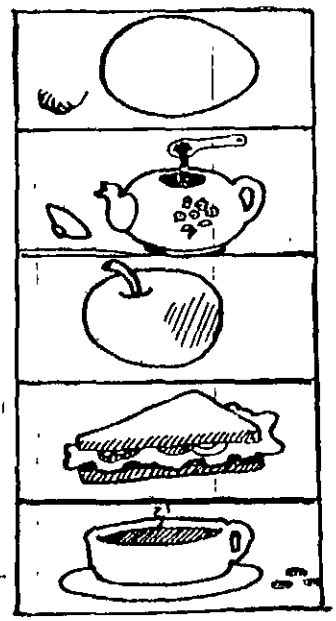

Lesson Plan for Control Group

Period : 13-14 **Class : M.4** **Time : 100 minutes**

Content : Looking for a Flat

Objectives :

The outcomes of this lesson will be that students will be able to ;

- describe houses, flats and rooms.

Vocabulary : Flat, living room, bedroom, bathroom, shower, toilet, fridge.

Structure : - There is... ..., There are.....
- Is there .. ..?, Are there.....?

Teaching Aids : - Tape
- Work sheet

Activities : - Individual work
- Pair work
- Group work

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
1)	Teacher greets the students at the begining of the lesson	- Students greet the teacher.	
	- Point to the objects on the table and says: T: There are two books on the table T: There is a ruler on the table. T: There is a blue pen on the table.	- Look at the objects on the table.	
2)	States the objectives of the lesson. - The students should be able to : -describe houses flats or rooms by using "there is" and "there are".		
3)	Asks the students	- Answer the questions	

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	Ex. T: How many students are there in this room ? - Explains the students to answer by using"there is" for singular nouns and"there are" for plural nouns. - Asks students to answer the questions again.	S_S : Thirty-five students. S_S : There are thirty-five students.	
4)	Presents a new lesson by talking about the new vocabulary. such as : Flat,living room, bathroom,kitchen, bedroom,fridge,tele-phone and toilet. - Asks students to listen to the tape.	- Listen and repeat.	- Observe their pronunciation.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	and repeat. - Shows the pictures of the rooms such as :bedroom and bathroom,then names things in those rooms.		
5)	Asks students to listen to the tape and repeat.	- Listen to the tape and repeat.	- Check the students'work. and their inter action.
	- Tells them to open the book on page 12 and match the names of the rooms with the numbers of pictures after listen to the tape.	- Match the names of the rooms with the numbers of the pictures.	
	- Explains them to make the sentences by using "there is" and "there are" to explain things in the rooms.		
6)	Devides class into pairs.		

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	- Gives out work sheets No 1 - Monitors them	- Do their work sheets in pairs.	
7)	Asks some pairs of students to do their works in front of the class - Corrects and tells them some mistakes		- Check the students' pronunciation .
8)	If some students don't understand explains them individually.		
9)	Asks students to describe about theirhouses by writing down in exercise books at home and bring the book next period.	- Do their homeworks.	- Check the students' homework.

Find the differences.

Look at these two pictures of flats. Find ten differences in Picture 2.

(1)

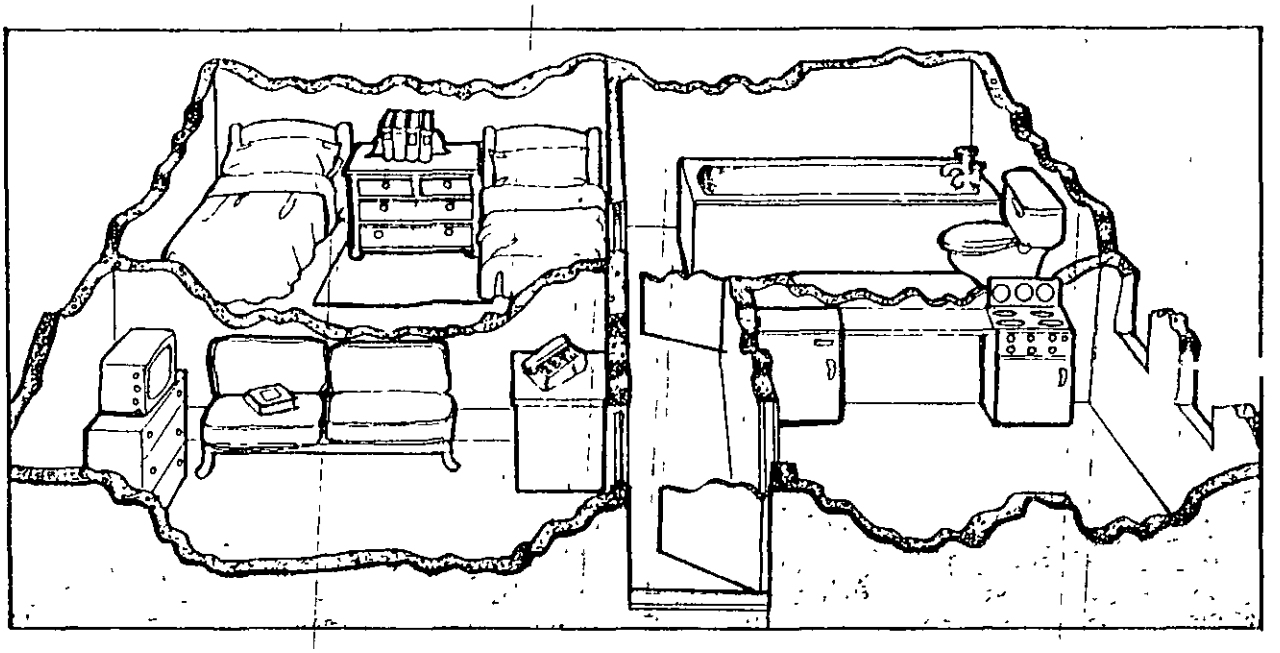

(2)

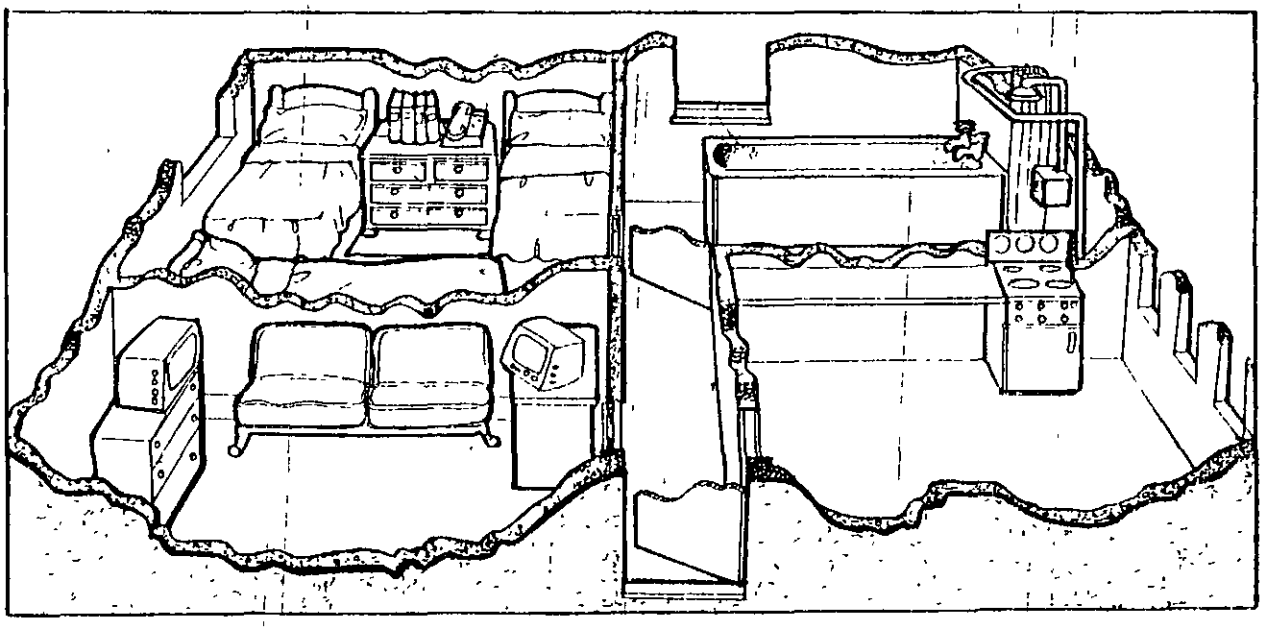

In Picture 2 . . .

There is a shower in the bathroom.

There isn't a telephone in the living room.

There are three windows in the kitchen.

Lesson Plan for Control Group

Period : 15-16 **Class : M.4** **Time : 100 minutes**

Content : Whisper. Don't shout.

Objectives :

The outcomes of this lesson will be that students will be able to :

- give commands

Structure : Imperative

Vocabulary : Switch on, whisper, put on, take off, pick up, put down, torch.

Teaching aids :

- Tape
- Work sheet

Activities :

- Individual work
- Pair work
- Group work

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
1)	Teacher begins the lesson by greeting the students.	- Students greet the teacher.	
	- Gives them some commands and lets them do the actions :		
	eg. T : Stand up, please. T : Sit down, please. T : Smile, please. T : Close your eyes, please. etc.	- Students do the actions after the commands.	- Observe the students' interaction.
2)	Tells them the objective of the lesson is that after they have finished this lesson, they should be able to - Understand the commands sentences - Use the imperative structure		

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
3)	Tells them to speak to their friends by using commands sentences and imperative sentences.	- Students give their friends the commands and imperative sentences. eg. - Close the door, please. - Stand up, please. - Don't sit down. - Open your book, please. etc.	
4)	Presents new vocabulary and asks students to repeat. · Switch on, whisper, shout, look, touch, put on, take off, pick up, put down, torch and burglar. - Asks students to listen to the tape about Bert and Harry.	- Listen to the tape.	

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	- Explains to them that Burt and Harry in this dialogue are burglars. - Asks them to open the book on page 14 and read together	- Read the dialogue .	- Check the students' pronunciation.
5)	Writes down the commands on the black-board, and asks the students write the opposite commands. eg. T : Stand up T : Switch on T : Pick up - If the students don't understand explains it to them again.	S_1 : Sit down S_2 : Switch off S_3 : Pick down	
6)	Asks the students to practice by telling them to do		- Observe the students' activitiy.

	Instructional Activities		Evaluation
	Teacher	Students	
	the instruction game with their friends as fast as they can. The fastest will be the winner.		
	- Asks them to do a role play using the picture on page 14.		
7)	Checks the students' actions and the intonations .		
	- Asks them about problems.		
8)	Discusses the students' work together.	- Tell their problems	
	- Tells them to correct any mistakes.		
9)	Asks them to do the exercises (work sheet No.1) at home		- Check the students' work.

WORK SHEET NO.1

Find the instructions

For example

1-(c)

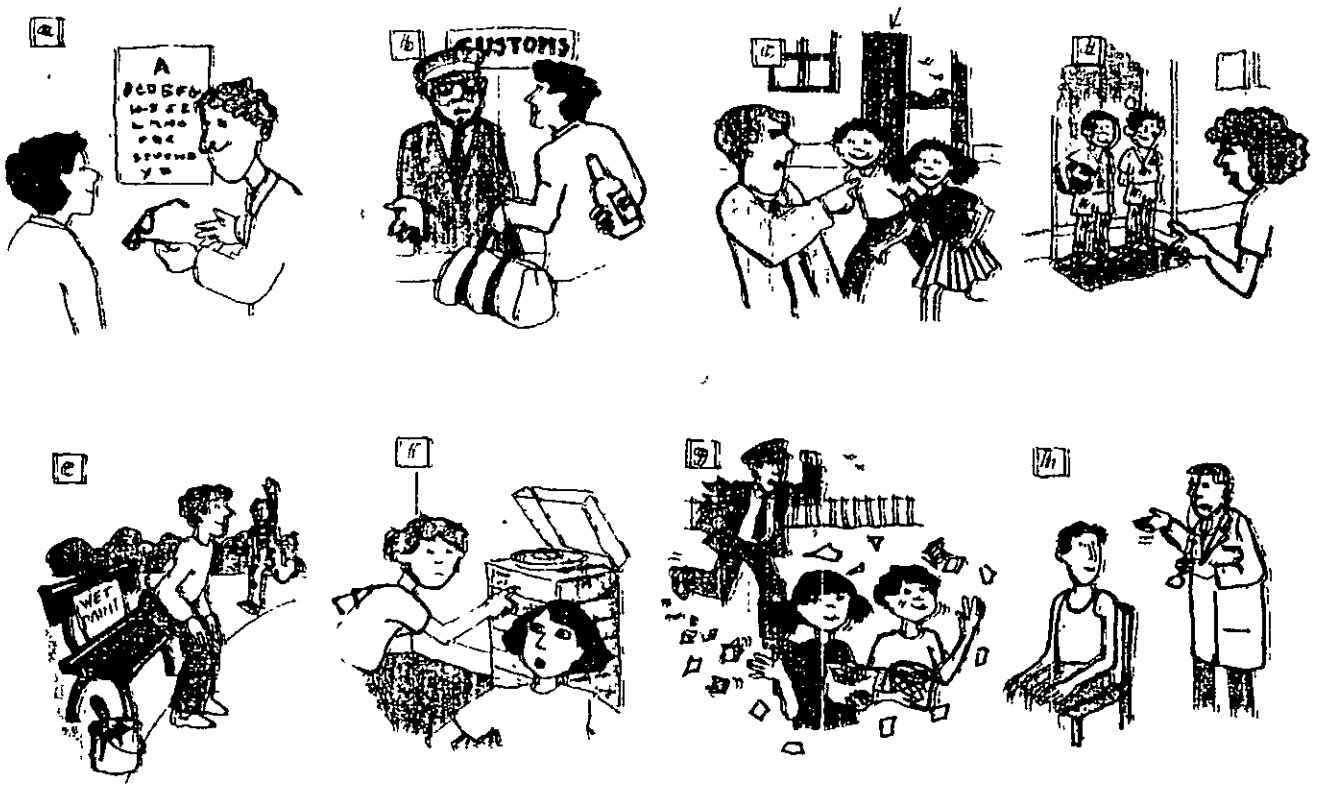

1 Close the door

2 Don't touch that!

3 Stand up, please

4 Take off your shoes

5 Put down your bag, please.

6 Don't sit down!

7 Put on your glasses, please

8 Pick up those pieces of paper.

ภาคผนวก ง

เอกสารประกอบที่แสดงความรู้สึกและข้อคิดเห็นของนักเรียนหลังการดำเนินการทดลอง

ประโยชน์และข้อคิดเห็น

ข้าพเจ้าได้ศึกษาพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างคล่องแคล่ว และนำไปศึกษาต่อ และประโยคที่ยังไม่เคยรู้ มีการเรียนการสอนที่สนุกสนานมากว่าในการสอนในห้องเรียนธรรมดา มีที่ว่างเกม ที่ใช้น้ำเสียงสนุกสนาน และความรู้ไปพร้อมๆ กัน จึงทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่สนุกและน่าสนใจ มีกิจกรรมนี้

นาย ปิยะพงษ์ สีดาพงษ์

ประโยชน์และข้อคิดเห็น

จากที่ข้าพเจ้าได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษในตอนแรกๆ นั้น ข้าพเจ้าเรียนไม่ค่อยรู้เรื่องมากในวิชานี้ เพราะมันเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากสำหรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ค่อยรู้เรื่องศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่ชอบการสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าไม่ค่อยชอบการอ่านภาษาอังกฤษ แต่พอข้าพเจ้าได้มาเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์แล้วๆ ข้าพเจ้าเรียนไม่ค่อยเข้าใจ เพราะอาจารย์นำสื่อการสอนมาใช้กับนักเรียนในห้องมากมายจนเป็นเพราะสื่อการสอนของอาจารย์ บอกกับเอกสารการสอนต่างๆ ที่อาจารย์ได้จัดมาสอนในห้องทำให้ศัพท์ภาษาอังกฤษและการสนทนาง่ายขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจและรู้ว่าข้าพเจ้าสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้และรู้ว่าตนเองนั้นสามารถพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆ ได้.

นาย ศิตรชัย วัฒนกุล

ความรู้สึกที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เมื่อแรกที่เริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษขึ้นมา ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าจะรู้สึกว่าเข้าใจภาษาอังกฤษมากขึ้นและได้เห็นคำศัพท์ใหม่ๆ และสามารถพูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้น รู้สึกอยากรู้ภาษาอังกฤษได้ดูถูกตัวเองและตัวอักษรได้ดูถูกตัวเองไม่เหมือนแต่ก่อนที่นั้นไม่ชอบภาษาอังกฤษเลยแต่พอข้าพเจ้ามาเรียนวิชาภาษาอังกฤษข้าพเจ้ารู้สึกว่าชอบภาษาอังกฤษมากขึ้นและสามารถนำไปพูดเล่นกับเพื่อนๆ ได้.

ความรู้สึกที่เรียนภาษาอังกฤษ

ตอนแรกก็รู้สึกไม่ค่อยดีเท่าไหร่ แต่เมื่อได้มาเรียนแล้วรู้สึกดีขึ้นเพราะอาจารย์สอนดีไม่เคร่งครัดเจ มีกิจกรรมต่างๆ ให้ทำให้นักศึกษาพูดหน้าห้อง เพื่อให้ทุกคนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น และมีการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างชัดเจนมากขึ้น และมีการสนทนากันเพื่อนๆ เพื่อเลิกความคิดเห็น และฟังการพูดจากภาษาอังกฤษทำให้รู้สึกชอบมากขึ้นแล้ว สามารถฟังเข้าใจ และตอบคำถามได้

น.ส. จรรยาภรณ์ ลงสินกอง

ในความรู้สึกของข้าพเจ้าไม่ค่อยชอบวิชาภาษาอังกฤษเท่าไรนัก เพราะข้าพเจ้าว่ามันยากออกเสียงก็ยาก พูดก็ยาก แต่พอได้เรียนมาจนถึงบทเรียนนี้ก็รู้สึกว่ามันก็ไม่ยากที่เราจะนึกพูด, ออกเสียง เราก็นึกได้ ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจ คือ อาจารย์สอนให้ข้าพเจ้าพูดอ่านออกเสียงได้ดีขึ้น และเข้าใจภาษาอังกฤษได้มากขึ้น ข้าพเจ้าขอขอบคุณอาจารย์ในการสอนครั้งนี้

น.ส. จิตรลดา บุญยงค์

ข้อคิดเห็นในการเรียนทักษะการฟัง, พูด

วิชาภาษาอังกฤษจากที่ข้าพเจ้าได้เคยเรียนมาในแบบอื่นๆ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจในบทเรียนและไม่กล้าถามอาจารย์เพราะไม่รู้และไม่เข้าใจ แต่นอกจากที่ได้รับการสอนแบบสื่อต่างๆ ให้นร. ร่วมกิจกรรมกัน ทำให้พวกเขาเข้าใจมากขึ้น และชอบมัน และข้าพเจ้าคิดว่าเป็นวิชาที่สำคัญมีประโยชน์ต่อโลกในยุคปัจจุบัน โลกแห่งการแข่งขันสูง และข้าพเจ้าจะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์เพื่อการพูดคุย และการสื่อสารให้มากที่สุด

นาย กฤษฎา พันธุนนท์

ประโยชน์ที่ข้าพเจ้าได้รับจากวิชานี้คือ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเข้าใจและชอบวิชานี้มากขึ้น เพราะว่าเวลาเรียนนั้น อาจารย์จะนำสื่อมาใช้ทำในชั่วโมงเรียนทุกครั้ง จึงทำให้มีความสนุกสนานพร้อมค้นความรู้ อีกด้วย และเมื่อข้าพเจ้าได้เรียนค้นอาจารย์ท่านนี้ข้าพเจ้ารู้สึกว่า อาจารย์ท่านนี้สอนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น เพราะตอนข้าพเจ้าเรียนชั้นมัธยมต้น บ้างทีข้าพเจ้าไม่ค่อยเข้าใจในวิชาสังคม ข้าพเจ้าอยากเรียนวิชานี้ให้เก่งเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในอนาคตต่อไป เพราะวิชานี้เป็นวิชาที่คนทั้งโลกนั้นต้องใช้สื่อสารกัน และถ้าข้าพเจ้าเองคิดจะพบชาวต่างชาติไม่ใช้สื่อสารให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

นางสาว พรรณงาม ถองยิ่ง

ชื่อเรื่องและประโยชน์ที่ได้รับจากวิชาภาษาอังกฤษ

ข้าพเจ้าคิดว่าชั่วโมงนี้มาก็ดีเดียว เพราะช่วยให้เด็กได้รู้และได้ฝึกฝนการเรียนอ่านและเขียนในวิชาภาษาอังกฤษ จะทำให้ทุกอย่างเรียบร้อยดีไม่ต้องไม่อ็อด ทำให้รู้การใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้ ทำให้การสื่อสารเป็นไปได้อย่างถูกต้อง

ข้าพเจ้าอยากให้มีอาจารย์มาสอนและแนะนำวิธีในการพูดอย่างต่างประเทศ ที่ถูกต้อง เพราะจะทำให้เด็กไทยมีความรู้ทัดเทียมกับเด็กต่างประเทศได้ และจะทำให้เด็กกล้าพูดภาษาอังกฤษ

น.ส. อรุณา ตั้งเกียรติทอง

ข้อคิดเห็นในการเรียนภาษาอังกฤษทักษะการฟัง - พูด

1 ทำให้ข้าพเจ้ามีการฟังที่ดีขึ้น
2 ทำให้ข้าพเจ้าสามารถฟัง-พูด และเขียนได้เป็นอย่างดี
3 ทำให้ข้าพเจ้ามีความกล้ามากขึ้น
4 ทำให้ข้าพเจ้ามีความกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษ ตอบ - ถาม กับเพื่อนได้
5 ทำให้ข้าพเจ้ารู้จักศัพท์ใหม่ ๆ มากขึ้น
6 ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจมากขึ้นในการเรียนทักษะการฟัง - พูด

น.ส. สุดาลี ศิริกุลนันท์ ชั้น ม4/1

ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าข้าพเจ้ามีความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น และเข้าใจมากขึ้นพอสมควร ในตอนต้นนั้นรู้สึกสนุกมากเวลาอาจารย์ท่านสั่งให้ทำกิจกรรมต่างๆ และเวลาอาจารย์ให้พูดภาษาอังกฤษก็ละพูดได้เป็นบางคำแต่ก็สนุกดี ตอนกลางเทอมข้าพเจ้าเริ่มเบื่อเล็กน้อยเพราะคิดว่าเนื้อหาสิ่งที่เรียนนี้ควรจะต่อยอดเป็นคลาสที่สูงขึ้นไปมากกว่านี้ ตอนนี้ก็ดีขึ้นมาก ตอนสุดท้ายข้าพเจ้าคิดว่าเนื้อหาเริ่มยากขึ้นมาก เวลาอาจารย์สอนในห้องข้าพเจ้าก็ค่อยๆ ฟังและเข้าใจเรื่องต่างๆ ได้

น.ส. กัลยานี ชื่นใจ เลขที่ 18

ข้อคิดเห็นในการเรียนภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูด

ข้าพเจ้ามีความคิดว่าปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อมนุษย์ เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย มีประโยชน์สามารถใช้สื่อสารข่าวต่างๆ ได้ และเมื่อข้าพเจ้าได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมในด้านทักษะการฟัง และการพูด ครูอาจารย์ท่านว่า ข้าพเจ้าข้าพเจ้ารู้สึกว่า ข้าพเจ้าได้รับความรู้เพิ่มเติมจากอาจารย์ได้มาก แม้จะเป็นการเรียนในช่วงเวลาไม่มากนักเมื่ออาจารย์สอนทำให้ ข้าพเจ้ามีทักษะในการฟัง และการพูดดีขึ้น ทำให้กล้าคิดกล้าทำ และกล้าที่จะแสดงออกเวลาที่อาจารย์ถาม และยังทำให้ข้าพเจ้ามีความคิดที่ดีกับภาษาอังกฤษ ดังนั้นการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจึงมีประโยชน์มากสำหรับปัจจุบัน

น.ส. สุภาดิณี นาคาพงษ์

ตั้งแต่ที่ข้าพเจ้าได้เรียนภาษาอังกฤษรู้สึกว่า ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก เพราะต้องจำคำศัพท์ให้ได้ ต้องรู้เรื่องไวยากรณ์ต่างๆ ด้วย แต่เมื่อได้เรียนกับอาจารย์ ข้าพเจ้าเริ่มเข้าใจมากขึ้น และรู้สึกว่าวิชานี้ถ้าเราตั้งใจและสู้ ก็น่าจะเข้าใจและรู้เรื่องภาษาอังกฤษ และก็คิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบันมาก เพราะไม่ว่าจะอาหาร รถยนต์ และอื่นๆ ล้วนแต่ใช้ภาษาอังกฤษทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเราทุกคนควรจะเรียนภาษาอังกฤษให้มากๆ เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันของเราได้โดยไม่ต้องอายใคร

น.ส. สุพรรษา พูนเพิ่ง

ข้อคิดเห็นในการเรียนภาษาอังกฤษ

นักศึกษาการศึกษา ฟัง พูด อ่าน เขียน

ข้าพเจ้าคิดว่า ภาษาอังกฤษ มีความจำเป็นในชีวิตประจำวัน อย่างมากในปัจจุบันนี้ ข้าพเจ้าดีใจ ที่ได้เรียนวิชานี้ ในหลักสูตรการเรียน จากที่อาจารย์ได้มาสอน ข้าพเจ้ารู้สึกว่า วิชาภาษาอังกฤษ ไม่ได้ยากเกินไปอย่างที่คิด อาจารย์สอนแบบสนุก ๆ มีเกมให้เล่น ทำให้ไม่เบื่อ ข้าพเจ้าอยากให้อาจารย์สอนภาษาอังกฤษ ใช้วิธีการสอน เพื่อการสื่อสาร เพราะจะทำให้นักเรียนสนุกไปกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้เรียนรู้อะไรเพิ่มขึ้น อีกตลอดอย่างที่ไม่ได้อยู่ในตำราเรียน จากที่ข้าพเจ้าได้เรียนกับอาจารย์ ข้าพเจ้ารู้สึกชอบวิชาภาษาอังกฤษขึ้นมาก ได้เรียนรู้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน พัฒนาขึ้นกว่าเดิม และรู้สึกว่าวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่เรียนสนุกวิชาหนึ่ง

นส. ศุภรายา อำไพร

ข้อคิดเห็นในการเรียน การสื่อสารภาษาอังกฤษ

จากที่ได้การศึกษาวิชาอังกฤษ ในเวลา 4 สัปดาห์ ผ่านมา ทำให้ตัวของกระผมเองนั้น เชื่อว่าตอนนี้ไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องภาษานัก เพราะผมคิดว่า วิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่นำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ดี เพราะจะเป็นการตัวผมเองที่ไม่ค่อยมีปัญหาในการเรียนก็มีวิชาภาษาอังกฤษมาเพิ่ม หรือการเป็นเหตุการณ์ที่ต้องมีแบบแผนการสอนไม่เหมือนกัน อาจจะทำให้ผมงงบ้างบ่อยครั้ง แต่ยังดีที่อาจารย์ท่านใช้วิธีการสอนที่ไม่ยากเกินไปนัก แต่พอจะเข้าใจได้ง่ายขึ้น ในเวลาที่ผ่านมาว่าวิชาภาษาอังกฤษ ได้ 4 สัปดาห์ แต่เป็น 4 สัปดาห์ที่ทำให้ผมเข้าใจมากขึ้น เพราะอาจารย์มีแผนการสอนที่ไม่เหมือนกับคนอื่นๆ ที่ผมได้เรียนมา อาจารย์ให้นักเรียนกล้าพูด กล้าคิดนอกกรอบ ทำให้นักเรียนหลายคนเข้าใจมากขึ้น ในการทำอาจารย์ท่านนี้ด้วย และให้นักเรียนตอบ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะตอบคำถามได้ ทำให้นักเรียนทุกคนได้เข้าใจวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น

ใจดี

ณัฐวรรธน์ หลวงวัน

ความรู้สึกที่ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษมา

ความรู้สึกของข้าพเจ้าที่ได้เรียนกับอาจารย์ท้นติลามานี้ ก็คือ ทำให้ข้าพเจ้ามีความแสดงออกขึ้นมาก เช่น กล้าคิด กล้าตอบ กล้าทำ กล้าออกไปยืนหน้าชั้นเรียนด้วยความสมัครใจและเต็มใจเป็นอย่างมาก ทุกครั้งอาจารย์ก็ไม่เคยว่าเพียงแต่แนะนำให้ทุกคนทำนั้น ทำให้มีความเข้าใจมากขึ้น และทำให้ข้าพเจ้ามีความรักภาษาอังกฤษมากขึ้น แม้กระทั่งในตอนสอบปลายภาคนี้ข้าพเจ้าได้เริ่มต่อเนื่องภาษาอังกฤษจะเป็นแปลศัพท์ จนข้าพเจ้าได้ผ่านอังกฤษ อาจารย์ค่ะหนูชอบมากกับอาจารย์ตั้งตอนแรกที่หนูได้โดดเรียนไปนั้น หนูคิดว่าการเรียนก็สอนไม่ดี แต่มาเรียนเข้ากับอาจารย์ทำให้หนูเสียใจมากในตอนที่หนูเอ่ยโดดเรียนไป หนูต้องขอโทษอาจารย์ด้วยค่ะ พอได้เรียนกับอาจารย์แล้วทำให้หนูเข้าใจภาษาอังกฤษมากขึ้น หนูยอมเป็นลายค่ะว่าอาจารย์สอนดีจริง ๆ ในเวลาที่หนูไม่เข้าใจตรงไหนหนูถามอาจารย์เสมอ แต่อาจารย์ก็ไม่ว่าไม่อารมณ์เสีย อาจารย์คอยมาอยู่เสมอ สุดท้ายนี้หนูขอให้อาจารย์เป็นครูที่ดีมีเมตตาและขอให้อาจารย์กลับมาสอนหนูอีก

ใหญ่ ศรีอนุ

ความรู้สึกที่เรียนภาษาอังกฤษ

ได้เรียนภาษาอังกฤษมานานแล้ว ก็รู้สึกว่าเป็นวิชาที่ยากพอสมควร คนที่เรียนจะต้องพยายาม ตั้งใจ ตั้งใจฟังดี ถึงจะสำเร็จได้ แต่ละคำ แต่ละประโยคได้ให้มีความหมายนะ วิชานี้ตอนที่เรียนก็รู้สึกสนุกใจ เพราะคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ต่อได้ ออกเสียงไม่ถูกต้องบ้าง จึงทำให้การสอนแต่ละครั้ง ครูต้องคอยไม่ต่อยเราที่ทำใจ และช่วยรักเราพยายามทำความเข้าใจกันเสมอ และต้องใจฟังจึงสามารถที่จะตอบคำถามได้ ถูกต้องได้เรียนกับอาจารย์แล้วก็เข้าใจมากขึ้น เพราะอาจารย์จะสำรวจใจไม่ต่อว่าเราได้ สื่อการเรียนการสอนของอาจารย์ก็เข้าใจง่าย และอาจารย์ได้สอนเพื่อนครั้งเพื่อนไม่รู้ว่าสิ่งที่เรียนไปนั้นถูกหรือผิด ควรปรับปรุงหรือไม่ เพราะว่าในชั่วโมงสุดท้ายนี้ก็ได้ความรู้ใหม่มาก เพราะได้ฟังเกี่ยวกับการเดินทาง การไปเรียนต่อต่างประเทศ และเสียงคำศัพท์ต่างๆ ในประเทศไทย ดีมากสำหรับภาษาอังกฤษดีมาก

ณ.ร. ลวรรณรีอาน์ เสาแก้ว

ช่วงแรกที่ข้าพเจ้าได้เรียนภาษาอังกฤษติดต่อกันนานๆ ดูรู้สึกน่าเบื่อหน่ายมาก แต่พอได้เรียนนานแรกๆ ก็ไม่ค่อยรู้เรื่องเท่าไหร่ เพราะอาจารย์ท่านพูดแต่ภาษาอังกฤษล้วนๆ ไม่ค่อยได้ล่ามแปลให้ฟังเลย ทำให้รู้สึกเบื่อที่ไม่อยากเรียน แต่พอเรียนนานๆ ไปนานเข้าก็เริ่มเข้าใจศัพท์และพอแปลได้บ้างแล้วก็เริ่มสนุกกับการที่อาจารย์ให้ทำกิจกรรมต่างๆ ขึ้นแล้ว อาจารย์ก็จะมีเวลาทำให้ดีขึ้นพอสมควร ก็อยากเรียนภาษาอังกฤษต่อไปเพราะอยากทำกิจกรรมที่อาจารย์เตรียมให้ขึ้นและทำให้เราสนุกและตื่นตัวขึ้น กิจกรรมที่อาจารย์ให้ทำก็ประกอบกับการเรียนการสอนคล้ายๆ ทำให้เราเรียนรู้สึกสนุกและเข้าใจศัพท์ภาษาอังกฤษและรู้เรื่องง่ายขึ้น อาจารย์ก็มีภาพประกอบการเรียนการสอนให้ดูเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น และช่วงเวลาอาจารย์ให้พูดภาษาอังกฤษถ้าพูดไม่ถูกหรือออกเสียงไม่ถูกอาจารย์ก็จะบอกและอาจารย์ก็จะสอนให้พูดหรือออกเสียงให้ถูกต้องเพื่อนๆ ก็ช่วยกันฝึกฝนกันไปเรื่อยๆ ก็ได้ไม่ต้องอายใครการเรียนการสอนครั้งนี้ทำให้ตัวผมเองรู้สึกชอบภาษาอังกฤษมากขึ้นและทำให้เข้าใจศัพท์หรือสำนวนต่างๆ มากขึ้นไม่เสียเวลาเลยที่ต้องนั่งเรียนด้วยเพื่อนหลายๆ คนช่วงเรียนกับเวลาหน้าเรียนข้าพเจ้ามีความรู้สึกแตกต่างกันมากอันที่จริงอยากให้อาจารย์สอนอีกแต่ความเป็นไปไม่ได้พราะอาจารย์ต้องไปต่อปริญญาโทพอให้อาจารย์สอนไม่ได้ต้องขอให้อาจารย์ผมอวยพรให้ท่านมีความก้าวหน้า

นายศราวุฒิ ไกมุล

ข้อคิดเห็นในการเรียนภาษาอังกฤษทักษะฟัง พูด

1 ทำให้ข้าพเจ้าสามารถพูดประโยคสนทนาตอบกับเพื่อนในวิชาภาษาอังกฤษได้เข้าใจมากขึ้นและฟังรู้เรื่องมากขึ้น

2 ทำให้ข้าพเจ้าสามารถรู้ว่าประโยคใดเป็นประโยคคำถามหรือประโยคบอกเล่าได้ดีขึ้น

3 ทำให้ข้าพเจ้าสามารถตอบคำถามที่เป็นอดีต ปัจจุบัน และอนาคตได้ถูกต้องและดีขึ้น

4 ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจศัพท์ได้ดีขึ้นกว่าเก่า

5 ทำให้ข้าพเจ้ามีความกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษตอบกับเพื่อนได้อย่างสนุกสนาน

6 ทำให้ข้าพเจ้าอ่านคำในภาษาอังกฤษได้ถูกต้องในการออกเสียง

7 ทำให้ข้าพเจ้ามีทักษะในการฟังดีขึ้น

8 ทำให้ข้าพเจ้ารู้ศัพท์ภาษาอังกฤษและสามารถนำมาเขียนได้ถูกต้อง

นางสาว วิไลศรี ดีบุรุ ชั้น ม 4/1

ข้อคิดเห็นในการเรียนภาษาอังกฤษทักษะฟัง - พูด

ดิฉันเห็นว่าสื่อการสอนต่างๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษทักษะฟัง - พูดนี้ ดิฉันเห็นว่าได้ประโยชน์มาก ช่วยให้ดิฉันเข้าใจความคิดที่จะแสดงออกไปได้เป็นอย่างดี ให้เกิดความเชื่อมั่นในตัวเอง และในบางกิจกรรมต่างๆ ก็ทำให้ดิฉันได้รับความรู้ของเพื่อนจากการเรียนเพิ่มขึ้นอีกด้วย สิ่งที่ดิฉันไม่เคยรู้มาก่อนเมื่อเรียนแล้วก็ทำให้ดิฉันได้รู้มากขึ้น ทำให้ดิฉันกล้าที่จะแสดงออกต่อสาธารณชน นอกจากนี้การที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่นิยมใช้กันทั่วโลก ต้องเรียนเพื่อภาษาอังกฤษจะต้องนำมาใช้ในชีวิตประจำวันไม่ว่าจะฟังสิ่งต่างๆ ไม่ว่าอ่านไม่ว่าอ่านก็เช่นเดียวกันดิฉันคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญในด้านการศึกษาและชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก ได้มีการสอนการเรียนการสอนนอกจากนี้ยังทำให้ดิฉันและเพื่อนๆ รู้สึกว่าสนุกสนานมีข้อแนะนำต่างๆ ซึ่งการสอนนี้ตลอดจนสื่อต่างๆ ทำให้ดิฉันเข้าใจ รู้สึกว่าได้รับความรู้มาก และครูผู้ทำการสอนนอกจากนี้ยังมีความเป็นกันเองต่างๆ ที่ช่วยมาสอนมากขึ้นด้วย

น.ส. ศศิธร ปิ่นสุวรรณ

ก่อนหน้าที่อาจารย์จะมาสอนวิชาภาษาอังกฤษนี้ เมื่อข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษก็จะมีความเบื่อหน่ายและมักจะหลับในชั้นเรียนเสมอ แต่เมื่ออาจารย์ได้มาสอนที่ห้องข้าพเจ้า แรกๆ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอาจารย์เป็นคนดีและชอบบังคับนักเรียน แต่เมื่อได้เรียนเข้าจริงๆ แล้วข้าพเจ้ารู้สึกสนุกมาก เพราะอาจารย์มีวิธีการเรียนที่ดีและสอนดี มีสิ่งใหม่ๆ ให้นักเรียนสนใจและมีความรู้สึกตื่นตัวอยู่เสมอ ทำให้ไม่มีความเบื่อหน่ายที่จะเรียน

ก่อนที่จะเรียนกับอาจารย์ การออกเสียงภาษาอังกฤษของข้าพเจ้ามักจะเพี้ยนไปและไม่ถูกต้องเสมอ เมื่ออาจารย์มาสอนทำให้ข้าพเจ้ามีเทคนิคในการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและชัดเจนมากขึ้น ทำให้ข้าพเจ้ามีความรักที่จะเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ได้รู้คำศัพท์ต่างๆ ที่ควรรู้มากมาย และนอกจากนี้ยังทำให้ข้าพเจ้าได้รู้แง่มุมประโยชน์ของภาษาอังกฤษที่จะนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน และในการประกอบอาชีพ

นางสาวอัญชรา แซ่มุ่ยพร

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางทันทิวา ชื่อสกุล สุรวัตร

เกิดวันที่ 18 เดือนเมษายน	พุทธศักราช 2495
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านพักศูนย์การบินทหารบก ค่ายสมเด็จพระศรีนครินทรา
	ตำบลเขาพระงาม อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี 15160
	โทรศัพท์ 036- 486925-9 ต่อ 9737
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนโคกกะเทียมวิทยาลัย
	ตำบลเขาพระงาม อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี 15160
	โทรศัพท์ 036- 486333

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2513	มศ.5 (แผนกศิลป์) จากโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย ลพบุรี
พ.ศ. 2515	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (วิชาเอกภาษาอังกฤษ) จากวิทยาลัยครูเทพสตรี ลพบุรี
พ.ศ. 2517	ประกาศนียบัตรครูพิเศษมัธยม จากวิทยาลัยครูเทพสตรี ลพบุรี
พ.ศ. 2525	ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทจิตวิทยา) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2540	การศึกษามหาบัณฑิต (วิชาเอกการมัธยมศึกษา สาขาการสอนภาษาอังกฤษ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร